

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су из просторије Окружног затвора у Београду приведени оптужени Грујић, Поповић, Славковић, Кораћ, Драгићевић и Филиповић, да су приступили браниоци адвокати Шалић Миломир који се јавља и за браниоца адв. Перковић Мирослава и Радуловић Илију, те бранилац адв. Ђокић Драган, који се јавља и за адвоката Ђорђевић Мирослава, заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћници оштећених Наташа Кандић и адв. Драгољуб Тодоровић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ПОД ПСЕУДОНИМОМ «1»

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК "1": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте много високи па ће Вам бити тешко с тим нашим микрофоном. Хвала Вам што сте се одазвали позиву суда. Има ту један папир, јел

има ту Ваших личних података на том папиру? Откуцано је Ваше име и презиме. Јел су то Ваши подаци?

СВЕДОК "1": Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, јел?

СВЕДОК "1": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су? Добро.

Сведок под псеудонимом «1», са личним подацима као у списима, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, а нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором Ви или блиски чланови Ваше породице изложили некој срамоти тешкој, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја бих Вас сад замолила да ту погледате још један папир на коме су исто имена неких лица која су саслушана или ће бити саслушана као сведоци, а такође се користе псеудонимом, па уколико буде потребе да неко од тих имена поменете молила бих Вас да кажете то слово уместо имена. И још једна ствар, по нашем закону потребно је да положите заклетву читањем текста заклетве који се налази такође ту на једном папиру испред Вас, па можете ли наглас у микрофон да прочитате тај текст.

СВЕДОК "1": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Пред овим судом у току је кривични поступак против шест оптужених лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Између осталих, догађаји који се овим лицима стављају на терет оптужницом су и тешке повреде Женевске конвенције, које су се догодиле у Дому културе у Челопеку, Економији и Циглани у пролеће 1992. у Зворнику и депортација, односно присилно пресељење становништва из села Козлук, па да нам Ви овде као сведок кажете шта је Вама познато о тим догађајима, односно да ли сте уопште сведок неког од тих догађаја, с тим што бих Вас претходно упозорила, што је врло битно да имате у виду, значи, уколико сведочите о неким догађајима да нам кажете пре или након исказа везано за тај догађај или питања која ћу Вам у вези тога поставити ја или чланови већа или странке, значи шта сте Ви лично видели, а шта сте евентуално чули и ако сте нешто чули да нам кажете кад, у ком периоду и од кога. Значи, да ту разграничимо, да знамо шта сте Ви лично видели, а шта сте чули да не бисмо после дошли у ситуацију да покушамо да убрзамо поступак? Јел Вам јасно ово што сам Вас сад овако с овим питањима мало бомбардовала? Изволите.

СВЕДОК "1": Да кренем од почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, значи укратко. Ја мислим да ће се чути, само покушајте мало гласније.

Констатује се да је приступио адв. Сташевић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кренемо, где сте Ви живели почетком ових ратних сукоба, дејстава и шта се онда десило са Вама, шта је Вама познато? Изволите?

СВЕДОК "1": Живео сам на Дивичу. Почетком уласка пада у Бијељину, уласка од стране војске у Бијељину и ми смо покушали да се организујемо у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дивичу?

СВЕДОК "1": У Дивичу са организовањем неког једног Кризног штаба и постављањем стража на улаз у Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то отприлике, кад се то дешава?

СВЕДОК "1": То је кренуло, могло кренути можда од 4. априла па надаље. Држали смо се горе читаво то вријеме до пада Куле. После пада Куле, Зворник је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су те страже биле?

СВЕДОК "1": Страже су биле на улазу у Дивич од главног пута који води према Сарајеву. Значи, горе на улазу тако да нисмо дозвољавали да уђе нико ни да изађе нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле наоружане страже?

СВЕДОК "1": Па онако, како да Вам кажем, можда с неким пиштољем или неком пушком ловачком и тако, јер нисмо имали неког наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било оружје које сте имали у месту ваше?

СВЕДОК "1": Да, наше оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештана, јел?

СВЕДОК "1": Мештана оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и Ви држали те страже?

СВЕДОК "1": И ја сам држао јер сам, уствари ја нисам држао јер сам био у организацији Кризног штаба тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кризном штабу?

СВЕДОК "1": Да. Држали смо страже тамо у оном делу према од језера према Србији. То смо једино држали да неко не уђе чамцем, али постављено је онда толико наоружања да ми нисмо имали никакве шансе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било постављено наоружање?

СВЕДОК "1": Наоружање је било постављено изнад централе на једном зове се «Виле».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у Србији?

СВЕДОК "1": У Србији. Ту је био постављен један тенк, један бофорс доле на пределу на плажи где има ресторан. Био је постављен један противавионски топ, била је прага дуж читаве централе, биле су постављене као бункери и у њима су били њихови стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све причамо са српске стране?

СВЕДОК "1": Све је са србијанске стране. Дуж од централе према Сакару, били су постављени горе војници, снајперисти, али да су често пута прелазила нон стоп на релацији централа – Сакар, тако да у појединим моментима су покушали да нас изнервирају, испровоцирају, али нисмо употребљавали никакво, право да Вам кажем нисмо хтели да изазивамо јер нисмо имали никаквих шанси да би се у случају напада бранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какво је било стање што се тиче војске и војне ситуације овамо на босанској страни – Зворник, Дивич? Да ли знате? Јел сте одлазили у Зворник?

СВЕДОК "1": Нисмо могли да идемо у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту код вас је било неке војске, ту горе на путу код хотела или?

СВЕДОК "1": Не, они нису могли да прођу даље од централе. Даље од централе нису улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту није ни било војске, ЈНА или нешто?

СВЕДОК "1": У Дивичу није нико. У том времену, у Дивичу нико није био, док смо ми држали Дивич, то је до 26-ог, ја мислим кад је Кула пала онда су ушли у Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је пала Кула?

СВЕДОК "1": Кула је пала 26. ујутру у 6 сати. Прије пада Куле мене су позвали да дођем доле на први наш пункт. Рекли су ми да има неки официр и да води једног нашег заробљеника, да би желео да га преда и да би желео да поразговара с нама. Тад сам сишао доле на тај пункт, стајао је бели «Стојадин», у њему је био тај наш момак, био је тад је изашао из аута, ја га нисам познавао, представио ми се као мајор Павловић, мајор батаљона, Дринског корпуса, наводно коме је претпостављени генерал Миодраг Живановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живановић?

СВЕДОК "1": Јер ја нисам познавао да ли има тај човек, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Паловић рекао је да је мајор батаљона?

СВЕДОК "1": Да је мајор једног батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дринског корпуса?

СВЕДОК "1": Да. Одатле смо отишли горе у «Видиковац», горе смо сели да преговарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је пре пада Куле?

СВЕДОК "1": Пре пада Куле. То је могло да буде негде 20. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај мајор?

СВЕДОК "1": Па онако, онда је био у војној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих година, које конституције?

СВЕДОК "1": Па могао је, тад је можда имао негде између 40 до 50 година, онако маркантно је тад деловао обучен, врло озбиљно је деловао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је причао екавски или ијекавски?

СВЕДОК "1": Причао је екавски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Екавски? Јел само су Вас звали, само сте Ви дошли са њим?

СВЕДОК "1": Само сам ја дошао по њега, било је још 2-3 онако војника који су онако ходали за нама и онда смо горе, још је иза њих ишао и пицгауер. Унутра је било још шофер и осам војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај ваш мештанин што је био заробљен, јел и он?

СВЕДОК "1": И он је с њима ишао у «Стојадину», а ја сам пјешке ишао поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате које је таблице можда имао тај «Стојадин»?

СВЕДОК "1": Вјерујте ми да не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК "1": У «Видиковцу» смо онако вршили неке преговоре, где је он од нас тражио да ми предамо оружје и да нам он гарантује безбедност. Ја сам онда њему рекао: «Господине, ако ви мени гарантујете безбедност као ону безбедност што је прије неки дан убијено у засеку у Табаци, мени таква заштита не треба». Он је онда мени рекао: «То је се нама отела једна група четника, које ми не можемо да обуздамо», па сам ја онда њему рекао «па господине, ја ради таквих држим оружје, а не држим ја оружје против Југословенске народне армије, јер ја с њима не желим ни да ратујем нити бих могао да ратујем» и онда сам га замолио: «Ајде ви

доведите војску па да држимо заједно Дивич». Онда је он мени рекао да од тога нема ништа, да не може, да он само може нама гарантовати безбедност ако ми све то оружје што има предамо. Колико су они мислили да ми имамо оружје, ја немам представу о томе. Мало смо ту затегли неке односе, онда је он устао на врата, а цело време са њим је био његов, да ли му је телохранитељ, ја не знам, али по надимку је «Рамбо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК "1": Рамбо. Он га је тако зовнуо, «идемо Рамбо». Стајао је на вратима и онда је се окренуо и рекао ми је: «За два дана хоћу да скупите сав народ у Дивичу, ја са олошима нећу да разговарам». Отворио је врата, окренуо се и рекао је: «Запамтићете ви добро мајора Павловића». Тад је изашао, сео у ауто и отишао. Након два дана је поново дошао, тад је окупио народ, са народом је разговарао. Ја сам стајао тамо по страни, сад народ ко народ, неко би да преда оружје, неко да не преда и ту је можда разговарао једно сат-два и изашао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел с Вама опет нешто причао?

СВЕДОК "1": Није више са мном ништа причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то окупљање са народом?

СВЕДОК "1": То је у «Видиковцу» било, у хотелу «Видиковац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу?

СВЕДОК "1": Ни с ким више од нас из Кризног штаба није хтео тад да разговара уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се ту нешто договорило око предаје оружја или?

СВЕДОК "1": Није ништа, једноставно народ ко народ, почели су галамити, једни хоће, једни неће, он се највероватније изнервирао, устао и изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се тад причало нешто о неким «Зеленим береткама», о неким наоружаним људима или нешто?

СВЕДОК "1": Причали су. Страховито доста «Радио Зворник» је тад дизао некакву медијску панику и шта ја знам. Ја се сећам баш једног дана кад смо сједели, пили смо кафу и тамо слушамо «Зворник» каже: «У раним јутарњим сатима из правца «Видиковца» догодио се велики оружани напад од стране «Зелених беретки» у јачини од некаквих 300 наоружаних муцахедина, али су српске снаге храбро вратиле тај напад, приликом чега је убијено око 50 до 60 Муслимана».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се све дешава пре пада Кула Града?

СВЕДОК "1": То је пре пада Куле. Они су у ствари свакодневно нападали Кулу. Кула је била свакодневно гранатирана, покушаји пешадијски увек су враћани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био на Кули?

СВЕДОК "1": То су били момци који су се скупили по Зворнику исто као и ми, једноставно горе су из Зворника протјерани, горе су се скупљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате колико је ту било тих снага горе?

СВЕДОК "1": Па могло је бити од 50 до 60 војника, није више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки са стране? Нама оптужени причају да су имали информације да је ту било 13.000 «Зелених беретки», да су они имали такве информације. Јел сте Ви тако нешто чули?

СВЕДОК "1": Госпођо, да је Зворник имао 13.000 «Зелених беретки», Зворник не би никад пао, Кула поготову. Кула је стратегијом, положај је такав да би могла да се одбрани с камењем, а не с оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Кула онако висока у односу на Дивич?

СВЕДОК "1": Кула је на надморској висини од 400 метара у односу на Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел може из Дивича неким? Како може да се дође?

СВЕДОК "1": Може шумом да се дође, може да се дође и кроз Зворник са два пута. Има стари пут који је пролазио кроз Канаре и горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Дивича нема неки пут?

СВЕДОК "1": Нема ауто пут, само онако пјешке може скроз шумом, пут који може да се прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке?

СВЕДОК "1": Има новији модерни пут који је направљен тамо кроз Српску варош, којим иду аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из града?

СВЕДОК "1": И са стране. Ујутру 26. су напали Кулу у 6 сати. Кулу су узели страховито брзо за некаквих 10 минута и онда су нас назвали на телефон и рекли су нам да имамо времена до 9 сати да се предамо, да то оружје што имамо предамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то зове, да ли сте Ви, где зову у кризни штаб или где?

СВЕДОК "1": У кризни штаб. Тад ја нисам разговарао, на телефон је разговарао један други мој човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам Вас молила, значи, Ви чујете да неко каже, јел?

СВЕДОК "1": Да, човјек ми је пришао и рекао да су сад звали и рекли су да имамо ултиматум до 9 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да предате?

СВЕДОК "1": Да предамо наоружање и онда су после тог телефонског разговора, србијанском страном је кренуо један цип који је на мегафон звао, провоцирао «предајте оружје, неће вас бити никако», пуштале су пјесме само да би се изнервирани. Док смо се ми договарали наједанпут је се чула експлозија и прва граната је пала горе у пределу шуме. За њом је уследила друга и пала је на наше данашње гробље. Трећа граната је пала и запалила је кућу Захировић Салиха, четврта граната је пала и запалила је кућу Тухчић Асима. Од тог момента је кренуо такав силовити напад да више нисмо знали ни где се налазимо, ни шта све радимо. Ми смо се задесили у «Видиковцу», побегли смо у подрум од «Видиковца».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подрум хотела?

СВЕДОК "1": У подрум хотела. Шта је с народом било, ја не знам. Напад је трајао можда тамо до једно 2, 3, па су можда мало ко престали, па су поново почели напади. Кад је пала ноћ, ја сам са једно 30-ак нас успео да се провучем путем оним према Сарајеву да побегнем у шуму. То је горе према Барићима, селу Липљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та ноћ 26. увече?

СВЕДОК "1": Јесте. 27-ог су поново гранатирани Дивич, можда до 1, пола 2, тад је престало. Доле шта је било ја не знам, јер нисам видио, али по некаквим причама кад сам се после вратио да су они њих горе истерали пред «Видиковац», па су их поново вратили. Не знам шта је се дешавало. Ја сам горе одвојио се са групом људи, боравио сам до 1. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то?

СВЕДОК "1": У шуми горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у шуми?

СВЕДОК "1": У шуми горе, тачно изнад села Барића. Горе смо се сакрили, до 1. маја смо боравили. 1. маја ујутру у 6 сати сам предао се полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сишли сте доле, јел?

СВЕДОК "1": Они су дошли до Барића, јер по мене човјек је дошао и рекао ми: «Фериде ако се не предате доле ће Дивичани сносити одговорност, биће убијани, стрељани» и ја сам се предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицији значи?

СВЕДОК "1": Полиција је била, цивилна је полиција била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неко наоружање?

СВЕДОК "1": Предао сам наше наоружање што смо имали. Тад смо имали две атоматске пушке, имали смо једну полуаутоматску пушку и било је још једно две ловачке, не могу баш сад тачно да се сетим. Одвели су ме пред хотел. Испред хотела «Видиковац» су ме пребацили пред хотел «Дрину».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град?

СВЕДОК "1": У град. Ту су изнели оружје, ми нисмо излазили из камиона. Из хотел «Дрине» су ме пребацили у нову зграду «Стандарда», данашња зграда факултета у Каракају. Ту смо изашли из камиона. Једна група је, онако тамо неких војника јер су били с брадама, пошла је према нама. Тад човјек из војне полиције који нас је прихватио није дао да нас удари, одвели су нас у једну просторију велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрици?

СВЕДОК "1": У фабрици «Стандарда» горе у канцеларије, ту смо били, ја сам ту био 4 дана, није ме нико ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој просторији или?

СВЕДОК "1": У једној просторији ту смо били, једна просторија је можда дужине једно 7 метара, сви смо били, сви осморица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас осморице који сте из шуме?

СВЕДОК "1": Који смо заједно предати горе. Није нас нико ударио, нисмо доживели ни нека малтретирања. После 4 дана су ме пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви ту били затворени?

СВЕДОК "1": Затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога? Ко је вас затворио?

СВЕДОК "1": Држала нас је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна полиција?

СВЕДОК "1": Војна полиција јер цивилна полиција нас је предала војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је војна полиција?

СВЕДОК "1": Имали су беле опасаче на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то полицајци? Јел било пре рата војне полиције и војске?

СВЕДОК "1": Нису били пре рата, били су пре рата резервни официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти у граду, јел?

СВЕДОК "1": То су наши мјештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ово ту неки мештани или ти војна?

СВЕДОК "1": И војна полиција су били наши мештани Зворничани људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су вас?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте препознали неког?

СВЕДОК "1": Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?

СВЕДОК "1": Не знам да ли бих суду ја смео да кажем имена јер ипак ради безбедности тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми смо овде већ чули нека имена, неког Титомира, па смо чули још тако неке из штаба, неке резервне официре и тако?

СВЕДОК "1": Мислим, суду не бих желео да кажем њихова имена ради њихове сигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су резервни официри?

СВЕДОК "1": Некад су били резервни официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни официри ЈНА?

СВЕДОК "1": Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране?

СВЕДОК "1": Територијалне одбране Зворник који су радили с нама и тако смо се познавали. У једном моменту један је рекао «Па не могу ја да верујем да сте ви муцахедини и «Зелене беретке». Значи, нас четворицу је пустио четврти дан, а остала четворица су пуштена осми дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осми дан? Да није био неки Зоран Јовановић? Јел знате њега?

СВЕДОК "1": Зоран Јовановић није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, јел?

СВЕДОК "1": Ако мислимо на старијег човјека, капетана по чину, њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су били резервни из ТО пре рата?

СВЕДОК "1": Да. Све су то млађи момци, онда моје генерације, у школу ишли заједно и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они значи вас пуштају и ви?

СВЕДОК "1": Пуштају нас поново на Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет на Дивич?

СВЕДОК "1": На Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо мало. Да ли сте Ви за та четири дана уопште могли да видите, то је била фабрика обуће «Стандард», јели? Шта је сад то?

СВЕДОК "1": Нова зграда која није била још усељена фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад ту кад ви долазите, ко је сад ту лоциран? То је неки почетак маја, јел, 4. мај, јел?

СВЕДОК "1": 1. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог маја, кажете да сте?

СВЕДОК "1": Првог маја сам заробљен и доведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, добро. Били сте претходна четири дана после оног?

СВЕДОК "1": На једној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту, ко је ту сад лоциран у тој новој фабрици која још није усељена као фабрика?

СВЕДОК "1": Сад Вам кажем видео сам и војну полицију и видео сам још доста војске, не знам тачно све ко је. То је била касарна, чак је ту после рата била касарна дуго у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога никад није била касарна?

СВЕДОК "1": Никад. То је била тек направљена фабрика која је требала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи 1. маја кад ви долазите, касарна?

СВЕДОК "1": Да. Ја имам овде и слику те фабрике, могу да Вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видимо.

Констатује се да сведок показује већу три фотографије и наводи да се на фотографији налази Фабрика обуће «Стандард», за коју наводи да је у њој био четири дана од 1. маја 1992. године, те две фотографије Дивича на којима показује да су биле лоциране српске снаге преко пута Дрине, на другој обали Дрине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, изволите. Добро, ми ћемо то да скенирамо, па може да се приложи у предмет. Јесте видели у тој касарни осим војне полиције и војске, још неког, рецимо цивилну полицију или обичну војску?

СВЕДОК "1": Не, ми кад смо горе затворени, нас су страховито брзо из камиона пребацили у зграду и горе више никога нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та војска била? Јел то била оно војска коју Ви знате раније? Јесте Ви служили војску?

СВЕДОК "1": Служио сам војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали? Јесу били једнообразно обучени или?

СВЕДОК "1": Не. То су били људи који су били брадати, са шубарама, с ножевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали неке ознаке?

СВЕДОК "1": Оне кокарде су на главама имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кокарде? А на раменима?

СВЕДОК "1": Нису чинове имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чинове или неке друге ознаке?

СВЕДОК "1": Никакве друге ознаке само су имали ко је имао капу, била му је или шубару, била му је кокарда, били су с брадама, ножеви су извјешани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су имали ватрено оружје?

СВЕДОК "1": Пушке су неко носио, неко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није исто било?

СВЕДОК "1": Нису исто били једнообразно обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформе?

СВЕДОК "1": Униформе су биле како је ко имао. Било је маскирних униформи, било је онако у некаквим виндијакнама, војска, није југословенска војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она бивша?

СВЕДОК "1": Не знам шта је војник нити знам шта је паравојна формација, ако ћемо назвати тако или четници, или већ како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви, значи, сад се враћате тог неког 4. маја, јел?

СВЕДОК "1": 4. маја се враћам на Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет у Дивич?

СВЕДОК "1": Опет кући, с тим што више не спавам у својој кући, него спавам у кући једног колеге на тавану. Поново на дан, прије иселјења из Дивича, су ме привели, одвели су ме доле и сад ме нису одвели у канцеларију, сад ме већ није преузела више војна полиција него баш та група тих војника, ставили су ме у подрум, мене и још једног мог колегу. У подруму сам доле нашао Пезеровић Заима, нашао сам Окановић Абдурахмана, нашао сам Смаиловић Изета, нашао сам Ефендић Ибрахима, нашао сам Вејзовић Хазира, који је био само ожењен са Дивичком, али није био Дивичанац и у једном углу су сједела два човјека у једној причи сам само, нисам пуно разговарао с њима да су из Крижевића, то су људи који су тад могли да имају преко 70 година, сви су били пребијени до те

могућности да више нису могли да устану, чак Заим Пезеровић није могао да држи ни цигару у рукама, јер сам му ја држао цигару у рукама да испуши. Стицајем околности или нашој некаквој, што народ каже Божјом срећом, врата је отворио поново тај један војни полицајац и поново мене угледао и питао ме «Шта ћеш ти опет овде».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет у «Стандарду»?

СВЕДОК "1": Опет. Не знам, довели су нас, једне су тукли, није мене тукао, али су тукли ове људе, ко их је тукао они се стварно запрепастио или није знао за тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи који су ту?

СВЕДОК "1": Ту је била гардероба која је била спремна за гардеробу радника, били су ормари лимени и ту су их држали. Он је отишао и поново је скупио све ове људе који су нам у оном моменту помогли. Цјелу ноћ су ту сједели. Ујутру су нас покупили, одвезли према Дивичу, али су горе већ били постављени аутобуси, тако да сам ја из оног малог минибуса прешао одмах у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је сад то већ датум?

СВЕДОК "1": То је иселење Дивича, 25-ог. После некаквих можда сат времена смо кренули путем према Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви се враћате у Дивич и затичете аутобусе?

СВЕДОК "1": Аутобуси су већ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК "1": Чини ми се 11 аутобуса, 10, 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви питате који су то аутобуси, одакле?

СВЕДОК "1": Никог не смем да питам, јер толики сам страх имао да, успео сам оне да изнесем ове остале рањене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ти аутобуси стационирани?

СВЕДОК "1": Доле поред стадиона на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су аутобуси?

СВЕДОК "1": Аутобуси «Дринатранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши мештани из Дивича?

СВЕДОК "1": Они су једни улазили у аутобусе, једне су већ тамо доводили и смештали у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из места?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви и мушкарци и жене?

СВЕДОК "1": Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било отприлике укупно?

СВЕДОК "1": Тачан број становника не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то сви били Дивичани од предратног стања или су?

СВЕДОК "1": Све Дивичане од пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре? А јел су неки раније отишли из места?

СВЕДОК "1": Има људи који су отишли одмах на почетку првих ратних дејстава од Бијељине па до Зворника, има људи. Значи, пола је отишло а пола остало, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под каквим су они околностима отишли, ти што су?

СВЕДОК "1": Они су отишли како је ко могао. То је тад била паника бежало се, више није ни брат брата гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви размишљали о тако нечему?

СВЕДОК "1": Па у једном моменту јесам, али више нисам могао ни да прођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали породицу ту?

СВЕДОК "1": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте већ били?

СВЕДОК "1": Породица је већ моја била изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су били отишли, значи Ви сте остали?

СВЕДОК "1": Да, јер ја сам омогућио њима да изађу па сам ја остао, па ја ћу накнадно, али више није се имало шансе да се прође јер је Црни врх већ био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте остали?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледало то улажење у аутобусе, јел било ту неких проблема, евентуално неких пуцања? Ко то организује, ко ту сад смешта људе? Ко је дошао по те аутобусе? Има ли ту неких униформисаних?

СВЕДОК "1": Ја не знам ко организује, али то мора да зна тадашња управа града, јер извести можда хиљаду људи није мала ствар, значи, неко мора знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко је присутан од, да кажемо, неких власти? Јел био неко из цивилне или војне власти ту присутан?

СВЕДОК "1": Не, нико се нама није тада обратио нико. Кад смо ушли, само су по два војника ушли у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти обучени?

СВЕДОК "1": Међу њима је било и редовне војске, а било је и војске из, добро ја ћу рећи, паравојних формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По изгледу то што закључујете?

СВЕДОК "1": По изгледу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко од Зворничана да Ви познајете?

СВЕДОК "1": Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко од полиције?

СВЕДОК "1": Никог ја видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни резервне, ни редовне?

СВЕДОК "1": Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само ти војници? Ко командује тим војницима? Има ли ту неки главни њима?

СВЕДОК "1": Тамо је био испред један пинцауер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, да ли је био још неко?

СВЕДОК "1": Ту је био један пинцауер. Унутра је био неко из команде, али ја нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пинцауеру? Јел људи улазе добровољно, или плачу, или нешто се буне или?

СВЕДОК "1": Ако, ја мислим да није добровољно улазак у аутобус ако мене неко испред мене иде с пушком или поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам како изгледа? Значи, да ли се нешто?

СВЕДОК "1": Има жена које су плакале, жене које су падале у моменту у несвест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да нам мало опишете ту ситуацију?

СВЕДОК "1": Доста жена је падало у несвест. Ја сам одмах ушао у аутобус и право да Вам кажем ја сам гледао да ме нико не види тада у аутобусу. Видео сам тамо да трче, неке пољевају жене, водом хладе и доносе у то време можда неке таблете које су имале и шта ја знам. Једне су викале «Ми нећемо, побијте нас», други су улазили добровољно, тако да на крају крајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли јел сте Ви имали прилике да одете кући за неку ствар?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел народ нешто носио?

СВЕДОК "1": Народ јесте носио ко је имао времена да направи свој свежањ и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су носили неке торбе или храну, гардеробу?

СВЕДОК "1": Носили су торбе, хране и шта ја знам. Мени је само сестра после дала још једну мајицу и још једне чарапе да променим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви знали где идете? Јел сте питали ту сад, обзиром да су они већ били у Дивичу, а ви тек долазите?

СВЕДОК "1": Нисмо знали ни где идемо, нити сме ко питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни на колико идете?

СВЕДОК "1": Само сам чуо ја, прича народ и жене причају, е кажу: «Идемо сви у размену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У размену?

СВЕДОК "1": У размену, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде, неки сведоци кажу да им је речено да иду на два, три дана па ће да се врате. Јел Вама тако нешто познато?

СВЕДОК "1": Мени није. Ја сам само чуо да идемо у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни где, ништа?

СВЕДОК "1": Ништа нико није, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао до тада неко у размену, јел сте знали отприлике где то може да буде, где се то иде?

СВЕДОК "1": Није нико од Дивичана, али ми даље нисмо чули да је ико икад размењен, да је нека група велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остао неко у месту, да ли знате?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК "1": Јесте, остали су људи старији који нису хтели да изађу. Остао је један, па у оно време можда 30, 35 година један младић је остао, после смо чули да је убијен, тело му још није пронађено. Остао је и Хациавдић, старији човјек, врло старији човјек, његово смо тело ексхумирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њега су нашли?

СВЕДОК "1": Њега су нашли и остало је још пар, остао је још један човјек, за њега смо чули исто да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви тада у моменту покрета знали да су неки остали тамо?

СВЕДОК "1": Нисам то знао, него смо, јер се то већ крајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК "1": Касније смо по аутобусима, ајде питаш ко је све ту и онда смо установили да нема. У једном моменту једна је породица отишла горе, пустили су је горе да изађе према Липљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте ишли?

СВЕДОК "1": Док смо доле у аутобусима били, они су замолили, углавном они су отишли према Липљу, тако да смо онда успјели некако повезати ко још није сео у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви крећете, јел? Јел има неки да вас прате, испред, иза, нека кола војна?

СВЕДОК "1": Има, знам да је испред ишао пицгауер а иза не знам јер нисам могао да видим, јер сам био некако можда међу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тих десет, једанаест аутобуса било пуно?

СВЕДОК "1": Пуно, било је чак можда у једно два аутобуса да су стајали, можда двоје, троје да су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што доста сведока кажу да је било око 300 људи. То би онда било по 30, онда то не би било пуно, значи да је било више, јел?

СВЕДОК "1": Ја сад кажем, аутобуси су били пуни. Чак је можда у два, три аутобуса стајало по можда двоје, троје или сједело доле на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што у аутобус стане око 50, јел тако?

СВЕДОК "1": У аутобус стане око 50, значи било је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, онда је било више људи, ако би се то нешто рачунало?

СВЕДОК "1": Било је више људи. Кренули смо тад према Сарајеву, нисмо знали где идемо, изашли смо на Хан Поглед. На Хан Погледу смо стајали можда два, три сата, тако. Одатле су нас вратили до села Заклопача, али нисмо улазили у село Заклопачу него смо ту стајали на том главном путу који је водио према горе Власеници. Ту смо и преноћили тако у аутобусима. Ујутру нас поново возе према Зворнику и пролаимо кроз Зворник и крећемо према Тузли путем Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се задржавали у Зворнику кад сте дошли?

СВЕДОК "1": Колико се ја сећам не. Дошли смо до превоја Црни врх, горе је била њихова барикада и ту смо стајали можда једно два сата, одатле су се аутобуси вратили на аутобуску станицу Зворник. Сви су поредани на пероне. Након 10-ак, 15 минута речено нам је да сви мушкарци војно способни изађемо на стадион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК "1": То је само ушао стражар и рекао: «Ајмо сви мушкарци војно способни напоље».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите стражар?

СВЕДОК "1": Који је био с нама у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник?

СВЕДОК "1": Војник, особа која је била с нама у аутобусу. Изашли смо на стадион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, војно способни?

СВЕДОК "1": Сви војно способни. Рекли су нам да сједнемо на трибине. Сједели смо можда неких пола сата, сат, дозволили су нам да запалимо по цигару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Кажете дозволили, колико је сад њих ту на стадиону?

СВЕДОК "1": На стадиону има можда 10-ак, 15 војника, сви су у стадиону док смо ми на трибинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су доле на терену?

СВЕДОК "1": Они су доле на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви ту седите, јел?

СВЕДОК "1": Ми седимо и гледамо у њих. Један је човјек пришао и рекао је да старији изађу са стадиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто војник или цивил?

СВЕДОК "1": Војник, био је у маскирној униформи, имао је беретку на глави. Да изађу старије особе напоље и још је он пробрао можда једно 10-ак и рекао им да изађу напоље, из стадиона и да иду у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било с овим женама, децом?

СВЕДОК "1": Оне седе у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају тамо?

СВЕДОК "1": Оне су остале иза. Након 10-ак, можда 15 минута аутобус се пали и одлазе. На упит шта ће бити с њима тај исти војник који је одабирао рекао је да се ми не секирамо, да оне иду у размјену и да ће се оне размјенити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се Ви не разменисте, то нисмо рекли? Јесте сазнали?

СВЕДОК "1": После је била прича да су они рекли доле, ето видите како вас ваши неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши вас неће?

СВЕДОК "1": Ваши вас неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ту на Црном врху била нека линија?

СВЕДОК "1": Да, на Црном врху је била, постављене су њихове барикаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, преко пута нема више српске војске или шта?

СВЕДОК "1": Ту је била барикада, даље још су српска мјеста и српска војска, чак до Мечића. Тек на Мечићима је била линија разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има од Црног врха до Мечића?

СВЕДОК "1": Па може бити једно 5 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после ви чујете да вас ваши неће?

СВЕДОК "1": Да. После смо, кад су одвезли жене, после смо, нормално кад смо се састали са женама, сазнали да су они истерали само ту на Црном врху, да су оне пјешке дошле чак до Калесије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте касније сазнали шта је било с њима?

СВЕДОК "1": Да, то је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сад испада оне иду у размену, а ви не можете, а пре тога нисте сви могли? Јел сте нешто могли да питате?

СВЕДОК "1": Пустити тад војно способне мушкарце било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Ви схватате, али нисте ништа ту могли да?

СВЕДОК "1": Ништа, и њих нису размјенило, они су их једноставно избацили из аутобуса и рекли идите својим кућама, значи нису их успели размењивати. Са стадиона су нас извели и ту су нас поређали по четворицу у ред. Повели су нас тад према СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До СУП-а?

СВЕДОК "1": Према СУП-у и прије СУП-а је зграда «Новог извора». Ту су нам рекли да скренемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас сад ту спроводи?

СВЕДОК "1": Иста та војска. Међу њима се ту већ умешало и неке полиције цивилне и тако. Ушли смо у зграду суда, у једну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суда или СУП-а?

СВЕДОК "1": У зграду «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нови извор»?

СВЕДОК "1": У зграду «Новог извора». Ушли смо у једну просторију која је била на четвртог спрату, која је могла да има тад једно 6 метара можда са 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то мање од овог јел?

СВЕДОК "1": Мање од овог. То су биле две канцеларије, које су само реновиране, избијена два зида, избијен један зид и тако да су остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направљена једна већа?

СВЕДОК "1": Она је мало у једном ћошку ишла на «Г». Имала је један овако, поред ње је био WC, значи поред ње је био WC, који смо у једном моменту, дозволили су нам да га користимо WC. Ту смо доведени можда након неких сат времена, дошао је тадашњи начелник општине Брано Грујић, ушао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ту сте ушли и после сат времена? Колико је то, јел то по подне, увече, дан, кад је то?

СВЕДОК "1": То је ја мислим било већ поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поподне?

СВЕДОК "1": Поподне, ушао је он и ушао је Радо Чворак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК "1": То је један човјек који је радио у «Стандарду» у фабрици обуће Стандар, имао је на себи црну униформу, док је Брано имао маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну?

СВЕДОК "1": Маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Брано?

СВЕДОК "1": Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК "1": Тад је био начелник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га знали, јел?

СВЕДОК "1": Па знао сам га онако површно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим лик?

СВЕДОК "1": Нисмо се лично знали, лик сам му знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тад изгледао?

СВЕДОК "1": Тад је изгледао онако, шармантна је особа увек био, увек је био педантан, увијек почешљан, бркове је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн, какав?

СВЕДОК "1": Онако више црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А висине отприлике?

СВЕДОК "1": Па висина можда 1,80, 1,70 и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између 80 и 70?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, њих двојица су прве особе које ту улазе?

СВЕДОК "1": Колико сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви видели?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте стали вас, нисмо ни рекли колико је вас ту ушло? Кад сте први пут се пребројали што кажу?

СВЕДОК "1": 174 нас је ушло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једну ту просторију од 20 квадратних метара?

СВЕДОК "1": У једну ту просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа?

СВЕДОК "1": Ко сардине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сардине?

СВЕДОК "1": У кутији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били у односу на врата?

СВЕДОК "1": Ја сам био, то се улази, овако су врата, ја сам скроз горе сам био до под прозора и сједио сам ту са амицом и амицићем и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте могли да видите врата кад је дошао овај Брано и Раде, кажете седите?

СВЕДОК "1": Тако се види, врата су на истој страни. Врата нису сакривена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим ние било неких који стоје да вам заклањају видик или нешто?

СВЕДОК "1": Одмах се све повукло, кад су се врата отворила све се набило још мало у страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазе њих двојица и?

СВЕДОК "1": Улазе њих двојица и «добар дан, добар дан, како сте, добро смо, немој ништа да се секирате неће бити никаквих проблема».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК "1": То нам говори Брано. «Ево пописаћете се», даје један списак, наш учитељ тадашњи излази да нас попише. Тада Радо Чворак познаје свога колегу с посла Муратовић Ахмета, зв. «Бору», тад прилази и чујем његове речи «Немој пајдо да се бринеш ништа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК "1": Немој пајдо да се бринеш, то је јаране. Немој да се бринеш ништа, неће ништа бити, не секирај се и тако та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то каже неће бити проблема, пописаћете се? Јел то каже Раде или Брано?

СВЕДОК "1": Брано нам је рекао да се попишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се попишете?

СВЕДОК "1": Да се попишемо, да имају они евиденцију ко има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам дао неки папир, јел сте ви имали?

СВЕДОК "1": Папир је дао и оловку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад учитељ шта каже?

СВЕДОК "1": Ништа, учитељ узима и почиње једног по једног да нас пописује и тражи број личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви имали уз себе документе?

СВЕДОК "1": Јесмо имали документе уза се, већина нас је имала документе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већина? Јел учитељ писао или сте Ви?

СВЕДОК "1": Учитељ је писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то ту сазнали за тај број који сад малопре поменусте?

СВЕДОК "1": Да, ту смо се први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас има?

СВЕДОК "1": 174.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су се њих двојица ту задржали кад су ушли?

СВЕДОК "1": Можда од пола сата до сат, нису дуже, с тим што су питали јел сте нешто јели и Радо је питао Ахмета јел хоћеш да ти купим цигара и јесте донео му је цигаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде већ сат, јел толико су били?

СВЕДОК "1": Док је пописано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су све време њих двојица ту?

СВЕДОК "1": Све време су ту били, Брано и Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано и Раде, нису одлазили?

СВЕДОК "1": Нису. Кад су узели списак, онда је, уствари, ја се извињавам, они су били, али да ли је поново дошао по списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазте па се враћају?

СВЕДОК "1": Изашли су па су дошли по списак, мислим, ја се извињавам на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви покушајте да се сетите, не морате Ви свега да се сетите, наравно да је и немогуће, него Ви реците?

СВЕДОК "1": Дошли су поново по списак и донели су нам нешто да једемо и донео је Радо Ахмету цигаре тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ахмету цигаре? Овом Муратовићу, свом колеги?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел опет обојица долазе?

СВЕДОК "1": Обојица долазе и овај предаје цигаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај даје списак, јел?

СВЕДОК "1": Да, одмах су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазе?

СВЕДОК "1": Да. После тога неко је споља рекао да ли има ту Куршумовић Муамер, ми смо рекли да има. То је дете које, био је крупан, али је био врло млад. Рекли су да изађе и он је изашао и ја тад нисам знао где иде и шта ће са њим тада да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он имао, он је био малолетан тада?

СВЕДОК "1": Мислим једно 16 година, да није имао више, али је био онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сад се смањује број?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он одлази, то исто вече се све дешава?

СВЕДОК "1": Исти дан, исти. После тога изашао сам у WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК "1": Да. Враћајући се из WC-а погледао сам човјека који је тад био у «Видиковцу», то је војник, ја му не знам име, знам да је родом доле из Пилице. Ми смо га између себе звали Жути, био је сав плав, бел некакав, шта ја знам. Кад сам њега видио ја сам ушао у просторију, тамо сам сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови сви Ваши?

СВЕДОК "1": Где су моји, сео сам поред амице Енвера Пезеровића и сео сам поред Смаила Пезеровића којег смо ексхумирали. Узео њих двојицу за руку и сагнуо главу и рекао сам «немој случајно да излазите сад напоље».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК "1": Па ја сам видео тог да иде према нама горе, онда ја више нисам видео ко је ушао, ко је тражио 10 људи за рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи знате да је неко тражио?

СВЕДОК "1": Да. Ушао је и рекао: «Ајмо требају ми десеторица да нешто одраде за мене».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ушао, не знате?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте значи били у просторији само нисте видели?

СВЕДОК "1": Био сам у просторији али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, неко је ушао и Ви сте чули?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви чујете?

СВЕДОК "1": Он улази и каже: «Ајмо требају десеторица за рад». Нормално тамо чуо сам жаморе, да су отишли и Енвер и Самил да су ми се из руку отели и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вама род, јел?

СВЕДОК "1": Један ми је амица, један ми је амицић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стриц?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неког се сећате да је био? Колико их је отишло?

СВЕДОК "1": Једанаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био, јел се сећате?

СВЕДОК "1": Отишао је тад још Омеровић Салих, Мархошевић Ибрахим, Тухчић Хасан, Тухчић Кемал, Тухчић Алија, Тухчић Мехмед, Куљанин Ибрахим, Пезеровић Енвер, Пезеровић Смаил, Хаџиавдић Фикрет, не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки од Куршумовића можда?

СВЕДОК "1": Куршумовић, име, Ахмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они одоше?

СВЕДОК "1": Они су отишли, ја сам и даље сагео главу јер нисам смео више да дижем главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се уплашили, јел?

СВЕДОК "1": Ја сам се уплашио. Ту смо провели ноћ. Сутрадан су нам дошли и рекли су да се спремимо за одлазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сад дошао?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Брано још долазио?

СВЕДОК "1": Није више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само онда?

СВЕДОК "1": Ја га више нисам видео, сада Вам кажем, ја сам читаво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њих двојица, само мало да се вратимо да после не правимо. Да ли су њих двојица помињали неко оружје, неко прикључење српској војсци, неку лојалност, да ли се тога сећате?

СВЕДОК "1": Да, у једном моменту кад је се списак правио и рекао је нема проблема ето бићете лојални, хоћете бити лојални са нама, ето ако треба да бранимо сви ово заједно. Народ је онако гледао, после његовог одласка доста људи, тад је била нов реч, није се знало шта је, па су испитивали шта је то лојалност, како то, шта ћемо, онда је њима објашњено шта је то, да једноставно ако прихватиш лојалност, значи лојалан си грађанин тој власти, мораћеш ићи нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војску?

СВЕДОК "1": Нећемо ми то, не пристајемо, ми ово, ми онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било после списка или пре?

СВЕДОК "1": То је речено у моменту писања списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је рекао, јел овај Раде или Брано, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Брано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, народ каже неће?

СВЕДОК "1": Народ није пристао нормално, њему је после доласком за тај списак, речено да народ то не пристаје и не жели и он је отишао није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко помињао имате ли оружје још или нешто?

СВЕДОК "1": Нико нас није питао да ли имамо оружје уза се, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад да се вратимо, кажете сутра?

СВЕДОК "1": Да се спремимо за кретање наводно, пребацићемо вас негде на безбедније место. Ја стварно нисам чуо ко је, нисам га видео јер после погледа на онога човјека ја више нисам смео уопште да дижем поглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оног из Пилице?

СВЕДОК "1": Да, ја сам се њега страшно бојао јер ме је он други пут спровео, извео, послао ме други пут у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

СВЕДОК "1": Да, јер њега сам се стварно плашио и дан-данас се најежим кад лик му дође на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га виђате?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажу идете на безбедно?

СВЕДОК "1": Идете на безбедније. Ја после сам чуо да су доле већ кад смо дошли у Челопек, рекли да је то тада Брано био па да је Брано рекао али ја не могу да тврдим, јер нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели?

СВЕДОК "1": Нисам га видео, не могу да се грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК "1": Па причају сви затвореници између себе. Силазимо доле на улицу и онда седамо у аутобус, с тим што нам наређују да главе савијемо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сад ту има аутобуса?

СВЕДОК "1": Да ли један, да ли два, не могу Вам тачно рећи. Да сагнемо главе доле и кренули смо према Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас сад то вози? Који су то аутобуси?

СВЕДОК "1": Ту је сад «Дрина транс» су све аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има и сад војске, полиције?

СВЕДОК "1": Претежно је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад полиција?

СВЕДОК "1": Сад је претежно полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возилу или ван?

СВЕДОК "1": И ван и у аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они редовни или резервни или какви су?

СВЕДОК "1": Униформе су редовних полицајаца, сад да ли су међу њима неки резервисти или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их познали?

СВЕДОК "1": Познао сам само Мику познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мику?

СВЕДОК "1": Мику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК "1": Миљановић, звани «Главоња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сад путујете, јел?

СВЕДОК "1": Путујемо према Каракају и довози нас у Челопек пред тад зграду, како су га звали Дом културе њихов. То је била једна просторија, можда размере једно 20 са 10, имала је, бину је имала, то је за извођење игранки и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је једна доста велика просторија?

СВЕДОК "1": Па онако као кино сала једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел већа од ове суднице, овако тамо до краја, јел Ви видите колика је тамо?

СВЕДОК "1": Па тако 20 са 10 отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ви стижете тим аутобусима. Шта се дешава с Миком?

СВЕДОК "1": Ја њега нисам видео после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту неко да чека вас, да неко ту?

СВЕДОК "1": Нико. Доле како они долазе врата се отварају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Дома?

СВЕДОК "1": Да, и нама кажу ајде улазите унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "1": Полиција та која нас је пратила, пратња та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратња?

СВЕДОК "1": Ајмо улазите унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква су та врата, јел су то дрвена, гвоздена?

СВЕДОК "1": Жељезна врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика, мала?

СВЕДОК "1": Велика врата, дупла врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су била већ отворена?

СВЕДОК "1": Не могу гарантовати да ли су била отворена у том моменту или су била затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажу улази?

СВЕДОК "1": Улазите унутра, врата су значи била жељезна, можда ширине, како да кажем, 1,5 имала је два велика крила. Кад смо ушли унутра видео сам пар кревета, војнички на спрат, знам да је сијалица горела, а да на свим прозорима су биле деке, тако да је унутра деловало стварно не знаш да ли је дан, да ли је ноћ. Рекли су нам, сад сједите ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је доле на поду?

СВЕДОК "1": То је бетон, уствари као камен, као плочице неке од камена. То је доле било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та једна сијалица и кажете прозори? Јел то ниско, високо?

СВЕДОК "1": Прозори су високи. Прозори су скроз у поткровљу били и мали су прозори, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је бина?

СВЕДОК "1": Бина је била од улаза на десној страни, значи од улаза на десној страни бина је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај бочни улаз?

СВЕДОК "1": Да, бочни улаз. Имала је степенице са десне стране уласка на бину, значи одмах до врата степенице је имала да се можете попети на бину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је та бина уздигнута у односу на тај под?

СВЕДОК "1": Можда једно нормално 60 до 70 цм је била подигнута од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тих кревета, има ли још нешто унутра?

СВЕДОК "1": Колико се ја сећам нема ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви ту седнете?

СВЕДОК "1": Рекли су нам седните доле, немој да седате на кревете, седите доле. Ми смо доле сели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су сад ти полицајци који вас прате?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел њих знате, неке од њих знате? Мику кога више нема?

СВЕДОК "1": Само Мику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки стражари, између осталих и тај ту тај са тим псеудонимом, каже да су вас сачекали неки стражари па да они нису знали куд ће с вама, па како ће, па да ту вас сместе. Јел се Ви сећате уопште?

СВЕДОК "1": Ја га се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ту вас примају неки, било који полицајци?

СВЕДОК "1": Ја сам био у другом аутобусу док се то све напред у првом аутобусу решило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви улазите и шта сад, јел то отворено, затворено, закључано, откључано?

СВЕДОК "1": Кад смо сви ушли, кад су нам рекли седите доле нема никаквих проблема врата су се затворила. После опет неког извесног времена, опет нам је дат папир и оловка да се поново напишемо ко има ту. Неко је пописао и дао је тај папир. У просторији је било страшно загушљиво, мрак, већ су поједини почели да траже и WC и да изађу у WC, па је то већ након једно 3 сата они су успјели да нас пусте по двоје, по троје, ајде па се поново враћајте у просторију. Тако се дешавало првих једно два дана, после већ нису дали него су нам дали неке канте. Имали смо велики проблем с водом, давано нам је врло мало воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А унутра јел било воде?

СВЕДОК "1": Не, него су нам давали у једној канти са једном шољицом коју смо ми морали да пијемо можда по двојица, по тројица да би добили у моменту сви. То је трајало тако до, првих дана уствари тако је трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нема унутра воде?

СВЕДОК "1": Нема воде, тек су нам дали и воду и храну после 72 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у међувремену да ли су вам донели неки хлеб или нешто?

СВЕДОК "1": Не, колико се ја сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам један стражар и овде неки сведоци да вам је неки убацио неки хлеб што је он нешто набавио?

СВЕДОК "1": Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана Ви не сећате се да сте нешто јели?

СВЕДОК "1": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била ту нека радња, нека продавница?

СВЕДОК "1": Јесте била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто могли да купите можда, тад или касније, или? Јел било пара или нешто?

СВЕДОК "1": Јесте, дошао је, замолио, уствари један је стражар рекао ко има пара дајте напишите ја ћу вам узети нешто и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било у ком периоду отприлике, боравка?

СВЕДОК "1": У периоду првих тих дана, првих 5-6 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су прошла та 72 сата, за то време где спавате, та три ноћења?

СВЕДОК "1": На бетону, доле на бетону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко ћебе, нека просторка?

СВЕДОК "1": Нема ништа. Потурао сам своју виндијакну пода се, а па тек под главу. После изласка из логора сам имао на обадва кука и на оба кољена толико задебљало да сам једноставно могао гасити цигару на то, значи од лежања на бетону. Нико нас није дирао до извесног једног момента, после тог куповања, можда након два дана долази у просторију једна група која нас изводи све напоље и наређује нам да улазимо по један, по два. На сред те просторије је био постављен један сто и једна кутија и тад су нам рекли: «Хјмо све што имате у џеповима, сатове, прстење да се ставе лични документи, да се све стави у ту кутију». Како смо улазили тако смо и вадили и склањали смо се у крај. Ја сам тад, новца нисам имао, имао сам документе, нисам имао ни сат, то сам све оставио. У једном моменту ми

је кад сам се склонио од стола пришао ми је Радаковић Момир, звани «Робе», родом из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ушао са тим људима, јел?

СВЕДОК "1": Он је био с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим његовог имена и места боравка, да ли Ви још некога од тих људи сте познавали?

СВЕДОК "1": Нисам никог познавао али сам само чуо да Момир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте чули да се ословљавају? Јел сте касније чули њихова имена или не?

СВЕДОК "1": Нисам никад, само сам чуо да Момир каже једном војнику који је стајао тамо, није се уопште петљао, каже њему: «Нишки», када су све завршили, «Нишки, хоћемо ли ићи».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли ићи?

СВЕДОК "1": Хоћемо ли ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Нишки био у униформи, па кажете војник?

СВЕДОК "1": У униформи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Робе?

СВЕДОК "1": Био је и он у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквој?

СВЕДОК "1": Све маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други?

СВЕДОК "1": И један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остала колико њих у групи рекосте, колико их укупно?

СВЕДОК "1": Било их је напољу, било је мало унутра, можда једно 7-8, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све униформисани?

СВЕДОК "1": Све униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ови други причају нешто?

СВЕДОК "1": Не, они више никад нису дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је нека група?

СВЕДОК "1": Ја колико знам више нису долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група која више није долазила?

СВЕДОК "1": Само је у моменту кад сам ја све предао, кад сам кренуо Робе је стао пред мене да ме претресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Робе кога сте Ви знали?

СВЕДОК "1": Да, знали смо се. У једном цепају ми је овде нашао, то је био запис један од чувања некаквих урока, шта ја знам и онда је то извадио, тад ми је ударио два шамара и рекао ми је: «Јел сам рекао да се повади све». Ја сам то и заборавио да имам у цепају од једне виндијакне и онда ми је рекао: «Слободан си можеш ићи тамо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај из Малог Зворника, шта је он био пре рата, јел он војник или шта?

СВЕДОК "1": Клошар зворнички

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Клошар?

СВЕДОК "1": Обични клошар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки, како је он изгледао?

СВЕДОК "1": Био је низак човјек, имао је капу на глави, нисам видео косе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он нешто рече кад му овај каже ајде Нишки?

СВЕДОК "1": Не, само је устао и изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он нешто скупљао? Ко је однео све то што је дато?

СВЕДОК "1": Они су однели, сва та војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пара? Шта је ту било у тој кутији, шта се ту накупило?

СВЕДОК "1": Ту је било - сатова, прстенова, наруквица од момака који су имали носили су нарукнице, лични документи, од здравствене књижице па до пасоша, значи све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они оду?

СВЕДОК "1": Оду. Отишли су и они се више нису, Робе није више никад дошао, ни тај Нишки, ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад? Добро. И сад даље, време иде?

СВЕДОК "1": Време иде нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте 72 сата без хране, а како је дошла храна, шта је сад почело, шта сте јели?

СВЕДОК "1": Дошла је храна, долазило је кухање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувано јело, јел?

СВЕДОК "1": Да, у једној великој мањерки и хљеб је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута дневно сте добијали храну?

СВЕДОК "1": Два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та храна? Јел било довољно за све вас то колико вас је имало?

СВЕДОК "1": Па за мене је било, добије се читав тањир, доносили су тањуре и кашике, тако да сам ја сипао пун тањир и по четврт хлеба и за мене је било довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ујутру шта дође?

СВЕДОК "1": Ујутру неки нарезак или нешто тако је претежно долазило, али је била храна, доношена је храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је та храна? Јел сте Ви сазнали одакле?

СВЕДОК "1": Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то довози, дође нешто организовано или?

СВЕДОК "1": Ми не видимо тамо ко доведе, значи то се доведе, истовари се ту, стражар отвори врата и неко изађе и узима то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај проблем са водом и недостатком, јел се решио?

СВЕДОК "1": Није се никад решио, увек су нам доносили по ту једну канту. Молили смо, па неко од неких од стражара се сажали па наспе још једну канту, али је врло тешко било са храном, јер је у тој просторији била огромна прашина, тако да нам се стално жеђало и нормално све те нервозе и свега тога, стварно се много воде тражило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био месец јуни, какав је био тај јуни? Није био као овај сад кишни, јел?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је био топлији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлији?

СВЕДОК "1": Чини ми се, јер сад опет кажем, ми смо у затвореном па не знам, врућине су биле огромне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било купања ту?

СВЕДОК "1": Нисмо имали воде ни да пијемо, а камоли да се умијемо или окупамо. Заушили смо се, нисмо знали више шта да радимо са собом. Толико смо вашки имали у глави и по одјећи и да смо у моментима кад нас нико није тукао ми

смо успевали један другог да мало преберемо, да те уши, успјемо се спасити колико толико, голубови су улазили кроз пар разбијених прозора. Испод деке се провуку па онда пролећу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "1": Голубови. Голубови су улетели у просторију често пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад рекосте они довезу. Јел си стражари? Јел сте икад изашли да видите колико има ту ко то вас чува, како се то организује, јел сте то могли?

СВЕДОК "1": Чува нас стражар, у униформи је полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ту неки локални?

СВЕДОК "1": Ту су то мјештани су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Челопека мештани или из Зворника или из неког другог места или не знате?

СВЕДОК "1": Па претежно су били из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали некога?

СВЕДОК "1": Па овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту неки ако има псеудоним да користите.

СВЕДОК "1": Па псеудонимом «П».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «П»?

СВЕДОК "1": Њега сам виђао пар пута оно кроз Зворник, нисмо се никада лично знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније сте га из виђења?

СВЕДОК "1": Онако смо се из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био ту?

СВЕДОК "1": Да, био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао оружје?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК "1": Имао је аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушку? Јесте још неког знали?

СВЕДОК "1": Има људи, али имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "1": Не сећам се баш имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете прва два дана сте излазили у WC?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се у тај WC улази споља у оквиру зграде или?

СВЕДОК "1": Тај WC је био изван, иза објекта је био. Била је једна озидана кућица са двије кабине. Врата тад нису функционисала. То је WC било ужасно унутра, врло тешко смо и прилазили до WC-а од смећа и измета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте уопште могли да улазите?

СВЕДОК "1": Сад Вам кажем врло тешко, морао си да гледаш где ћеш стати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, него мислим да ли сте уопште могли да изађете, па да користите тај WC или сте оне канте што сте поменули?

СВЕДОК "1": Кад смо излазили у WC, значи кад смо молили, прва два дана су нам дозволили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте после још ишли у WC или?

СВЕДОК "1": Не више. Кад су нам дали канте више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у канте?

СВЕДОК "1": Само у канте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то баца?

СВЕДОК "1": Па неко увек од затвореника то изнесе па тамо иза проспе, па врати ту канту поново унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад одоше ова двојица, шта се онда догађа?

СВЕДОК "1": Да, једно време нам нико не улази и онда један дан улазе, тад кад је дошла друга група тад већ почиње малтретирање, туча, ударања. То је се дешавало значи до 10-ог, до Бајрама, почињу извођења, туче, унутра малтретирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је те године био Бајрам, да ли знате датум?

СВЕДОК "1": Десетога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете до Бајрама, јел то значи да су почели и пре Бајрама да долазе?

СВЕДОК "1": Пре Бајрама су почели да долазе, почела су одвођења и они су исто искали новац, паре, ајде истресите све из цепова шта имате, тукли су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морамо, то нам је предмет оптужбе, па бих Вас молила колико се сећате да нам то отприлике, колико можете да сместите у неки временски оквир и отприлике ко је тај први ко долази, ко први почиње да туче, јел то ноћ, дан? Јел Ви чујете ко су ти људи? Јел од некога касније сазнајете ко је или тад сазнајете, како то?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се први изводи?

СВЕДОК "1": Око осмога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око осмога?

СВЕДОК "1": Долазе та два војника, тад нисмо никад ни видели ни чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улазе или како?

СВЕДОК "1": Улазе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како улазе? Нисмо за она врата причали, кажете затварају се, јел се та врата закључавају или само?

СВЕДОК "1": Закључавали су их некаквим ланцем, ланац је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад долазе та два?

СВЕДОК "1": Отвара се ланац, отвара се катанац, врата се отварају и он улази унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два војника?

СВЕДОК "1": Два војника. Тад се један представио, каже нама: «Ја сам капетан Зокс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан?

СВЕДОК "1": Ја сам био на ратишту у Хрватској, убио сам 1000 усташа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хрватској?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви кад он то каже у односу на ту велику просторију?

СВЕДОК "1": Од врата преко пута мало горе према, лево горе од врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он још нешто каже?

СВЕДОК "1": То је рекао и тад ми је, баш ми је тад упао његов пиштољ у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ?

СВЕДОК "1": Пиштољ. Имао је револвер колт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК "1": Врло дуге цијеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло дуге цеви?
СВЕДОК "1": Дуге цеви, стајао му је ту о десном боку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О десном боку?
СВЕДОК "1": О десном боку му је стао, стајао ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК "1": Као каубојац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закачен као код каубојаца?
СВЕДОК "1": У футроли као код каубојаца, па му је овако био, имао је једну дужу цев, дужа цев је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужа цев? А како је изгледао тај човек, капетан?
СВЕДОК "1": Тад је био мршав, нека висина од 170 до 180. Мени је тад изгледао врло нежан, онако мршав.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније бојим се да се неће чути ово на транскрипте.
СВЕДОК "1": Тад је мени изгледао врло нежан, мршав је био онако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао нешто специфично, бркове, браду?
СВЕДОК "1": Није имао бркове. Чини ми се имао је мало дужу косу тад, мало онако везао је у реп косу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он причао? Јел он причао онако као Босанац или као Србијанац?
СВЕДОК "1": Екавски, као Србијанац је причао.,
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Екавски?
СВЕДОК "1": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај други? Шта је имао од одела?
СВЕДОК "1": Униформа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа? Маскирна или она једнобојна?
СВЕДОК "1": Маскирна, биле су пантале, била је кошуља само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други?
СВЕДОК "1": Други није ништа говорио, само је ушао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он то гласно рекао, јел су то могли и други да чују?
СВЕДОК "1": Да, гласно да сви чују.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласно? А како изгледа други, да ли се сећате?
СВЕДОК "1": Други је изгледао крупан, висок, црн. После смо тек сазнали да је то Торо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо? Тад тај други ништа није говорио?
СВЕДОК "1": Није ништа говорио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај обучен?
СВЕДОК "1": Исто униформа на њему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа?
СВЕДОК "1": Униформа на њему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ова шарена?
СВЕДОК "1": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао он нешто специфично од оружја или нешто?
СВЕДОК "1": Тај дан није и пиштољ му је био за појасом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ? Који је то пиштољ, да ли се Ви сећате?
СВЕДОК "1": Не сећам се марке пиштоља, али пиштољ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А калибар?
СВЕДОК "1": Као полицајци што су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као полицајци?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао обичну униформу?

СВЕДОК "1": Маскирну униформу, била је маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неку капу, нешто?

СВЕДОК "1": Није капу тад имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко обележје?

СВЕДОК "1": Био је на њему грб њихове војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које војске?

СВЕДОК "1": Био је грб Републике Српске, кокарда, четири «С».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно четири «С»?

СВЕДОК "1": Да и двоглави орао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он ћути, јел?

СВЕДОК "1": Он је ћутао у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај каже да је убио усташе и?

СВЕДОК "1": Да, и тако почео се хвалити неким причама, шта ја знам. У једном моменту је рекао ово је пиштољ од мога ђеда, извадио га је и онако показивао и онда га је опет вратио у футролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су ту још радили?

СВЕДОК "1": Тад су почела малтретирања, тад су почела ударања, пребијања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог пута кад су они дошли, само њих двојица?

СВЕДОК "1": Да њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тог дана догађа? Чега се сећате?

СВЕДОК "1": Знам да су ударали, иживљавали се страшно много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица?

СВЕДОК "1": Њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 8-ог кажете отприлике, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате кога су ударали?

СВЕДОК "1": Ударали су кога су стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се конкретно некога сећате том приликом да је ударен?

СВЕДОК "1": Тад је тукао Тухчић Алмира доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тухчић?

СВЕДОК "1": Алмира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алмира? Ко?

СВЕДОК "1": Обадвојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК "1": Рукама, ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то, из чиста мира или?

СВЕДОК "1": Из чиста мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то трајало?

СВЕДОК "1": Ми више нисмо имали сатова, ја више нисам знао временски колико то траје, врло је тешко тад у том моменту одредити време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај боравак њихов први завршио ту?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим да ли су тај дан или други дан, извели су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате, немојте Ви да нешто?

СВЕДОК "1": Извели су Омера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

СВЕДОК "1": Окановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окановића?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је извео, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Извео га је, обадвојица су га извели, и Зокс и Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да не знате да ли је исти дан или су поново дошли?

СВЕДОК "1": То стварно не могу да се сетим, само знам да су прије него што ће извести Омера истог тог малога извели напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог Алмира?

СВЕДОК "1": Алмира. Шта су му тамо рекли тог момента не знам, али ми је мали после испричао. Кад је ушао знам да му је тад Зокс рекао: «Сад ћеш да ми покажеш некога ко има». Дете је у моменту пружило руку, он је рекао митраљез, а мали је повукао руку и показао је на Омера Окановића. Тад је рекао, излази напоље. Он је онда јадник рекао: «Људи какав митраљез, откуд мени», «Излази напоље», каже; «ништа те нисам питао».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд мени митраљез, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зокс му каже излази напоље?

СВЕДОК "1": Да и ту га је прихватио напољу и Торо и изашли су напоље сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Алмир?

СВЕДОК "1": Не, Алмир је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао је унутра?

СВЕДОК "1": Алмир је ту остао и онда почео је плакати, ја сам му пришао и казао њему шта је то што плачеш, шта је, каже они су мене зафркали, ја сам убио мог комшију. Како си ти убио комшију? Каже, они мени тамо су ми рекли да ја покажем на некога ко има брата у Немачкој и у моменту изговора Немачка, митраљез мали је показао. Мали је био нашао неку конзерву, поклопац овако што је остао од доручка од конзерве да исече вене. Имали смо велике муке да га задржимо да дете не изврши самоубиство и читаво време викао је: «Ја убих комшију, ја убих свог комшију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислећи на Омера Окановића?

СВЕДОК "1": Да. Тамо шта је било напољу ја не знам, само чуо се пуцањ, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо се пуцањ?

СВЕДОК "1": Чуо се пуцањ. Даље ја не знам ко је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се тај Омер после појавио међу живима?

СВЕДОК "1": Није, Омера смо ексхумирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

СВЕДОК "1": Сахрањен је на Дивичу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је нађено тело, да ли знате?

СВЕДОК "1": Чини ми се на Рамином гробу горе да је у тој гробници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било с ових 11, да ли су они нађени? Да ли је Вама то познато ови што су отишли Енвер, Смаил?

СВЕДОК "1": Сви су пронађени, осим Енвера Пезеровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Енвера?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тог дана када је Омер изведен, јел још неко изведен?

СВЕДОК "1": Изведен је чини ми се Мустафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега извео?

СВЕДОК "1": Обадвојица, заједно су обадвојица њему после рекли изађи и ти. Заједно су они некако у 5 минута обадвојица изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су исто ова двојица га извели или?

СВЕДОК "1": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са Мустафићем?

СВЕДОК "1": Ни за њега ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна се? Да ли је он нађен?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је и његово тело нађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после догађа?

СВЕДОК "1": После постају свакодневни уласци, туче, да се тад више губимо и у времену и чак у једном моменту у простору. Одводе се, убијају се, туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко долазио са белим опасачем ту?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром, да кажете да је Бајрам био ту ваљда 10-ог, да ли можете у односу на Бајрам да се сетите тих каснијих догађаја или да нам испричате још неки догађај кога се сећате?

СВЕДОК "1": За Бајрам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "1": Или неки посебан догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да чујемо све догађаје којих се Ви сетите, којих се сећате, а ако се сећате везано за Бајрам да Вам то буде нека одредница?

СВЕДОК "1": За Бајрам је био ужас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је после Омера и овог Мустафића?

СВЕДОК "1": Да. Још је, ја мислим прије Бајрама одведен Нурија Хациавдић и ко је још са Нуријом, Хусеин Хациавдић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Хусеин Хациавдић?

СВЕДОК "1": Мислим да су њих двојица отишли. Чак је прије Бајрама и размена била. Зна да прије Бајрама су четворица отишла у размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо ова двојица како су они изведени, ко је њих извео ако сте видели?

СВЕДОК "1": Нурију Хациавдића знам да је извео Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нурију?

СВЕДОК "1": Да. Била је мајица обешена, јер ја и Нурија смо били спортисти, возили смо моторе брзе по води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По води?

СВЕДОК "1": Да. Зна да је била Нуријина мајица окачена на кревет на којој је напред био чамац, а отпозади је писало «Основа, обнова, Заим Карић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК "1": «Основа, обнова», то је једна трговинска фирма на Цапардама, била је власништво Заима Карића. Ушао је и питао га је чија је ова мајица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торо?

СВЕДОК "1": Да. Он је њему рекао моја мајица. Ајде, каже идемо напоље. Он њему каже чекај да обучем ципеле. Торо је тад у том моменту казао њему, немој облачити неће ти требати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће ти требати ципеле?

СВЕДОК "1": Неће ти требати ципеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хусеин, јел и он ту?

СВЕДОК "1": Хусеина не знам кад су извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да су изведени?

СВЕДОК "1": Знам да је изведен, али не сећам се како је изведен, како му је рекао и шта му је рекао не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Торо извео тог Нурију шта је даље било? Да ли сте Ви чули нешто напољу да се дешава или не, јел се појавио Нурија, има ли га данас?

СВЕДОК "1": Нурија се није више појавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК "1": Знам да је изашао, све ми се чини Куршумовић Исмет, чини ми се да је изашао он и да је тамо напољу био и кад се вратио рекао је да је утоварио у ауто обадовојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Хусеина?

СВЕДОК "1": И Хусеина и Нурију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је онда Хусеин у неко блиско време изведен, а Ви не знате ко га је извео?

СВЕДОК "1": Заједно, све извођење можда у једно 10-ак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту кад су изведени Нурија и Хусен, само двојица или само Торо?

СВЕДОК "1": Била су њих двојица и било је још војске, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која двојица су била?

СВЕДОК "1": Торо и Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још нека војска?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та друга нека војска по први пут тада дошла, обзиром да кажете да је раније био Омер и Мустафић?

СВЕДОК "1": Није, виђао сам их, долазили су почесто пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После су долазили често?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут чули за то име Торо? Кажете овај се представио капетан, убио сам усташе, а Торо како сте чули да је њему?

СВЕДОК "1": Њега је Зокс викао мајоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звао њега мајоре?

СВЕДОК "1": Мајоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули за то Торо?

СВЕДОК "1": Па ту можда дан, два после он је већ њега дозивао мајоре, Торо, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само га је он тако звао?

СВЕДОК "1": Сви су га звали Торо, а Зокс га је претежно звао мајоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајоре? Значи, тог пута када су били Нурија и Хусеин још је било војске?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те војске колико је још било, да ли се сећате, том приликом?

СВЕДОК "1": Можда двојица, тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим извођења њих двојице, јел се том приликом још нешто догодило?

СВЕДОК "1": Знам да су била ударања редовно, малтретирања, то је било редовно, тако да увјек смо бивали бијени кад год уђу на врата, морало је бити или неко одведен или убијен или пребијен. Пребијени смо увек били сви претежно, ретко се ко извлачио да не буде изударан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, још је било размена пре Бајрама. Да чујемо шта је то било?

СВЕДОК "1": Ту је дошла нама непозната војска, ја их не знам, нисам их никад ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ови што их поменусте?

СВЕДОК "1": Нису, ниједан нису. Ми смо одмах стали тамо уза зид, они су прочитали пет имена. Међу пет имена, четворица су били Дивичани, једног нисмо познавали. Они су тој четворици ставили оне црне вреће на главу и извели су их напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти били?

СВЕДОК "1": Били су Муратовић Мурат, Хасо Бојић, био је Тухчић Јакуб и Бикић Омер. Ти су људи и дан данас живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то десило да они оду у размену, да ли сте некад сазнали?

СВЕДОК "1": Никад, ни они нису сазнали никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих ту извукао?

СВЕДОК "1": Нико. Ни данас дан они ништа не знају, највероватније да је то испало спонтано баш та четири имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је требало неко да се размени, јел?

СВЕДОК "1": Требао је да се размени неко горе и они су размењени за један леш наводно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неки леш?

СВЕДОК "1": Да, а они не знају ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај леш?

СВЕДОК "1": Та је размена била горе на Липљу, на каменолому изнад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Липљу?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су преживели?

СВЕДОК "1": Они су преживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Бајрама, јел се још нешто тако специфично десило, а да се сећате имена, евентуално да је неко одведен или тучен или нешто?

СВЕДОК "1": Сад да Вам кажем, не могу више да се сетим, доста је времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта можете? Неки су нам овде помињали имена неког Суље, па неки?

СВЕДОК "1": Суљо Капицић и Алифендић Рамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамо?

СВЕДОК "1": Рамо Алихоџић Рамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они?

СВЕДОК "1": Мештани Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они исто с вама дошли?

СВЕДОК "1": Јесу дошли заједно. Рамо је имао два сина и они су оба два убијена. Суљо је имао још три брата и сва три су одведена и данас дан о њима ништа не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна се ништа?

СВЕДОК "1": Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су се Суљина браћа звали?

СВЕДОК "1": Звао се Капиџић Смаил најстарији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смаил?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам добро? Хоћете мало да се одморите? Може?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли мало боље? Јел можемо?

СВЕДОК "1": Јесам, може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може наравно, ја сам му одмах рекла и питала. Узмите, ево колега ће. Слободно, па спустите мало микрофон.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам за ову браћу Капиџића кад сте рекли да Вам је тешко, јел сте Ви били блиски са њима?

СВЕДОК "1": То су ми комшије, прве комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Суљо њихов рођени брат?

СВЕДОК "1": Суљо је њихов рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то десило, рекли сте за Раму и за Суљу, шта је то било, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК "1": Њих су одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојицу?

СВЕДОК "1": Да, њих двојицу су заједно одвели и више ја их нисам видео, нити сам од њих нешто чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то било пре Хусеина и Нурије или после, или пре Бајрама или после, да ли можете то уопште да лоцирате у неком времену?

СВЕДОК "1": Мислим да је било после овога Омера, чини ми се између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте рекли Омер и Мустафић?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели ко је њих извео, како су они уопште изведени?

СВЕДОК "1": Верујте не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу нађени Суљо и Рамо, негде?

СВЕДОК "1": Суљо није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "1": Ја мислим да није ни Рамо нађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека ситуација да се неки изведу па да онда неко од вас изађе евентуално па да се врати назад, осим оне ситуације што сте поменули, па да каже ја сам видео да је неко евентуално убијен или чуо?

СВЕДОК "1": Извели су Сакиба Капиџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напоље?

СВЕДОК "1": Напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко?

СВЕДОК "1": Не знам, то је било кад су Нурију извели. Сакиб се вратио и каже убили су и ништа више није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже убили су?

СВЕДОК "1": Убили су њих двојицу и вратио је се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је то Исмет Куршумовић изашао и рекао да је утоварио?

СВЕДОК "1": Куршумовић је утоварио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Утоварио?

СВЕДОК "1": Сакиб је само изашао наводно да, они су извели Сакиба наводно да се Сакиб увери да су они убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је извео Сакиба?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Нурију и Хусеина, да је Торо извео Нурију?

СВЕДОК "1": Да, Нурију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је извео Сакиба?

СВЕДОК "1": Сакиба тачно нисам видео ко је извео напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? Да ли је рекао Сакиб да су убијени?

СВЕДОК "1": Јесте, ушао је и каже обадвојица су побијена и сео је тамо у ћошак и цели тај дан више није ни са ким разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиб?

СВЕДОК "1": Ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Салих Капиџић?

СВЕДОК "1": Салих Капиџић је брат Сакибов, није био у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био у логору?

СВЕДОК "1": Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад још нисмо дошли до тог Бајрама, јел тако?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо доћи да видимо шта је ту било?

СВЕДОК "1": Доћи ћемо али јел треба да испричам како су Капиџићи одведени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, ако је то било пре или ако знате, ако не знате Ви реците? Ако још знате нешто пре?

СВЕДОК "1": Почели смо о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја се извињавам. Поменули сте три брата?

СВЕДОК "1": Три брата Капиџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одведени?

СВЕДОК "1": Прво, ушли су унутра Зокс, Торо, било их је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли?

СВЕДОК "1": Ушли су унутра, почела су ударања, тортуре, малтретирања, био је међу њима и чуо сам зову Лопов, зову се Босанац, зову Кобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између себе се зову или?

СВЕДОК "1": Да и доста неких имена су спомињали. У једном моменту, ја тачно не могу да презентирам да ли Зокс, да ли је Торо рекао ајмо Капиџићи и факултетлије сви овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Факултетлије?

СВЕДОК "1": Факултетлије, јер су они сва тројица су били факултетски образовани момци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Зокс или Торо?

СВЕДОК "1": Један од њих двојице јесте рекао. Постројили су их и онда је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих изашло?

СВЕДОК "1": Њих тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?

СВЕДОК "1": Изашао је Капиџић Смаил, Капиџић Сеад и Капиџић Ениз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сад они излазе, напоље или?

СВЕДОК "1": Само пред, испред бине ту, пред све нас у тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они завршили, које факултете?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је Смаил завршио економију, не могу тачно да се сетим, а за Сеада не знам тачно, а мали Ениз је тек био уписао факултет и кад су они изашли онда су почели да их ударају, само њих. Све унутра што је било у просторији ударали су, ударали док их нису оборили доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих тројицу?

СВЕДОК "1": Само њих тројицу док их нису оборили доле на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их удара сад? Ко је ту присутан од људи ван?

СВЕДОК "1": Ту има и Торо, има Зокс, има Лопов, има Босанац, има неки Кобра су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кобра?

СВЕДОК "1": Да, има их доста и после њиховог пада доле, ови су се сви остали одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме их туку, да ли Ви видите?

СВЕДОК "1": И рукама и ногама и палицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви ти туку, или неки уопште не туку?

СВЕДОК "1": Сви, сви и палицама дрвеним и некаквим федерима и полуосовинама од «Фиће» и у једном моменту су се одвојили и само је остао Зокс и Торо ту. Зокс

је тад ударао малог Ениза ногама много, а Торо је тад пришао Смаилу, Смаил је лежао на леђима у савијеним ногама у кољену, пришао му је, раширио му је ноге у кољену и тад му је рекао: «Јел твоја жена Српкиња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смаилу?

СВЕДОК "1": Рекао му је Смаил јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је њега ногама ударао између ногу у пределу мошни, зар ти, каже, Балијо да живиш са једном Српкињом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Смаил имао жену Српкињу?

СВЕДОК "1": Јесте и једно десет пута га је ту ударао, ударио ногом. После су се канили од њега и они су били везани жицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је везао?

СВЕДОК "1": Та група што је била ту, нисам тачно видео ко их је везао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сву тројицу?

СВЕДОК "1": Сву тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту док су још?

СВЕДОК "1": Док су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су их тукли ако су везани жицом, јел су их после или пре или како?

СВЕДОК "1": Ударали су их па су их свезали жицом, па поново ударали, па су тако са везаним рукама лежали доле. После тих свих тортуре и ударања извели су их напоље и тамо су били у једној просторији можда један дан и после су тек одведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате ако нисте излазили да су они били?

СВЕДОК "1": То нам је рекао стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК "1": Овај са псеудонимом «П». Он је рекао они су тамо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у просторији близу Дома или негде?

СВЕДОК "1": Куњиха једна, једна чајна кухиња у саставу Дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били у кухињи?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта су ту радили, шта каже тај «П»?

СВЕДОК "1": Е не знам, није нам ништа говорио, никада, само каже они су тамо још, после су их одвели и више ништа не знамо о њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате јел неко од њих нађен негде?

СВЕДОК "1": Нису ниједан још пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Да ли је Суљо страдао пре него што су ова тројица изведени? То им је четврти брат?

СВЕДОК "1": Пре Суљо, Суља је пре, то је четврти брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још био можда неки који је ожеђен Српкињом?

СВЕДОК "1": Заим Пезеровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пезеровић Заим?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто из Дивича, јел?

СВЕДОК "1": Исто из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо значи рекли за ову браћу. Јесте Ви то видели, ово што нам сада причате?

СВЕДОК "1": То сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично?

СВЕДОК "1": Лично сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље сад дешава, јел то сад? Кад се то догађа са браћом? Колико то траје?

СВЕДОК "1": Трајало је, мислим само њихова тортура је трајала можда једно 2 сата, а тај дан су дуго нас тукли, можда читавих по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су и Вас ударили?

СВЕДОК "1": Тад сам и ја, и ја сам тада био истучен. Баш се сећам Торо ме је ударио ногом овде у пределу прса, Зокс ме ударио једном с оним пиштољем у главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су тукли њих тројицу, рекли сте све ове надимке, јесу сви ти били под тим надимцима?

СВЕДОК "1": Сви су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви чули за неког Репића?

СВЕДОК "1": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По надимку Репић?

СВЕДОК "1": Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега први пут видели, ако сте га видели?

СВЕДОК "1": Он је долазио и прије Бајрама, али није се толико истицао у некаквим злоделима до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се смејете, ја мислим да није тренутак да се смејете а ни да се крстите, заиста је ружно. Изволите?

СВЕДОК "1": До тог Бајрама, у ствари до дана прије Бајрама, није се истицао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До дана пре Бајрама?

СВЕДОК "1": Да. Није се истицао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га Ви запазили први пут, Ви лично?

СВЕДОК "1": Тај дан кад је ушао и кад је рекао «Знате ли ви шта је сутра? Сутра је Бајрам, биће вам крвав Бајрам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад ушао сам?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "1": Не, тад их је ушло доста, тад је доста ушло. Био је с њима Пуфта, била је и ова остала, остали су сви били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тај Зокс, тај Торо?

СВЕДОК "1": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тај Лопов?

СВЕДОК "1": Јесу, сви су били. Ушло их је, страшно их је доста ушло, тад је можда ушло њих преко 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уочи Бајрама?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел увече или дању или?

СВЕДОК "1": Верујте да не могу одредити дана, само знам да је рекао: «Знате ли ви шта је сутра», значи сутра је Бајрам, биће вам крвав Бајрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао тај што је то рекао?

СВЕДОК "1": Репић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? И кад сте Ви уопште чули да је он Репић? Јел се и он представио или?

СВЕДОК "1": Није се представио него су га они звали. Имао је дугу браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду?

СВЕДОК "1": Браду, имао је дугу косу. На себи је имао униформу старе српске војске са пантолама оним рајтознама, имао је горе ону доламу, на глави је имао шубару, на шубари је била кокарда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је имао од наоружања, јел имао нешто?

СВЕДОК "1": У руци је носио малокалибарску пушку, пиштољ му је увек био за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули, јел сте том приликом чули да га зову Репић или сте сазнали касније да је он Репић?

СВЕДОК "1": Чули смо ми прије од улазака да они њега зову Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад ништа још није?

СВЕДОК "1": Да, кад није на почетку толико се баш истицао, можда је некада неком шамар ударио, али не могу да гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете тад је велика група ушла, а кажете ушао је неки Лопов и помињали сте Босанац. Кад сте први пут за те надимке чули и које су то особе? Први пут смо сад то чули, да видимо кад Ви сазнајете који су то људи и кад Ви сазнајете?

СВЕДОК "1": У ономе времену кад Смаила и Капициће. Ја сам тад први пут чуо за та њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопов и?

СВЕДОК "1": Лопов и Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте чули да се они тако зову?

СВЕДОК "1": Дозивајући један другог између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта кажу? Коју имају потребу да се дозивају? Како то изгледа?

СВЕДОК "1": Онако једноставно каже Лопов, ево иди тамо онога удари или овај је нешто рекао против нас или му каже, оди Босанац види шта овај прича и тако су између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они кад су ушли том приликом, кажете кад их је било пуно, јел су они сви тако заједно или су раштркани?

СВЕДОК "1": Не, они се раштрају па ко кога дограби у руке да га удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је дошао, кажете и Репић?

СВЕДОК "1": Тад је ушао с њима Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то кад је рекао да ће бити крвав Бајрам, јел се одмах нешто дешава или не?

СВЕДОК "1": Одмах Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је сад Пуфта?

СВЕДОК "1": Са њим је ушао и Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Репићем?

СВЕДОК "1": Да и онда нам је рекао е сада ћете мало да гледате кино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта каже?

СВЕДОК "1": Да. Ми смо сви били горе скроз у једном делу сале, поједини су овамо тукли њих и онда је Пуфта рекао: «Хајмо, има ли овде очева и синова»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Пуфта, како он изгледа?

СВЕДОК "1": Онако, имао је можда неку висину 170, 180, био је мало овако пунији у лицу, имао је бубуљице неке по лицу, имао је маскирну униформу на себи и носио је један огроман нож сличан мачети, оној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он тад први пут се појављује за Бајрам?

СВЕДОК "1": Не, долазио је и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре је био?

СВЕДОК "1": Долазио је и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете сад ћете кино да гледате?

СВЕДОК "1": Сад ћете да гледате кино и рекао је има ли очева и синова. Јавио се Јахијагић Фикрет са својим сином Алмиром Јахијагићем. Онда је Пуфта одвојио Шабана Бикића и Чикарић Едина, попели су се горе на бину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чикарић Едина, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Пуфта?

СВЕДОК "1": Да. Ту су била још два пара, не могу њих да се сетим и рекао им је да се скину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то укупно било парова?

СВЕДОК "1": Четворо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири пута по двоје?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су све очеви и синови или?

СВЕДОК "1": Нису, само је Фикрет Јахијагић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Алмиром?

СВЕДОК "1": Са својим сином. Наредили су очевима да се скину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел све да скину или горњи део?

СВЕДОК "1": Панталоне, само панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то послушали?

СВЕДОК "1": Јесу. Наредили су синовима да врше очевима фелацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Синови очевима?

СВЕДОК "1": Да. Док су они то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су пристали да раде?

СВЕДОК "1": Морали су, били су ударани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту стоји од њих док ови то раде?

СВЕДОК "1": Ту се само сјећам Пуфте јер је горе већ Репић почео убијати са малокалибарком пушком, значи он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где они то стоје кад то раде?

СВЕДОК "1": Они стоје на бини уза зид бине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоје уза зид, а ви остали?

СВЕДОК "1": А ми смо остали преко пута бине кроз горе уза зид други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви то гледате или?

СВЕДОК "1": Ми гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви гледали?

СВЕДОК "1": Ко је могао гледати,гледао је, а ко није, није гледао. У том моменту је Репић убио из малокалибарске пушке. У једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога? Репић?

СВЕДОК "1": Репић убио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренуо је да убија?

СВЕДОК "1": Кренуо је једног по једног да бира, жртве је бирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате тад кога је убио?

СВЕДОК "1": Убио је Алију Атлића, убио је Дамира Бикића, убио је Тухчић Азиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их све на исти начин убио?

СВЕДОК "1": Све малокалибарком пушком у пределу чела, само је Дамира, кад је дошао до Дамира питао га је, имаш ли оца и шта ја знам, он је рекао имам ту, ту је

седео Дамиров отац Нурија Бикић, ставио је Дамиру цев пушке у уста, подигао га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дамира?

СВЕДОК "1": Дамира. Нурији је рекао је ли ово твој син. Он је њему рекао јесте. Имаш ли још којег? Он је њему рекао немам, то ми је један, једини. Он је испалио метак њему у уста и рекао му је, штета лепог момка, али немаш више ни њега. Мали Дамир је пао, померио се више није. Доле, у том моменту сам окренуо главу, доле сам видео да Пуфта удара неком палицом дрвеном Чикарић Едина у главу. Приликом ударца Чикарић Едина у главу, он је зубима одгризао Шабану Бикићу пенис. Кад је се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Един?

СВЕДОК "1": Един, да, јер су Един и Шабан били у пару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе на бини?

СВЕДОК "1": Да. Тад је се Репић окренуо и рекао му «Шта се дереш мајку ти твоју» и испалио је и у њега метак у чело, испалио је и у Јахијагић Фикрета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тад је убио Фикрета и?

СВЕДОК "1": Шабана. Обадвојица су били још живи. Свукли су их са бине. Тад је Пуфта заклао Јахијагић Фикрета, то га је син држао у рукама. Шабана Бикића су довукли горе до нас, ту су били пребијени још Саим и Сакиб, исто ставили су их Шабан је овако лежао, Заим и Сакиб овако је лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капицић Сакиб?

СВЕДОК "1": Капицић Сакиб, да. Пуфта је пришао и забадао је Шабану нож у срце. Шабан је лежао на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да је претходног упуцао, Шабана?

СВЕДОК "1": Упуцао га, али је још жив био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жив је био?

СВЕДОК "1": Још је жив био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па му је онда нож?

СВЕДОК "1": Па онда га је Пуфта забадао му нож у срце два пута, а овај је успео да вади, јер је Шабан био онако јак човјек. Трећи пут кад му је забо, он виче «Види балије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта каже?

СВЕДОК "1": Види балије што вади. У томе се окренуо Репић и онако ударио ножем одозго, нож је прошао кроз доле, Пуфта је извадио нож, заклао је Шабана, дошао је до Заима, заклао је и Заима, прешао је на Сакиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заима је заклао ко?

СВЕДОК "1": Пуфта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта? Пезеровића?

СВЕДОК "1": Да. И заклао је и Сакиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капицића?

СВЕДОК "1": Да. Све што је било рада са ножем, одсецања руку, ушију, пениса, то је све радио Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Пуфта?

СВЕДОК "1": Да, ниједан други од њих нису ножем, он је ножем, а Репућ је пушком убијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам нешто стигла овде, извините. За овог Алију Атлића, њега је упуцао рекли сте?

СВЕДОК "1": Алију Атлића је упуцао, Алија Атлић је био иза мојих леђа, њега је погодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Фикрета Јахијагића је упуцао?

СВЕДОК "1": Фикрета Јахијагића исто у њега је пуцао метком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Салиха Хаџиавдића?

СВЕДОК "1": И Салиха Хаџиавдића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте рекли нешто Салиха и Сакиба?

СВЕДОК "1": Сакиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба, добро. Рекли сте да је Сакиба.

СВЕДОК "1": Њега је заклао Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Салихом Хаџиавдићем?

СВЕДОК "1": И он је убијен, али ја нисам видео како је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом или неком другом, или не знате, јер у оптужници пише да је он убијен, па Вас питам да ли Ви знате, да ли је он убијен?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је тај дан исто убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте видели његово убиство?

СВЕДОК "1": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Немојте ако, опет понављам, шта сте видели реците, шта сте чули, или ако сте можда видели да је неко мртав а да Ви не знате то, опеределите нам тачно колико можете.

СВЕДОК "1": Нисам видео његово убиство ни његово одвожење, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је убијен?

СВЕДОК "1": Убијен је. Ја мислим да је тај дан и он убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је тада?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Салих? А да ли знате да ли је заклан или убијен из неког?

СВЕДОК "1": Не могу, нећу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и Атлић Алија и мислите за Салиха и Фикрет, рекли сте Фикрета је убио исто Репић?

СВЕДОК "1": Репић му је пуцао у главу, био је жив до момента свлачења с бине и до крајњег, значи, завршног клања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Пуфта урадио?

СВЕДОК "1": То је Пуфта урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Куршумовић Химзо?

СВЕДОК "1": Био је и он је тај дан убијен, али не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како?

СВЕДОК "1": Не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај дан још неко убијен, кажете Капиџић Сакиб заклан, Пезеровић Заим?

СВЕДОК "1": Заим, Дамир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Заим, нисмо баш то, рекли сте Пуфта, али како?

СВЕДОК "1": Заклао га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклао? Јел ту близу бине или?

СВЕДОК "1": Не на бину, њих су довукли горе пред нас на два, три метра испред нас, они су тројица ту били лежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лежао је Сакиб, лежао је Заим?

СВЕДОК "1": Заим и Сакиб су лежали на страни овако на једној, док је Шабан био на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Шабан био онако неки слабији, или јачи?

СВЕДОК "1": Не, Шабан је био онако мало шири, мало пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мује зато рекао то, јел, што сте објаснили?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Сакиб и Заим су лежали кажете на страну и онда је пришао Пуфта?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хасан Атлић?

СВЕДОК "1": Хасана Атлића нисам видео, али Алију Атлића сам видео иза мојих леђа, седео је на кревету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је убијен из пушке?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хасана Атлића, јел сте видели јел био с вама?

СВЕДОК "1": Био је с нама у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел преживео?

СВЕДОК "1": Није, није преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он страдао?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим тачно да ли је тај дан. Мислим не могу више да их набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да је страдао?

СВЕДОК "1": Знам да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нађен он?

СВЕДОК "1": Чини ми се да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Хасан Атлић заклан или убијен, да ли то можда да знате?

СВЕДОК "1": Заклан није, није заклан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово све што кажете, то сте Ви лично видели, колико ја Вас?

СВЕДОК "1": Ово што сам рекао да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте рекли, а ово што нисте, нисте ни видели?

СВЕДОК "1": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажете није било Капицић Салиха ту међу вама?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао још неко нож? Кажете Пуфта ножем је све радио, а да ли је још неко имао нож, а да није радио њиме или је још неко некога?

СВЕДОК "1": Да ли су имали ножева, нико није ножа употребљавао осим Пуфте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Пуфте?

СВЕДОК "1": Само је Пуфта употребљавао нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И заврши ли се тај Бајрам? Јел то ноћ, дан, шта је то?

СВЕДОК "1": Колико је то трајало више ми нисмо били свесни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких песама да се певају?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК "1": Готово стално, готово увијек. Знали смо стајати уза зид па по три, четири сата пјевати једну те исту пјесму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то песма?

СВЕДОК "1": Највише смо пјевали, некад су нас гонили да пјевамо «Над Краљевом жива ватра сијева», некад «Над Зворником жива ватра сијева, да видимо ког

четника нема, нема Репа, нема ни Лопова, то су Жутом два најбоља момка», то је та строфа коју смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је то терао?

СВЕДОК "1": Претежно Репић, претежно нас је гонио да пјевамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже тај текст «Над Краљевом жива ватра»?

СВЕДОК "1": То је он нас прво научио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репић?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово «Нема Репа, нема ни Лопова»?

СВЕДОК "1": Исто то, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже текст?

СВЕДОК "1": То нас је научио, прво је он нама говорио текст, ми онда за њим док је нисмо научили. Кад смо је научили онда он дође и каже: «Ајмо пјесма, ја идем да пијем шприцере», тамо преко је био један кафић и онда он тамо сједи, ми пјевамо, пјевамо, не чујемо кад оде, само знам некад стражар каже: «Ајде, виче, не пјевај више» и онда ми зашутимо и шутимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана кажете сви су ту, овај коље Пуфта, овај пушком, шта раде ови други Зокс, Торо, Лопов?

СВЕДОК "1": Ови остали су тукли Заима и Сакиба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пезеровића и Капићића?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и ко?

СВЕДОК "1": Не могу да кажем ко, лично нисам баш на ту страну обраћао пажњу, јер некад у моментима ниси смео ни да гледаш према њима јер си одмах извођен и ти дођи овамо шта гледаш, онда почне ударати, не могу баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, док овај убија из пушке, они туку.

СВЕДОК "1": Они њих туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они нешто реагују овај коље, овај убија?

СВЕДОК "1": Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто одвраћају или, ипак види се да они нису то радили него нешто друго, јел они нешто реагују?

СВЕДОК "1": Они су дошли с намером да побију, а не да један другог одвраћају од злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тукли су Заима и Сакиба и онда су они после убијени?

СВЕДОК "1": И онда су их довели ту поред нас и после су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су на крају убијени?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они сви ту убијени, шта се даље догађа?

СВЕДОК "1": Онда они нама наређују да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они уопште престају, кад одлазе, кад је то већ?

СВЕДОК "1": У једном моменту престају и само кажу: «Ајмо да се то очисти, сложите овде лешеве на камару, скидајте мајице, виндијакне, немојте да случајно видим овде крв, ако немате с чим ви то лижите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је Репић то рекао: «Кад дођем други пут хоћу да је све то чисто, да је то као апотека».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Репић изгледао Вама нормално?

СВЕДОК "1": Па особа која убије толико људи за мене није нормална, а да ли је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам је деловао, јел деловао нешто неуобичајено?
СВЕДОК "1": Деловао је крвнички, увек су му очи биле некако црвене, често пута је знао доћи пијан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био пијан тад за Бајрам? Да ли сте Ви могли да приметите?
СВЕДОК "1": Нисам могао приметити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су ови други изгледали?
СВЕДОК "1": Онако, као и сваки пут кад дођу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Репића јесу и они били тако?
СВЕДОК "1": Исти, некакве фаце, очи кржаве, једноставно кад их погледаш чисто те страх хвата од тог њиховог понашања, вриште, урлају, пјевају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и они делују пијано Вама?
СВЕДОК "1": Па нису деловали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису деловали?
СВЕДОК "1": Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу некад говорили да не сме да се гледа, да гледате у под или нешто?
СВЕДОК "1": Некад дођу, онда једноставно кажу шта гледаш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њега шта гледаш?
СВЕДОК "1": Да и једноставно обориш главу и претежно смо гледали да нам се очи не сретну, јер си онда претежно фасивао у том моменту он дође тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу знали нечије име, на пример кад уђу па да знају како се неко зове, јел било тога?
СВЕДОК "1": Чисто сумњам да су знали чије име, јер то њих није ни интересовало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било међу вама неких инжињера грађевинских, електро да су долазили да траже да изводе неке из Глинице да раде тамо нешто?
СВЕДОК "1": Не сећам се да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кажете на бини кад су их терали на та сексуална задовољавања, јер су користили неке реквизите или само тако устима да се задовољавају?
СВЕДОК "1": Устима, устима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок је помињао да су неке палице хтели да гурају, па нису успели јер нису дозвољавали, да ли се тога сећате?
СВЕДОК "1": То не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви видели нешто тако?
СВЕДОК "1": Знам једне прилике, да ли је то баш тај дан или није тај дан, доле су нагонили поједине људе да сексуално један другог опће, шта ја знам, неким палицама су покушавали да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није био овај дан?
СВЕДОК "1": Да ли је тај дан, да ли је то било после, не могу да одлучим се у том времену, али је било и тога, било је свега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било, кажете, сад се то завршило и сад он каже то да се очисти све на камару и ко сад то?
СВЕДОК "1": Да, ми смо сложили све њих на камару, овако једно преко другог, добро се сјећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било укупно онда?
СВЕДОК "1": Убијених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тог дана?

СВЕДОК "1": Десет чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте их сложили?

СВЕДОК "1": Знам да је Алија Атлић још био жив, онако је крклао, али није очи отварао, метак му је ту није ушао кроз у лобању, него је се ту тачно видео, онда смо ми почели то да чистимо, дошао је камион, ја нисам камиона видео какав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

СВЕДОК "1": Чуо сам камион да је се паркирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видео неко, јел вам неко причао какав је, чији је то камион?

СВЕДОК "1": Кажу да је био плаве боје, да је на њему ваљда писало ТГ «Бирач», не могу са сигурношћу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТГ «Бирач»?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су рекли ко је возио, ти који су видели?

СВЕДОК "1": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК "1": Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се након тога појавио, кад су они отишли?

СВЕДОК "1": Можда сат, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао камион?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви учествовали у изношењу?

СВЕДОК "1": Нисам. Онај ко је износио, он се више није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је износио?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је тад дошао Салиховић Хусеин, Џихић Сехад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Салиховић, јел?

СВЕДОК "1": Да. Салиховић Хусеин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џихић Сеад?

СВЕДОК "1": Џихић Сеад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Сехад или Сеад?

СВЕДОК "1": Ја мислим да му је Сехад име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «х»?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био још? Колико их је било да ли се сећате, укупно тих што су однели па нису дошли назад?

СВЕДОК "1": Можда четворица, можда четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још та друга имена?

СВЕДОК "1": Не могу сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они нису се вратили?

СВЕДОК "1": Нису се вратили. Салиховић Хусеина смо нашли, Џихић Сехад смо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусеин је нађен, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК "1": Да ли је на Црном врху, чини ми се на гробу на Црном врху оба двојица да су пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта је било са Хасаном Халиловићем?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је и он товарио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није убијен у Дому него да је товарио?
СВЕДОК "1": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он нађен?
СВЕДОК "1": Ја мислим да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није?
СВЕДОК "1": Ја мислим да није. То је био старији човјек, можда неких 60 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се десило са Несибом Окановићем?
СВЕДОК "1": Не знам, али је и он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК "1": Ја мислим да је и он товарио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да није се појављивао?
СВЕДОК "1": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Захировић Салих неки?
СВЕДОК "1": Јесте и он је товарио, камион његов смо пронашли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пронашли сте?
СВЕДОК "1": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су они сви тог дана отишли или су још неки пут да је било да се неки лешеве товаре па да се не врате?
СВЕДОК "1": Тај дан су само они седели да потоваре те лешеве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих извео? Кажете то се дешава сат, два након убиства?
СВЕДОК "1": Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ови кад су то поубијали?
СВЕДОК "1": Ови су још ту били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту су били?
СВЕДОК "1": Ту је све ту било још, Репић је био ту, са сигурношћу знам Пуфта, са сигурношћу знам да су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту када?
СВЕДОК "1": Кад су се товарили, кад је све потоварено, онда су и они, ми смо то брисали. Док смо ми брисали они су били на путу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао? Кажете Репић и Пуфта знате са сигурношћу?
СВЕДОК "1": То са сигурношћу знам да су они ту били, за ове остале не могу да се сетим јер су и напољу тамо излазили и кад је камион, кад су ови потоварили камион они су ушли, камион је отишао и врата су се затворила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су се бирали ти који ће да носе тела? Ко то каже ајте ти носиш?
СВЕДОК "1": Репић је одабирао ајмо ти, ајмо ти и ти, изађи напоље и ајде потоварите то и седите у камион да истоварите. То сам чуо и више се никад нису вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нису се вратили?
СВЕДОК "1": Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још нешто овако били специфично? Да ли сте се некада тукли ви између себе
СВЕДОК "1": Тукли смо се доста пута између себе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?
СВЕДОК "1": Онако, изведу двојицу и кажу ајде да видимо ко је јачи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК "1": Па претежно кад дођу и Торо и Зокс и Лопов и Босанац и Пуфта, они су претежно то ајте мало, па се онда они смеју како се ми тучемо, па нас поређају у два реда па да се шамарамо, знали смо се шамарати по сат времена један другог, ми између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два реда, један?

СВЕДОК "1": Да, окренемо се један према другог па ја шамарам, овај мене и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То као неки шпалир, један према другом да се ви гледате?

СВЕДОК "1": Да, као шпалир и онда ту се ми шамарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко каже тако да станете?

СВЕДОК "1": Па они који дођу претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који би то могао да буде да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Долазили су и Торо и Зокс и Лопов и Босанац, још тих имена и Пуфта је знао исто тако долазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то траже?

СВЕДОК "1": Да, али он је увијек кад је ушао, увек је некоме нешто ножем урадио или му је пробио руку или му је одсекао прст или га је убоо у кољено или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они се за то време смеју?

СВЕДОК "1": Смеју се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви се рукама шамарате или?

СВЕДОК "1": Рукама се шамарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке предмете у рукама?

СВЕДОК "1": Нисмо предмет, само онако се шамарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како они то коментаришу, осим што се смеју, јел само се смеју или још нешто причају?

СВЕДОК "1": Па кад изведу двојицу да се туку, онда они навијају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете та песма иде «Нема Репа, нема ни Лопова»?

СВЕДОК "1": «Над Краљевом жива ватра сијева», тако почиње, «да видимо ког четника нема, нема Репа, нема ни Лопова, то су Жутом два најбоља момка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Жути? Јесте видели тог Жутог некад?

СВЕДОК "1": Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад није ушао неко да каже то је Жути или?

СВЕДОК "1": Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули неки да је ушао па да га зову Жућа?

СВЕДОК "1": Они су се између себе ко год је био плав, они су звали један другог Жути, Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко ко је плав?

СВЕДОК "1": Да. Ја сам чуо наводно да је тај Жути Репићев брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули?

СВЕДОК "1": Ја тачно не знам. Па некако у том времену док смо ми, не знам ко је говорио има он и брата, Жути га зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Репић има брата?

СВЕДОК "1": Да. Већ после изласка из логора и све онда сазнајемо да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте још касније сазнали? Јел сте сазнали одакле су ти људи, јел се нешто ближе о њима причало?

СВЕДОК "1": Па причало се увијек, али нико није имао тачну информацију ни о његовом пребивалишту ни о његовом имену док није то већ ево сад сазнало се, док није изашла једна књига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Књига?

СВЕДОК "1": Кад је изашла једна брошура од нашег ефендије, он је те податке купио и онда смо ту прочитали тачно права имена и место боравка и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК "1": То је било после наше размене, књига је изашла ја мислим после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се помиње у тој књизи?

СВЕДОК "1": Помиње се доста имена, доста, мислим, стварно доста имена се спомиње, како је он успео да пронађе сва та имена, њихова тачна имена, ја не знам. Ту се спомињу и стражари и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Репић помиње?

СВЕДОК "1": Помиње се Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се каже име његово?

СВЕДОК "1": Име његово и одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај брат?

СВЕДОК "1": И он се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су, јел се сад сећате?

СВЕДОК "1": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се још неки од ових што сте их набројали по надимцима помињу ту ближе?

СВЕДОК "1": Помињу се имена али верујте да ја нисам ниједног имена запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запамтили?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Пуфта увек дође и нешто исече. Шта је он то секао, коме је он то секао?

СВЕДОК "1": Одсекао је прст Аднану Ефендићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Јел то буде један изоловани долазак или је то било у оквиру неког?

СВЕДОК "1": Претежно кад дође, кад дођу они сви претежно, увек са њим дође неко, сад зависи да ли је он дошао с Репићем, да ли је дошао са Зоксом, Тором или с Лоповом или с неким и увијек неке одсекао. Одсекао је исто и Изету Хаџићу прст, одсекао је Енесу Чикарићу ухо, одсекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изету Хаџићу прст, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уво Енесу?

СВЕДОК "1": Енесу Чикарићу. Одсекао је Ефендић Зулкарнеину је одсекао полни орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неком одсечен полни орган?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Јел сте Ви гледали то или сте после?

СВЕДОК "1": Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је Пуфта то урадио и ово уво кад је исекао Енесу?

СВЕДОК "1": И то сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Енесом, има ли њега?

СВЕДОК "1": Енес је остао у групи рањеника и још ништа не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је?

СВЕДОК "1": Не знамо ништа о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га значи? А шта је са Зулкарнеином, како је њему та рана зарасла, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Та је рана зарасла и на Видовдан убио га је Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен је?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел крварио?

СВЕДОК "1": Крварило је мало али је стала крв, мислим ја не знам, тамо су нама ране страшно брзо зарасале, од чега ја не знам како, углавном крв је стајала, оно мало што имаш мајице па замоташ па онда то тако и стане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после је убијен за Видовадан?

СВЕДОК "1": После је убијен за Видовдан из пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете тај прст Аднану Ефендићу, јел се сећате како је то, пришао или?

СВЕДОК "1": Пришао му је и рекао му је «Стави руку на бину».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На бину?

СВЕДОК "1": Он је ставио руку на бину и онда је он њему рекао «Е сад ћу да ти одсечем један прст, ајде ти реци који хоћеш, који ти најмање треба» и Аднан је њему рекао мали прст и он је њему одсекао мали прст, овај мали прст, исто и Изету исто мали прст је одсечен и Изету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није Репић него Пуфта, јел?

СВЕДОК "1": Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неком поломио мали прст можда неко, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Ударао је Ибру Окановића, рекао му је «Стави руке на бину» и ставио је руке на бину, онда је он њему рекао, ја мислим да је била дрвена нека летва и тако му је ту, ударао га је док му није поломио прсте, момак и данас дан држи овако прсте, он не може руку испружити, овако му руке стоје, њих не може испружити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поломио му прсте?

СВЕДОК "1": Поломио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК "1": Све комплет је било шака, само палци нису, а ови сви су прсти оштећени, тако да му сви овако стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све Пуфта урадио?

СВЕДОК "1": То је Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су неком урезивали крст неки на неком делу тела, ако сте Ви видели или ако нисте, да ли сте чули за тако нешто?

СВЕДОК "1": Чикарић Едину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се њему десило?

СВЕДОК "1": Урезан је крст на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "1": Знам да су сишли одозго са, да смо им кревете поставили, чини ми се да је био по надимку «Кобра» и још једна особа, али ја не могу да ту особу идентификујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш то кад је Едину се то десило, јел?

СВЕДОК "1": Да, скинуо је мајицу и легао је преко стола и овај му је нацртао огроман крст преко целих леђа овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је тај Кобра неки, ја њега нисам више ни видео. Преко целих леђа, ја мислим да у Чикарић Едина и дан данас то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има то?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он?

СВЕДОК "1": Не знам тренутно где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где живи?

СВЕДОК "1": Не знам, али је преживео логор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преживео?

СВЕДОК "1": Да. Знам још једног момента да је Торо испалио метак Изету Хацићу у кољено и питао га је да ли те боли, истог тог момента кад му је Пуфта одсекао прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад му је Пуфта прст?

СВЕДОК "1": Да, он је седео на бини и пребацио ногу преко ноге и ја сам био ту и он је њему пришао и рекао му је, испалио му је метак кроз кољено и питао га је да ли те боли. Човјек је онако рекао боли и он онда њему каже «Ајде силази да те идемо превити» и не знам ко је био тамо напољу, рекао је: «Водите га, знате гдје». Човјек је изашао напоље и више се није вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неком урезан крст можда још на неки део тела осим на леђа?

СВЕДОК "1": Био је урезан ја мислим Енесу Цихићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цихићу?

СВЕДОК "1": Да и њему је урезивао, цртао је ја мислим и Енесу Чикарићу. Ја мислим да је и Ибри исто нацртан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На чело показујете?

СВЕДОК "1": Да, на чело.

Констатује се да сведок показује своје чело када наводи да је Енесу Цихићу и Чикарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Едину или Енесу?

СВЕДОК "1": Енесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оном истом?

СВЕДОК "1": Цихић Енес и Чикарић Енес.

Када говори да је Енесу Цихићу и Чикарић Енесу урезан крст.

СВЕДОК "1": На чело и Окановић Ибрахиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио?

СВЕДОК "1": То је урадио Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта? А том приликом ко присуствује кад се крстови то, кад се то на чело и ово Едину на леђа?

СВЕДОК "1": Има много, више не могу да се сетим ни кад је ко долазио ни колико је пута долазио ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете да је Аднану Ефендићу рекао да стави мали прст на бину Пуфта?

СВЕДОК "1": Да стави шаку на бину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да бира који прст?

СВЕДОК "1": Па да бира који ће прст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту, јел био неко присутан од ових које поменусте по надимцима, а да се Ви сећате?

СВЕДОК "1": Јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

СВЕДОК "1": Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "1": Био је и Торо, био Зокс, не могу више да се сетим, али тај дан је исто и Торо пуцао Изету у кољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било то кад је Торо?

СВЕДОК "1": То је тај дан било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели још нешто Торо да је урадио, Ви лично да сте видели?

СВЕДОК "1": Нисам видео даље ништа да је урадио лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим то што је пуцао?

СВЕДОК "1": Осим то што је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да је некад тукао неког, малтретирао? Кажете малопре док овај коље сви туку?

СВЕДОК "1": Јесте тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме је тукао? Кажете он увек има пиштољ?

СВЕДОК "1": Тукао је ногама и рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тукао?

СВЕДОК "1": Његови су ударци били најтежи. Сјећам се једном приликом да су тукли Тухчић Ејуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ејуб Тухчића тукао ако сте видели?

СВЕДОК "1": Тукао га је и Зокс, тукао га је и Торо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК "1": Рукама, ногама, не знам више са чим и у једном моменту Ејуб је стајао уза зид, до зида, пришао је Торо, ударио га је десном ногом у пределу главе, овај је ударио главом од зид, пао је, више није дошао к себи четири дана, четврти дан је изумро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ејуб Тухчић?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим Зокса и Тора, ко је ту још био кад је Ејуб тако пао и изгубио свест, кажете?

СВЕДОК "1": Био је, тад је био и Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је ту?

СВЕДОК "1": Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел га он тукао?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим, не могу да се сетим јер он је увек тамо на страну ножевима нешто бушио и убадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тај Лопов, тај Босанац? Да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Не могу њега да се сетим, али ова двојица су ми увек били онако упечатљиви јер је Зокс увек знао да вришти онако, да он то, да вришти, а Торо се увек памти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кажете Торо је имао најтежи ударац?

СВЕДОК "1": Био је најкрупнији међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најкрупнији?

СВЕДОК "1": Сјећам се једног момента да кад су нас постројили да је Лопов пришао Атлић Сехаду и њему је рекао «Ти ниси Србин, ти личиш на мога брата, ја ћу тебе да водим са собом» и њега је одвео, малога више нисмо никада видели ни пронашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сехада?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел њему и отац био?

СВЕДОК "1": И отац и два брата још. Један му је брат остао у групи са рањенима, а отац и један брат су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то каже Лопов овоме?

СВЕДОК "1": Лопов каже то и њега одводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одводи га?

СВЕДОК "1": Одводи њега. Тад је још одведен и Цихић Енес, али не могу са сигурношћу рећи ко је одвео. Ја мислим да одводи тад и Халиловић Ибру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халиловић?

СВЕДОК "1": Ибру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је одвео њих двојицу?

СВЕДОК "1": Њих двојицу не могу са сигурношћу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Енеса и Ибру?

СВЕДОК "1": Да, али ово знам јер сам био ту близу њих јер ми је први комшија, па сам некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сехад Атлић?

СВЕДОК "1": Да, па сам некако у том реду и стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел њему преживео отац?

СВЕДОК "1": Отац и најстарији брат јесте, али овај му брат други који је био мало ментално ретардирана особа није преживео, остао је као рањен после Видовдана и ни дан данас не знамо шта је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сехада нема?

СВЕДОК "1": Нема ни Сехада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био ту са тим Лоповом?

СВЕДОК "1": Био је тад и, били су сви чини ми се, сва та група сад коју сам набрајао, сви су били претежно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када помињете ту групу, јел ту можете неког да означите као њиховог вођу или не? Кажете група, јел то значи да они долазе? Како Вама то делује кад они дођу?

СВЕДОК "1": Кад дођу они без Репића, онда ниси знао више да ли је неко ту командант или шта ја знам, али кад дође Репић с њима, онда су сви мало као њега слушали кад он каже доста, они мало око њега, шта ја знам да ли су, њега су се бојали, да ли су поштовали, ја не знам тачно

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете кад су били овај Робе и Нишки то су у ту кутију на сто паре и то, е сад након Бајрама или уочи Бајрама па све до краја Вашег боравка ту, да ли је још неко тражио новац, злато, драгоцености и?

СВЕДОК "1": Јесу сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од ове групе неко тражио?

СВЕДОК "1": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, колико пута, јесте давали, јел сте имали?

СВЕДОК "1": Долазили су, опет су нас претресали, некад су успјели нешто наћи, то су све искали тако док нису стварно видели да ми више стварно немамо новца, носили су нам кожне јакне, носили су нам добре патике, добре ципеле, добре фармерице, чак су нам каишеве вадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате конкретно неког случаја да је неко конкретно тражио или како то изгледа кад дођу, ко каже то, ко тражи од тих који долазе? Јел сви траже или један?

СВЕДОК "1": Сви претресају и ко шта нађе то је његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то? Јел било још пара?

СВЕДОК "1": Па можда још неко мало нешто сакривао, чак су нам скидали патике, па су нам вадили оне улошке из патика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту неко нешто сакривао?

СВЕДОК "1": Па сакривао је народ, рашивали су нам на панталонама ову обашу и ту су нам, виндијакне су нам распарали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су тражили неке веће своте новца?

СВЕДОК "1": Па тражили су за Сакиба Капиџића 2.000 марака да Сакиб преживи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили да преживи?

СВЕДОК "1": Тражили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, 2.000?

СВЕДОК "1": 2.000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега тражили или ви да дате?

СВЕДОК "1": Извели су га напоље и рекли су, иди тамо, нађи 2.000 марака, ако не скупиш 2.000 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је извео? Ви сте рекли после ко је њега убио, а ко га је?

СВЕДОК "1": Ја мислим да га је извео тад Торо и Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се вратио то да вам каже?

СВЕДОК "1": Вратио се и каже, људи ако не скупимо 2.000 марака мене ће убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК "1": Нисмо искипили јер нисмо имали толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "1": Нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел нешто дао?

СВЕДОК "1": Нешто смо мало још скупили и тамо смо дали али нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нам рекли ко је то наредио да ови очеви и синови иду на бину?

СВЕДОК "1": Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта је рекао да иду?

СВЕДОК "1": Пуфта је то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Тору кажете видели сте да је том Изету пуцао у колено и да га је одвео?

СВЕДОК "1": Да. Није изашао са њим напоље, само је до врата рекао људима, водите га знате где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се нешто десило с једним сведоком који је овде исто имао псеудоним у истрази? Да ли сте видели да неко некоме забада нож у бутине или у бедра?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви видели?

СВЕДОК "1": Видео сам, Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта? Ко ме, јел се сећате?

СВЕДОК "1": Догићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта му је после било?

СВЕДОК "1": Ништа, једноставно крв је текла, временом је то зарасло и ја мислим да још ожиљак се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преживео је, јел?

СВЕДОК "1": Преживео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели да неко ножем у бедра некоме нешто забада нож?

СВЕДОК "1": Нисам то регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. За Сакиба сте причали, кажете један је био јел тако, Сакиб, није било два Капицић Сакиба?

СВЕДОК "1": Не, само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад га је заклао, па пре тога шта је се с њим још десило?

СВЕДОК "1": Тад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете оно тукли су их ови остали не знате ко, па је онда он убијен?

СВЕДОК "1": Да тукли су и довукли су их ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су их ту довукли?

СВЕДОК "1": Пред нас сву тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је заклао, јел тако?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога чиме су га тукли и ко је тукао Сакиба, да ли сте то видели?

СВЕДОК "1": Ко је тачно тукао тамо нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је заклан Сакиб, да ли га је неко још евентуално ножем повређивао или неким другим предметом?

СВЕДОК "1": Нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели? А да ли сте видели да је неко од њих, на пример, имао неку палицу, бејзбол или од неког материјала?

СВЕДОК "1": Имали су, носили су и палице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "1": Није само један носио ту палицу, мислим, та је палица шетала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била, ко је то донео?

СВЕДОК "1": Права бејзбол палица, не знам ко је донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она дрвена?

СВЕДОК "1": Дрвена, права безбол палица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК "1": Па нормалне боје, ја мислим боја дрвета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није била ту неко унета?

СВЕДОК "1": Није била ту, то је доњето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је тукао с том палицом?
СВЕДОК "1": Не могу тачно да Вам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде се помиње неки буздован?
СВЕДОК "1": Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте то чули да има неки буздован, топуз?
СВЕДОК "1": Не знам шта је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то, јел сте видели тако нешто?
СВЕДОК "1": Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, како је то изгледало?
СВЕДОК "1": Код Торе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Торе?
СВЕДОК "1": Да. Ударио је с тим буздованом је ударио овога Хаџиавдић Салиха и ударио је Халиловић Хусеина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халиловић Хусеина?
СВЕДОК "1": Халиловић Хусеина. Салих је убијен, а Хусеин је и дан данас жив.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тога?
СВЕДОК "1": Не од тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?
СВЕДОК "1": Није од тога, само му је разбијена глава, крв је ишла а Хусеин је и данас дан жив.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је ударио Хаџиавдић Салиха где су били други, јел био још неко или Торо сам?
СВЕДОК "1": Сам је он био ту, то је доле некако поред бине било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А том приликом јел уопште у Дому било још некога од војника или је он сам дошао?
СВЕДОК "1": Није сам никад дошао, сам није никада дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Халиловић Хусеина, исто кажете ударио?
СВЕДОК "1": Исто тај дан је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исто у главу или у неки други?
СВЕДОК "1": У главу, тачно овде у теме одозго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био повређен? Јел и њему нешто?
СВЕДОК "1": Је, ишла му је крв.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тога топуза?
СВЕДОК "1": Од тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај топуз?
СВЕДОК "1": То је било дрвен, био је дрвени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од дрвета?
СВЕДОК "1": Да. Имао је горе шиљке овако некакве, кугла горе, на тој кугли су шиљци и палица овако, то је у саставном делу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палица, па кугла са шиљцима?
СВЕДОК "1": Да, горе кугла и горе су шиљци, било је дрвено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само он то имао?
СВЕДОК "1": Само он и само га је један дан унео, више га није доносио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме га није давао другоме?
СВЕДОК "1": Није, колико се ја сећам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се Ви сећате? Да ли сте видели, да су нешто малтретирани Окановић Исмаил и Мирзет, Илијаз, помињу се у оптужници та имена? Да ли се њима нешто десило и да ли су они били с вама?

СВЕДОК "1": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они преживели?

СВЕДОК "1": Илијаз јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то можда род, браћа?

СВЕДОК "1": Јесу, нису браћа али су од стриचेвића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа од стрица?

СВЕДОК "1": Да. Исмаил је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Илијаз кажете жив је?

СВЕДОК "1": Илијаз је жив, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирзет?

СВЕДОК "1": И Мирзет је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Хациавдић Мехо, јел био с Вама?

СВЕДОК "1": Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел жив?

СВЕДОК "1": Жив је Мехо још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да њих некад неко нешто злоставља?

СВЕДОК "1": Знам да је Мехо био истучен, али не могу да кажем ко га је истукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се жалио, па по томе знате или је причао или шта? Јел сте видели нешто на њему или?

СВЕДОК "1": Па кад они оду онда ми један другом прегледамо ране па видимо ко је бијен, па један другом помажемо, ако има крви завијемо један другога, тако да по томе знам да је био бијен, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Окановићи, тројица?

СВЕДОК "1": А Окановиће знам да је један дан, да су натјерани на сексуалне односе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица?

СВЕДОК "1": Смаил и Илијаз ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели да је њих некад неко тукао, Ви лично?

СВЕДОК "1": Јесу Смаила тукли, јесу и Мирзета, знам Мирзета, и Мирзета и мене, за један дан је тукао Зокс, тукао једног палицом полицајском и добро се сјећам тог момента када га је почео ударати по глави, Мирзет је имао тад вештачке зубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирзет?

СВЕДОК "1": Да, па је успео да извади те вештачке зубе да их сакрије у џеп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вас тог дана тукао?

СВЕДОК "1": Исто Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са полицијском палицом?

СВЕДОК "1": Да. Тукао нас је само у пределу груди, нигдје више. Мирзета је једно два пута ударио у лице, он је извадио зубе и каже мени после добро ја извадих зубе да ми не поломи, с чим би јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Мирзет?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Смаил?

СВЕДОК "1": Смаила не знам ко је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Кажете то је урадио Зокс?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте он и Торо изведоше Нурију и Хусеина, али не знате шта је после било с њима? Да ли сте Ви видели да је Зокс још ту нешто урадио, Ви лично да сте видели? Да ли је Зокс некога заклао?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он некога, осим том полицијском палицом, тукао или нешто, да сте Ви видели осим Мирзета и Вас?

СВЕДОК "1": Јесте учествовао у тучи Капиџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сакиба?

СВЕДОК "1": Смаила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браће?

СВЕДОК "1": Браће Капиџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учествовао у тучи?

СВЕДОК "1": Да. Али они су госпођо увек тукли и више и не знаш ко кога туче и ко кога удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било некада да дође Зокс сам или да не дође ако дођу Торо и?

СВЕДОК "1": Није никад дошао без Торе, на врата никад ушао није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зокс?

СВЕДОК "1": Да. Увијек су заједно долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је она бина била, јел?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Бајрам?

СВЕДОК "1": Да. Увијек су заједно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за тог Лопова, сад сте нам описали, да сте Ви видели да је он Сехадун Атлићу пришао и одвео га? Јесте видели да тај Лопов некада некога туче или на други начин нешто малтретира?

СВЕДОК "1": Ја сад опет да Вам кажем, верујте не могу да се сјетим. Могу само да се сетим тешких инцидената, али оних ударања, када бивам ја бијен, ја не могу да знам још ко кога тамо удара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јел се сећате да је Лопов нешто тако тешко урадио, неки такав тешки инцидент?

СВЕДОК "1": Није никог убио, не могу да кажем, није никога исекао, није никога, то не могу, али да је учествовао у ударању јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме је он ударао?

СВЕДОК "1": Кад шта имају у рукама, ногама, рукама, палицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао, како Ви знате да је он Лопов баш?

СВЕДОК "1": Прво по дозивању, један другог између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда повежете с ликом или како?

СВЕДОК "1": Све ти долази сада, онако био је некакве висине можда 170, вјерујте да га човјек није ни загледао пуно, ниси смео ни загледати пуно га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од њих овако био најкрупнији, а ко је био овако најситнији?

СВЕДОК "1": Торо је био најкрупнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био најситнији?

СВЕДОК "1": Ја мислим да је Босанац био најситнији онако, био је врло млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млад?

СВЕДОК "1": Млад је био. Био је онако најситнији колико га се онако сјећам, млад је био и Зокс тад ја мислим исто и он је био млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да је Босанац некада неке крст неки урезао?

СВЕДОК "1": Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "1": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели да је некад неке крст урезан на левој надлактици, где вам то дође, горе?

СВЕДОК "1": Нисам ни то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК "1": Нисам, јер сад Вам кажем у моменту кад туку онда сви тамо туку, шта другом раде, како ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте видели накнадно, кад оду на пример, да је имао неко крст ту на руци?

СВЕДОК "1": Нисмо, а и оно што су нам резали морали смо увек да кријемо, да покривамо да се не види да ли је то нацртано кад они улазе. Увијек смо то морали да кријемо, тако да смо између себе крили неке ствари да не би видео да ли је неко неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било кад су Ефендић Зулкарнеину одсекли полни орган, шта се онда догодило?

СВЕДОК "1": Онда му је рекао да тај полни орган поједе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му каже Пуфта да поједе?

СВЕДОК "1": Да и он је то ставио у уста и почео га жвакати. У једном моменту кад Пуфта није гледао он га је испљувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испљунуо?

СВЕДОК "1": Да и неко је од њих рекао ево га није појео и он је питао до њега Куршумовић Исмета јел појео, он њему каже није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исмет каже?

СВЕДОК "1": Да. Онда он каже Исмету сад га узми ти и поједи. Исмет је узео и појео је. Исто је и Енес Чикарић појео свој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морао је?

СВЕДОК "1": Морао је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто да се сећате, па да дођемо и до тог Видовдана?

СВЕДОК "1": То је оно што ми је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих догађаја? А то све кад се то, јел има нека пауза или колика је учесталост тих улазака? Да ли уопште можете ове догађаје да повежете, па да кажете ово је било у једном дану па онда није било, па онда у другом дану?

СВЕДОК "1": Не могу, јер ја нисам имао ни сата, ни календара, нисам знао више кад је дан, кад је мрак, знало је се и кад ме удари да будем по два, три сата у несвести, па дођем к себи па више не знаш кога си био, значи, нисмо имали ништа с чиме би се могли оријентисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У времену?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је можда било неко време да неколико дана буде после затишје, после тог Бајрама или?

СВЕДОК "1": После Бајрама је било пар дана, не могу тачно да кажем колико. Пар дана нико није улазио, али сећам се у једном моменту кад је дошао Репић и рекао нам, није могао ући тад, не знам који је стражар био напољу, није му дао да отвори врата, рекао је: «Ајмо сви уза зид». Ми смо стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он напољу?

СВЕДОК "1": Да, он је напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је Репић?

СВЕДОК "1": Јел смо га видели на рупи, овако је рупа била на вратима и он је се сагео на доле и он се по гласу позна. Он је имао карактеристичан глас, онако као мало промукао, ноге су нам се одсецале само кад чујемо глас његов. Тако смо се осећали. Значи, он нас тамо сео уза зид, чули смо галаму, стражар није хтео да отвори, он је онда ваљда изнервиран извадио пиштољ и пуцао је кроз ту рупу. Метак је ударио у зид и од зида се вратио рикошет и ударио је Хасана Пашића овде у главу метак и метак је ушао под кожу ту и после извесног времена је отишао. Хасана смо мало превили и Хасан је после рата умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасан је?

СВЕДОК "1": Умро је после рата човек природном смрћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ту неко да је умро природном смрћу у Дому од страха или напрасно?

СВЕДОК "1": Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко нам је и то причао, да ли се Ви тога сећате?

СВЕДОК "1": Јесте, умро је Џихић Шемсудин са сигурношћу знам да је умро он, јер је прије тога био стварно доста изударан, тако да је лежао и онда је подигнут, а за другога не могу тачно јер су два брата. Да ли је Ефендић Алија или Ефендић Хајрудин, не могу са сигурношћу тврдити који од њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро?

СВЕДОК "1": Да, али за Џихић Шемсудина, тачно знам да је умро од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Куљанин?

СВЕДОК "1": Било је Куљанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Мустафа Куљанин?

СВЕДОК "1": Био је Мустафа Куљанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај жив Мустафа?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он умро?

СВЕДОК "1": Он је погођен метком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метком?

СВЕДОК "1": Метком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, јел знате?

СВЕДОК "1": У том, ја мислим за Видовдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било 15. јуна?

СВЕДОК "1": Ја датум сад стварно не могу, датумом не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо од неких сведока, кажу да су Окановић Омер и овај Мустафић 15. јуна страдали из пушке, што сте Ви рекли да су изведени и тако?

СВЕДОК "1": Ја Вам гарантујем да је изведен напоље, а датум не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. И Мустафић?

СВЕДОК "1": И Мустафић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се некад десило да је неко изведен па да Ви чујете напољу рафале, пуцњеве или неки разговор да неко напољу каже бежи или ајде или нешто тако?

СВЕДОК "1": Пуцњаве сам чуо, рафале сам чуо, то је свакодневна појава, али то да неко неком каже бијежи нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК "1": То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се некад десило да Ви одете до WC-а, мада кажете нисте, или да је неко био па да каже да је видео неку крв у WC-у, нешто сте и о томе?

СВЕДОК "1": Ја сам само изашао други дан доласка у Челопек у WC и више напоље нисам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете мало као затишје, кад то сад?

СВЕДОК "1": Од Бајрама према Видовдану, можда пар дана, дан, два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате кад је Видовдан?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је исто?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је био 26-ог или тако, јуна или 27-ог, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сво то време јел ту нешто?

СВЕДОК "1": После тога поново долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се дешава?

СВЕДОК "1": Та два, можда дан, два не улази нико и после поново настаје исто. Значи, туча, малтретирања опет, свакодневно значи туча, свакодневно после та два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била пауза?

СВЕДОК "1": Па могло је бити два, три дана, не могу тачно, јер сад Вам кажем ни календара ни времена, нити знам кад је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пред Видовдан сам, јел била пауза или је и тад било то свакодневно, пред Видовдан?

СВЕДОК "1": Сад Вам говорим од Бајрама до Видовдана, значи у том периоду после убиства на Бајрам, десила се једна мала пауза од некака можда два, три дана, па поново настаје исто то до Видовдана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите у том периоду јел се ту дешавало оно што сте данас већ причали или нешто друго о чему још нисмо причали? То после паузе?

СВЕДОК "1": То се дешавало ово све сада што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово све што сте већ рекли, јел?

СВЕДОК "1": Да, већ све што смо рекли, значи у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све сте догађаје описали?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још нисте описали, а десило се пре него што сте напустили тај Дом?

СВЕДОК "1": Тај дан за Видовдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се десило, јел?

СВЕДОК "1": Кад је ушао, ушао је у четничкој униформи, онда нас је постројио и онда је почео да пуца и убија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

СВЕДОК "1": Сам је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је имао од оружја?

СВЕДОК "1": Ушао је, имао је пиштољ за појасом и држао је пушку аутоматску у руци и онда је почео да убија из пиштоља док је имао унутра метака, онда је из пушке. У једном моменту нам је рекао ајмо сви пређите у ћошак и ми смо онако сви гркнули на ћошак и он је ударио рафалом, више није имао највероватније муниције, окренуо се према напоље и онда је рекао одох да попијем шприцер, кад се вратим побићу вас све и изашао је напоље, врата су се затворила. Након можда, да још нам је наредио и пјесма и након можда неких 10 до 15 минута, евентуално пола сата чуо се ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте сад затворени, јел?

СВЕДОК "1": Ми смо унутра, ми превијамо оно што имамо мало рањеника и шта ја знам, склањамо мртве на једну страну, рањеника што има мало покушавамо да им макар крв зауставимо. Након његовог одласка, можда још једно 5 минута чуло се још једно ауто да је дошло, отворила су се врата, ушао је полицајац, ухватио се за главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га знате, јел то неки Зворничанин?

СВЕДОК "1": Да, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК "1": Не знам да ли смијем рећи, да ли би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците зато што смо ми саслушали доста тих полицајаца?

СВЕДОК "1": Он је био, чини ми се да је Средоје се звао, Срећо, јер знам да је играо горе фудбал и имао је, виђали смо се онако али. Почео је псовати, шта је ово, ко је ово урадио. После извесног времена је дошао камион, паркирао се, камион је био Робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви то видели?

СВЕДОК "1": Јесам видео, камион сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Репић?

СВЕДОК "1": Њега нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га?

СВЕДОК "1": Њега нема више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви изашли?

СВЕДОК "1": Кад је отворио врата овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај полицајац? Јел тај полицајац био обичан полицајац или неки на неком положају?

СВЕДОК "1": Прије рата био је обични полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад отварају се врата, он улази?

СВЕДОК "1": Он улази и крсти се и псује и више не знам шта све ради, врата су остала отворена, долази камион и он нама каже ајде сад де потоварите те мртве. Нико од нас не сме више да узме мртве јер увек нам је било оно страх смо имали, сад ко потовари и оде неће се ни он вратити и он нама каже немојте да се бојите ја сам ту, ја стојим иза тога, потоварите лешеве, нећете ви ићи у камиону, они ће бити доле истоварени. Камион је дошао Робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је, јел имао ознаку?

СВЕДОК "1": Имао је ознаку на вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је возио тај камион?

СВЕДОК "1": Возио је један тад човјек можда својих 50-ак и 5 година, просијед, ја га не знам, не знам му имена, само знам да је на вратима писало и на циради је посало «Робна кућа Зворничанка».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај човек, јел га знате из виђења од пре рата или не?

СВЕДОК "1": Из виђења га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је радио или нешто? Да ли је он био возач?

СВЕДОК "1": Не знам где је радио. Потоварили смо лешеве, он је отишао камион, одмах после тога долази цистерна да то опере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то цистерна?

СВЕДОК "1": Цистерна је била «Комуналног Зворник», њу је возио, знам му име Остоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел опрао?

СВЕДОК "1": Опрао је испред шљунак, ми смо оно обрисали, мало је се то довело у ред, Остоја је отишао и сутрадан је аутобус дошао да нас пребаци одатле. Одатле смо отишли у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ сутра долази?

СВЕДОК "1": Сутрадан долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остају неки рањени?

СВЕДОК "1": Није остао нико рањен, остао је само, док смо ми још ту били изумрли су нам још ја мислим два или три човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте отишли у зграду?

СВЕДОК "1": Пре него што смо отишли и оног момента кад је долазио аутобус узумро нам је још један момак. Стражар нам је рекао ајде замотајте га само у деку, ставите га тамо у крај доћиће неко по њега сигурно да га одвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи пре него што сте транспортовани?

СВЕДОК "1": Да, у том моменту док смо ту чекали шта ће бити даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је укупно тела изнето, да ли се сећате који су одмах убијени?

СВЕДОК "1": Можда једно, у том моменту у првом убијању можда једно 17 је одмах убијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах и још ти што су?

СВЕДОК "1": И још то што је изумрло и тако негде на једно 20 је дошла цифра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остало рањено?

СВЕДОК "1": Рањене смо тек успели да видимо ко је све кад смо дошли у зграду, у зграду некадашњег старог затвора, данас суд, горе па кад смо их сместили у једну собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их пребројали?

СВЕДОК "1": Било је 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте то пописивали?

СВЕДОК "1": Ја нисам, јер сам онако гледао и отприлике, нисам никада неке спискове правио, једноставно сам покушавао да то заборавим и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сада сећате неких имена погинулих?

СВЕДОК "1": Сећам се и погинулих и рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да нам кажете?

СВЕДОК "1": Од погинулих имамо Пезеровић Сенад, имамо Алифендић, Алихоџић Бењамин и Алихоџић, брат му је, сад имена не могу да се сетим, млађа су то деца,

млађа је то генерација, имамо Ефендић Алија, брат му Хајрудин, имамо Шемсу Џихића, не могу још у моменту, мозак ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то сутра вама рекао ви сад идете? Ко то сад долази по вас?

СВЕДОК "1": Дошао је аутобус са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са полицијом? Јел су то Зворничани?

СВЕДОК "1": Тачно не знам, али највероватније јесу Зворничани. Ја знам после смо док смо били у «Новом извору» онда сам видео да им је овај Срећо да им је он командир тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име? Јел знате име?

СВЕДОК "1": Срећо, то је овај полицајац, да је он командир, јер он видим горе већ у «Новом извору» по наређењу како делује, да се врата закључају, да не сме нико ући више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви закључили?

СВЕДОК "1": Да, закључили смо да је тад био тај командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај исти што је ушао па кажете да се ухватио за главу?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он презива, да ли то знате?

СВЕДОК "1": Вјерујте да сам знао али сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сад дођете у суд, јел тако?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се сад смештате, шта ту бива?

СВЕДОК "1": Ту се смештамо онако по собама, то су биле канцеларије, оне су биле врло мале, ја сам спавао у канцеларији која је можда била величине можда једно 3,5 метра са 2, тако да је у тој соби нас било 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас укупно, јел знате ту бројку, дошло овамо у суд? Ако се сећате, немојте да, да не инсистирамо?

СВЕДОК "1": Не могу, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико просторија се тад смештате?

СВЕДОК "1": Једна, двије, три, четири, пет. У пет просторија, с тим што је једна просторија била као превијалиште и имали смо тамо WC у једној просторији и била је још једна, овако мала просторија, право тамо када се иде од ходника, одатле смо делили храну када добијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте заједно и ви и рањеници или су они?

СВЕДОК "1": Не, рањеници су пребачени у једну собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебну?

СВЕДОК "1": Она је мало била већа соба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је икада дошао лекар у Дом културе?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе?

СВЕДОК "1": У Дом културе, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "1": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили?

СВЕДОК "1": Тражили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК "1": Па, говорили смо оним стражарима, али, сада, да ли они нису хтели, да ли нису смели, ја не могу да прецизирам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је некада неко од тих стражара нешто тукао, малтретирао?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, јел долазио лекар касније у суд?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК "1": Сутрадан дошла је ова Наташа Луговски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је докторка?

СВЕДОК "1": Докторка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њу послао, да ли Ви то знате?

СВЕДОК "1": Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Не знам, само је дошла и рекла је, ево мене су послали да вам пробам мало ране те испревијати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још долазила док сте ту били?

СВЕДОК "1": Свака два дана, док сам ја био, после не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел водила још некога, неку сестру са собом или?

СВЕДОК "1": Јесте, претежено увек је са њом био и шофер и једна медицинска сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она радила? Ви њу, видим, знате по имену?

СВЕДОК "1": Она је радила у Медицинском центру у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још ради тамо?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Не знам да ли ради још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел успела ту да то помогне?

СВЕДОК "1": Па, колико је успела, шта знам, успела је зауставити крварење, знам да није могла шити ране, јер је она рекла, ово не могу да шијем, јер је већ прошло то вријеме, за које може да се шије рана. Помагала је ту колико је могла и шта је могла и са чим је могла, тако да ране су саме од себе зарастале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту било хране?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ту услови били? Колико дуго сте ту били?

СВЕДОК "1": Мислим, ужасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог скученог смештаја, јел било хране, воде, нешто кревети?

СВЕДОК "1": Имали смо воду, водовод је био у тој згради. Мислим, у том истом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК "1": Имали смо, овај, и WC, тако да нико није морао нигде напоље да излази, храну су, само дођу ту, донесу, сиђу доле низ степенице, узмемо, донесемо горе ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам је ту, да ли је била иста храна као горе?

СВЕДОК "1": Па, иста је храна била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада сазнали одакле стиже?

СВЕДОК "1": Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко шаље вама ту храну?

СВЕДОК "1": Нисмо никада питали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после, да ли сте некада чули, ко је вама?

СВЕДОК "1": Нисмо, нисмо никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вас хранио ту?

СВЕДОК "1": Тада су још биле велике фирме које су могле да кувају, «Глиница», Везионица, Стандард, Алхос, све су имале своје кухиње из које је могло да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то деловало као да је из неке кухиње?

СВЕДОК "1": Да донесу, па, оно види се да је то кувана храна у великим количинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нешто организовано?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте били дана укупно ту још?

СВЕДОК "1": Чини ми се до 15. овога јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је до тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви окупали први пут?

СВЕДОК "1": Када сам дошао у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте?

СВЕДОК "1": Када сам дошао у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Тузлу?

СВЕДОК "1": Па, када су ме разменили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК "1": 21. јула, чини ми се. Тада сам се први пут и окупао. Добро, јесмо се тамо мало ту у томе у згради суда, био је неки мали бојлер овако, па смо га ми укључивали, па се мало подапирали. Тада смо се успели мало отребити од ушију, опрати оно мало ако си имао нешто од гардеробе, тако да смо ту успели да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам неко некада дошао ту у неку посету, од неких органа власти или приватно, да ли се неко интересовао уопште за вас, да вам донесе нешто, хране, нове гардеробе, цигара, нешто, јел било?

СВЕДОК "1": Није нико, јест нам само цигаре бацао, овај, Тешић, Тешић да се зове полицајац предратни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК "1": Да, ја мислим да је он умро сада. Он нам је бацао ја мислим сваки дан, штеку, пет кутија, како је и он када имао, некада да нам добаци и добацивао нам је. То је све што нам је, овај, чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту има неки сведок «Н» са псеудонимом, на том папиру?

СВЕДОК "1": Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате такво неко име, неки човек који је био члан Кризног штаба, каже да је ту долазио, па и он је неког ваљда знао, па да је он дотурио неке цигарете, неки веш, гардеробу. Да ли сте Ви то видели?

СВЕДОК "1": Ја га не знам по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Ову особу не знам по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и ту добијали два пута дневно храну или?

СВЕДОК "1": Два, да, да, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је ту неко обишао други, од власти неко?

СВЕДОК "1": Није никада нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК "1": Никада нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте Ви одвежени за тај, у размену, за Батковић, ко је дошао по Вас, како је то изгледало?

СВЕДОК "1": Једног дана је дошао један од полицајаца и дао нам је списак, папир дао и рекао тамо Мирзету Окановићу, где ми попиши, овај, рањене. Мирзет је пописао рањене, осим Алиефендић Ахмета. Њега није пописао, јер он није дао да се упише и сада смо ми сви контали да ће он ићи у размену. Вратио му тај папир и после извесног времена је дошао и рекао је, они рањени нека пређу тамо сви у собу, а ви остали изађите напоље, идемо. Ушли смо у аутобусе, нисмо знали ни где идемо, само смо доле пред Каракајем, пред Цигланом стали. Ту је ушло још затвореника из Циглане што је било и онда смо кренули до Батковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било из Циглане, је ли ту неко био?

СВЕДОК "1": Ту су били затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то знали, у то време када сте из видели?

СВЕДОК "1": Нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте?

СВЕДОК "1": Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали да има тамо некога?

СВЕДОК "1": Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било у Циглани, пре рата?

СВЕДОК "1": Циглана је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обична фабрика за производњу?

СВЕДОК "1": Фабрика, Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ушао из Циглане, да ли се сећате? Колико њих је било?

СВЕДОК "1": Било их је можда неких тридесетак, четрдесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали када су дошли?

СВЕДОК "1": Исто као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви изгледали?

СВЕДОК "1": Јадно, пребијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ослабили у затвору, Ви?

СВЕДОК "1": Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте кила изгубили?

СВЕДОК "1": Нисам се вагао, али сам изгубио толико, да сам морао на фармерицама да састављам овамо по две гајге ове, куда каиш пролази, да би то саставио канапом, са једне и са друге стране, да ми не би спале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу и други ослабили?

СВЕДОК "1": Исто, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте неки зуб изгубили?

СВЕДОК "1": Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "1": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК "1": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисмо се дотакли мало више те теме, везано за то закључавање. Како су улазили они, како уђу, кажете, има ланац и катанац? Како

уђу на врата, те групе? Јел ви чујете да неко отвара или да они лупају, обијају или проваљују?

СВЕДОК "1": Чујемо ми да се отвара ланац, када почне да се отвара, ми сви бежимо одмах сви скроз у један ћошак побегнемо. А ко је тада могао зауставити једног Репића када дође онаки да му не отвори неко врата. Има ли један нормалан човек тада да стане пред њега. Нормално да би га он, ако има намеру да уђе, он би унишао, он би убио, ко год би стао пред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се ви некада жалили тим стражарима, јесте ви уопште имали прилике да причате са њима?

СВЕДОК "1": Врло ретко, ја нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК "1": Ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога изнута да је нешто причао са стражарима?

СВЕДОК "1": Знам да је Алија Алифендић једном приликом, једном нешто стражару неком рекао, шта је он њему рекао, шта је овај њему одговорио, ја ни данас дан не знам, али и ти полицајци, они су то све видели шта се ради, та врата нису после никада била затварана, док год нас ударају, врата су отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви сазнали да су се ти полицајци жалили, да су некога они обавестили о томе, да ли је Вама тако нешто познато?

СВЕДОК "1": Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК "1": Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато, ко вас ту држи? Да ли ти полицајци одлучују о вашој судбини, докле ћете ви ту бити, или је то неки други или знате или не знате?

СВЕДОК "1": И то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то Вам није познато?

СВЕДОК "1": Ни то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је хтео неко да бежи, да ли је покушавао?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није'

СВЕДОК "1": Нисмо имали теоретске шансе да побегнемо. На прозор се нико није могао попети, врата су закључана, или када они уђу, где ћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, добро, има периода дању, кажете, када њих нема, па само стражари?

СВЕДОК "1": Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему служе ти стражари?

СВЕДОК "1": Једноставно да стоје тамо напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта они чувају, кога они чувају?

СВЕДОК "1": Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма?

СВЕДОК "1": Нисам тада био свестан шта ће и зашто стоје на вратима, када мени уђе ко хоће и када хоће, зашто тај, једноставно, катанац стоји на тим вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви њих питали, зашто смо ми овде, докле смо, када ћемо, где ћемо, шта ћемо?

СВЕДОК "1": Ја нисам питао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је икада ико унутра испитивао или знате да је неко изведен ради неког испитивања?

СВЕДОК "1": Ја не знам, њима није ни био разлог да нас нешто испитују или да од нас нешто траже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један оптужени каже да је он ту долазио по овлашћењу свог команданта, да приводи лица на испитивање. Да ли Ви знате да је неко лице изведено да иде негде, да га воде на испитивање, везано за оружје или неке људе?

СВЕДОК "1": Што год су изводили, ако су кога изводили, то су га изводили да траже новац од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новац?

СВЕДОК "1": А никада да питају, ко ти је, да ли си био у армији или си овде, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су некада питали за неког Жуну?

СВЕДОК "1": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви неког Жуну?

СВЕДОК "1": Знадем ја Жуну, за њега је питао Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Жуна?

СВЕДОК "1": Радио је на «Глиници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био неки цивил или?

СВЕДОК "1": Био је цивил, један, како да кажем, зворнички мангуп, волео је и попити и шта ја знам, потући и знам, овај, причало је се да је Репић, када је први пут ухапшен, када је стављен у затвор, да је Жуна ишао горе да га удара и онда је он тражио међу нама Жуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да ли је он ту међу вама?

СВЕДОК "1": Да, да ли је он ту међу нама, да ли ви знате где је он. Сви наши одговори су, нормално, били да не знамо, где ћу ја знати где је Жуна отишао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он из града или?

СВЕДОК "1": Из града, из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш из града? И шта каже Репић на то?

СВЕДОК "1": Па, питао је на то, онда, мајку вам, ви лажете, разумеш. Напишите неку изјаву, ми сада напишемо тамо неку изјаву, шта је било, он то узме, онда згужва, баци, ајде сада пишите још једну, ми опет још једну, он опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То само Репић тражи или још неко од ових оптужених?

СВЕДОК "1": Само Репић и он је њега тражио онај дан, само на Видовдан, никада више га није тражио, само тај дан када је дошао. И онда наједанпут, има ли ко да ради у «Глиници», изашао је Фарид, знаш ли ти Жуну, знам, где је, не знам, он је извадио пиштољ, пуцао му у стомак. Овај је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репић то када га је? То је Репић, када је пуцао?

СВЕДОК "1": Репић, Репић и онда њему каже, шта је, јеси рањен, он каже, јесам, он извади пиштољ и пуца му овде у потиљак, каже, ја рањеника немам. И онда је даље наставио, та тортура и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Зоран да је улазио, да сте ви чули такво име или Зока да су га звали?

СВЕДОК "1": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неког Цвијетка Јовића?

СВЕДОК "1": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајца?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК "1": Радили смо заједно у фирми. Био је шеф магацина. Дошао је један дан у Челопек и пошто ме је знао, поздравили смо се. Питао ме је, где је отац, где је мајка, ја сам њему рекао, где су, онда је он мени рекао, има ли Дужде, тј. Алифендић Ахмеда, само је рекао одмах по надимку, има ли Дужде. Ја сам гледао у њега, рекох, ту је негде. Где је, не знам, види ту. И онда је он њега звао, нешто је једном полицајцу рекао на ухо, овај је њега опет звао и Дуждо је изашао испод бине, био се сакрио под бину. Када је изашао, онда је опет њему овај Цвијетко рекао једном полицајцу нешто на ухо и овај је извадио палицу и ударио је Ахмеда у уста, палицом, овако, можда једно десетак пута, док овом није потекла крв. И онда ја сам и даље стајао ту и онда мени каже, нешто тако, у смислу, види до чега доведоше Дуждина уста, Дужду, разумеш, тј Ахмеда и њему каже, ајде, сада што не причаш, ајде сада брбљај. И овај шутео је, њих двојица су изашли и закључали су. Није се више никада појавио доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се ни појавио?

СВЕДОК "1": Није више долазио овај, не Ахмеда нису извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њега нису, него овај је отишао?

СВЕДОК "1": А Цвијетко је отишао и више није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен када је дошао?

СВЕДОК "1": Имао је полицијску униформу на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијску?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био ту неки фактор у том Дому културе? Јел био неки уопште у том, међу тим стражарима, да је главни од стражара, да је неки, на неки начин, њима руководилац, да Ви знате?

СВЕДОК "1": Не знам, не знам, јер врло, претежно сам избегавао да тамо не гледам напоље, да не видим ко долази, баш тамо напољу да, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за неко име Пиварски?

СВЕДОК "1": Чуо сам, али не могу Вам ништа рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време или касније?

СВЕДОК "1": Чини ми се да сам то име чуо први пут када сам био затваран, да је неко од те војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду док сте били?

СВЕДОК "1": Да, да је спомињао Пиварског, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је?

СВЕДОК "1": Нисам никада ни видео, нити могу да кажем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто сте почели да причате о креветима, па сте ви намештали. Каква је то била ситуација? Ти кревети су остали до краја?

СВЕДОК "1": Нису, после су избачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је избацио?

СВЕДОК "1": Изнели смо их ми напоље, где су их одвезли, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно или вам је неко то тражио?

СВЕДОК "1": Не, не, стражари су рекли. После силаска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког силаска?

СВЕДОК "1": Када су сишли одозго кроз отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо то, ко је то сишао?

СВЕДОК "1": Знате, када је нацртано овоме крст Чикарић Едину, тада су сишли кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "1": Ми смо морали, тај Кобра, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Кобра, рекли сте да је Кобра, али нисам то запамтила.

СВЕДОК "1": Морали смо да ставимо кревет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ви ставите?

СВЕДОК "1": Горе и чини ми се да је он један чаршаф горе нешто мало као свезао, да би докучио то и када је то направио, поново се горе вратио и онда тада је стражар отворио врата и рекао, шта то би. Неко је њему то рекао, он каже, ајде сада изнесите кревете напоље, да не би опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то спречи?

СВЕДОК "1": Да не би опет нека будала можда сишла и ми смо изнели кревете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је био неки Ђовани?

СВЕДОК "1": Био је. Долазио је, онако увек је се ту вртео, међу њима, знао је, ја мислим једно два пута да је ушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, јел то исто неки Србијанац или?

СВЕДОК "1": Није, он је Босанац, ја му имена не знам, али виђао сам га и пре рата, онако висок, мршав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у крају сте га виђали?

СВЕДОК "1": Да, да, виђао сам га у Зворнику. Чини ми се да је некада знао доле да ради код овог вукланизера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај упадао?

СВЕДОК "1": Јесте, улазио, јесте. Знао је шамарати, пљувати, ударати ногама. Некада је имао обичај да носи она кљешта, што се штроје свиње, па је знао са тим некада да уштине некога или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он некога убио, ранио?

СВЕДОК "1": Није убио, јесте онако шамарао, удари ногом, пљуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још неко тако од људи ту из локала, да их Ви знате или да сте чули, улазио, сам или са овом групом коју помињете?

СВЕДОК "1": Ја не знам ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су нам сведоци рекли да су ту још неки локалци улазили, али онако нешто да траже.

СВЕДОК "1": Може бити, али не познам, нисам познавао. Знам да су чак знали одозго куд се пушта кино пројектор, знали су горе да стоје, па да гледају доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се попну и да гледају?

СВЕДОК "1": Попну се кроз зграду, уђеш тамо на онај део у кинима прејашњим, где је кино пројектор, па имају они прозорчићи. Е, ту онда они седну некада, неко баци цигаре, некада неко псује мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био, да ли Ви знате?

СВЕДОК "1": Не види се, јер је тамо мрак и онда не видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто кажу, да ли чујете по гласу?

СВЕДОК "1": Неко псује мајку, неко жали, неко баци цигаре, неко виче, смрдите, неко, сада како ко дође, никада ниси, знали су некада бацити и таблету коју одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по тим речима закључујете да су ту или да су неки са стране или да су ту неки ваши?

СВЕДОК "1": не знамо који су, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете по говору?

СВЕДОК "1": Не могу ја да разлучим да ли из Челопека, јер ја њега не видим, само се види силуета да је горе неко, да шета, да се чује прича, да ти баци једноставно кутију цигара одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се чули звуци из Дома, имајући у виду све ово што Ви кажете и што смо овде чули, јел могло то да се чује напољу, крици, запомагање, пуцање?

СВЕДОК "1": Па како се неће чути, када сто људи хорски пева једну песму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је на путу, је ли тако?

СВЕДОК "1": То је на путу одмах, на главном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту саобраћаја за ту Бијељину? Иде ли неко у Бијељину?

СВЕДОК "1": Иде саобраћај и куће су околу и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је Челопек велики, колико ту има становника? Да ли је то велико место?

СВЕДОК "1": Па, прилично је велико место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту око Дома културе у близини кућа?

СВЕДОК "1": Имају куће, имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има?

СВЕДОК "1": Са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођоше ли ти ту комшије, нешто?

СВЕДОК "1": Сада кажем, једино одозго је неко можда неко могао, дођу, па неко види, неко баци цигаре, неко псује мајку, неко овако, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да неко није знао да су ту људи, да ту има људи?

СВЕДОК "1": Не може бити да се не зна, морали су знати. Сада, колико су они хтели помоћи или смели помоћи, то ја не улазим, не знам да ли је неко икада тражио, да ли се смело супротставити, не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да ли неко од тих што су упадали, Ви сте њихове надимке сада помињали да их не понављамо, да има још некога од фамилије, а да је ту дошао војно ангажован за време рата?

СВЕДОК "1": Нисам чуо. Само знам да је Репић и Зоран, да су браћа, да су браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Зокс?

СВЕДОК "1": Не Зокс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је упадао, не, не, питам, што је упадао, да ли је био још неки Зокс?

СВЕДОК "1": Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да знате?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате неког Зокса ту из околине, неког мештанина, да су га звали Зокс? Да ли сте чули?

СВЕДОК "1": Не знам, знам да су Зоран, знам да је ишао, био је са мном у школи, али Зокс надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Зоран личио на овог Зокса, кога Ви памтите са тим колтовима?

СВЕДОК "1": Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као каубојски?

СВЕДОК "1": Није, није сигурно личио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у понедељак били у затвору и препознавали сте ове људе. Ви сте рекли, сада да ја не парафразирам, да сте познали највероватније овог Тору, је ли тако било?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледали сте их све у три групе, је ли тако?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете Ви сада да устанете и да погледате овде иза Вас, да ли некога познајете или не, јел можете? Хоћете да устанете. Добро погледајте, па нам реците, јел има тај Торо ту или нема, можда још неко кога Ви знате по надимку? То је Торо?

СВЕДОК "1": Да, Зокс, Грујић, Павловић, Босанац и Лопов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лопов? Мислите да је тај? Јесте Ви сигурни да су то Босанац?

СВЕДОК "1": За Тору сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте? А ове друге?

СВЕДОК "1": Брано и Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано и Павловић? А за ову другу двојицу?

СВЕДОК "1": Тачно не бих могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тачно? Добро, седите.

Констатује се да је на позив председника већа сведок устао, окренуо се и погледао оптужене који су устали и да је показао на човека у мајици на црвено-црне пруге и рекао да је сигуран да је то Торо и да је показао на оптуженог Кораћ Ивана и рекао да је то Зокс, да је показао на оптуженог Поповић Бранка и рекао да је то мајор Павловић и на оптуженог Грујића, рекавши да је то Брано.

Такође је показао на оптуженог Драгићевића и рекао да није сигуран, али да мисли да је то Босанац и показао на оптуженог Филиповић Синишу и такође рекао да није сигуран, али да мисли да је то Лопов.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија, све сте рекли да је показао, али нисте рекли за Славковића, само сте рекли да показује на човека у црвено-црној мајици, а нисте рекли да је то Славковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У праву сте.

Констатује се да је показавши на човека у црвено-црној мајици и рекавши да је то Торо, да се ради о оптуженом Драгану Славковићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, хоћете још нешто да констатујете, да сте наредили оптуженима да устану и да поред оптужених су само били стражари у униформама, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то се ваљда подразумева.

Констатује се да су на клупама између оптужених седели радници страже из Окружног затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте Ви предложили да радимо препознавање, да ли се сећате прошли пут?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја нисам тада знао за ове измене Закона које нешто другачије наводе, то препознавање, међутим, те одредбе нажалост нису ступиле још на снагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па зато смо и урадили оно право препознавање по сада важећем Закону, а ово је исказ сведока, није препознавање, него Ви сте рекли, када сам ја одредила истражну радњу, да не радимо то, него на претресу. Ево, задовољили смо и нашу одлуку и Вашу, је ли тако колега, а одредбе Закона које су ступиле имамо, наравно и Ви имате, и ту још нема оно између пет до осам лица, а сада је било шест, а добићете записник, добро. Ја више не знам да ли ја имам нешто да Вас питам. Јел имате Ви још нешто да кажете, чега се сећате, што Вам је остало у сећању?

СВЕДОК "1": Имам само још да додам, док сам био горе у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК "1": У суду, када смо прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у суду?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК "1": Да, у граду, дошао је један стражар и рекао нам је, ајде једно пет, шест да идете да радите нешто. Тада смо изашли, изашао сам ја, изашао је Хациавдић Рамо, изашао је Хациавдић Мехо, изашао је Кавазбашић Хашим и тако још нас неколико и отишли смо и тамо је стајао камион, поштин камион. То је онај камион са мало дужом кабином, а доле оном каросеријом и видео сам да је шофер Костић Миленко, мој добар пријатељ и школски и док смо играли у КУД-у. Питао сам га где ћемо, каже, немој ништа да се секирате, идемо горе на Лишићњак да распакујемо, каже, овај пекару, каже, та ће пекара бити за Брану Грујића, добићете по кутију цигара од њега и тако. Ми смо горе отишли, распаковали смо. То је била плинска пекара, ми смо распаковали, товарили смо камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како распаковали?

СВЕДОК "1": Све размонтирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пекару, добро?

СВЕДОК "1": Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећ?

СВЕДОК "1": То је пећ, плинска пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пећ сте размонтирали?

СВЕДОК "1": Плинску пећ, значи, сву смо размонтирали и то и још нешто машина, мешалицу и шта ја знам, то смо потоварили у камион и одвезли смо доле у Каракај, у средњошколски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим камионом, тим поштанским?

СВЕДОК "1": Дошао је камион мало већи и доле смо то истоварили, с тим што ја нисам истоварао, јер тада ми је Миленко рекао, неће они истоварити, него седи са

мном, испушили, тако мало смо причали, испушили смо по коју цигару и вратио нас је горе поново у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суда?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава, дакле, за то време док нисте отишли у Батковиће?

СВЕДОК "1": Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би са том пећи, са том пекарном?

СВЕДОК "1": Ја даље не знам шта је са њом било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвезли сте тамо?

СВЕДОК "1": Да, то је била пекара од Рецепија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецепија?

СВЕДОК "1": Да, знам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је сада Рецепи? Где је тада био Рецепи?

СВЕДОК "1": Не знам где је тада био, али данас знам, у Зворнику ради као пекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ради, у истој тој пекари?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има другу пекару?

СВЕДОК "1": То је била приватна кућа, не знам чија, само знам да је била приватна кућа горе у Лишићњаку, Српска варош, када се крене горе на Шћемлију, била је задња са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви отишли?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези оних једанаест лица која сте споменули да су изведени из «Новог извора», тамо и да су као поведени на неки посао да раде, пре тога сте споменули да сте Ви нешто ишли у WC, па сте ту неког видели, па сте овамо улетели и рекли амици да случајно не излазе. А кога сте Ви то видели ту у ходнику?

СВЕДОК "1": Видео сам човека који је тада био као некакав командир у Дивичу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Командир?

СВЕДОК "1": На Дивичу у «Видиковцу» горе. И знам када је мене други пут слао, да ми је горе ударио једно два шамара и после сам тек чуо да је исти тај одвео и преосталу шесторицу у «Видиковац» и да су их горе цели дан тукли и када смо се срели доле, питао сам амицу ко вас туче, он је мени рекао, ко га је тукао и када сам га ја у моменту видео, ја сам њима рекао, немој да идеш, значи поново је дошао, поново ће да можда да вас води.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте сазнали, ко је тај човек?

СВЕДОК "1": Нисам никада му име сазнао. Нисмо му сазнали име никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте га после виђали у тим дешавањима?

СВЕДОК "1": Није више никада, само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, поменули сте овај Жути, чули сте да је то Репићев брат. Јел долазио он ту за све то време, да ли је улазио ту, да ли се појављивао у Челопеку?

СВЕДОК "1": Верујте да се не сећам да је он долазио. Не могу да се сетим и данас дан не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А из које прилике сте Ви видели тог Жутог, за ког сте касније чули да је Репићев брат? Где сте га Ви то први пут видели, из које ситуације га памтите, па кажете, то је Жути, после сам чуо Репићев брат?

СВЕДОК "1": Ја њега нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада га нисте виђали? Добро, када сте помињали оно на почетку Ваше приче, да је неки накит из оне кутије што је узиман и да је ту неко лице ословљено са Нишки, јесу ту тада била и ова екипа Торо, Зокс, Лопов?

СВЕДОК "1": Нису, колико ја знам, нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А тај Нишки, да ли се после још који пут појављивао?

СВЕДОК "1": Није се појављивао више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је значи једини пут када је на почетку био?

СВЕДОК "1": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, овај Торо и Зокс када су, кажете, извели Омера Окановића, чуо се после пуцањ напољу и тај Мустафић. Да ли можда знате, тај Мустафић како се зове? Кажете, његово тело је нешто нађено, истом приликом је и Мустафић неки, да ли се сећате можда, како се он звао? Или неки надимак или нешто?

СВЕДОК "1": Има надимак Пишта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мустафић звани Пришта?

СВЕДОК "1": Пишта, Пишта, али не могу, ево све ми се врти, имао је брата Мухарема, али његово име стварно не могу да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ако се не сећате. Кажете да је Лопов извео Атлић Сехадина?

СВЕДОК "1": Сехада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сехада?

СВЕДОК "1": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, шта се после десило са тим човеком, са тим Сехадом?

СВЕДОК "1": Никада није још пронађен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ни тело није нађено?

СВЕДОК "1": Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел се овај Босанац по нечему и он истакао, јел он некога, да ли сте видели да је он некога убоо ножем или некога убио или некога извео, па се тај није појавио?

СВЕДОК "1": Осим тог Сехада и онако учествовања у оним групним тучама, није, директно сам да се негде издвајао, да је убоо некога ножем или, не могу да кажем, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али то за Атлић Сехада, то сте помињали за Лопова. Да ли је тада и Босанац био приликом тог извођења?

СВЕДОК "1": Били су у тој групи, али није, свако је нешто своје радио, неко је шамарао, неко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је овог Атлића извео, Сехада?

СВЕДОК "1": Лопов.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Лопов?

СВЕДОК "1": И лепо је прича била, ми смо између себе и оно и Лопов је одвео, видите, одвео га је и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте неку књигу да сте читали и да се ту помињу ови догађаји. Ко је писао ту књигу?

СВЕДОК "1": Књигу је писао наш предратни ефендија, Јахић Рувейд.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се у тој књизи ова лица, ови надимци помињу, Торо, Зокс, Лопов, Босанац?

СВЕДОК "1": Помињу се, све се спомиње.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, како изгледа тај Кобра?

СВЕДОК "1": Верујте да не бих га могао описати, сада га не бих могао описати, онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, мислим, да ли је био крупан, ситан, плав, црн?

СВЕДОК "1": Можда је имао неку висину 180 или шта ја знам, овако мало грубље лице, колико се тада мени чинило, био је кратко подшишан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овај Изет Хоџић што га је Торо у колена упуцао, шта је било са њим? Да ли је његово тело нађено? Кажете, он је изведен, више се ништа не зна, да ли можда знате?

СВЕДОК "1": Ја мислим да му је тело нађено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да је нађено?

СВЕДОК "1": Да је нађено и да је сахрањен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У то време када се све то дешавало или касније, јесте Ви некада сазнали ко је командовао овим лицима, да ли су имали они некога?

СВЕДОК "1": Не знам, нешто се причало да им је овај Репићев брат, овај командир. После смо ми сазнали и да је то, да се они зову «Жуте осе», то смо ми после тек сазнали када смо изашли на слободу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И након свих ових дешавања, да ли сте некада после Ви или неко од Ваших, срели Брану Грујића, тамо у Зворнику или било где? Да ли га је неко срео или нешто питао, везано за ово? Он вама рече да ће бити све у реду, тамо у «Извору»?

СВЕДОК "1": Ја га нисам срео више, њега нисам срео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања за сведока. Да ли знате, ко је Окановић Хасиб?

СВЕДОК "1": Знам, то је мој комшија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли нам знате нешто рећи о њему?

СВЕДОК "1": Налази се тренутно у Аустрији, још је жив.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тада био тамо са вама?

СВЕДОК "1": Био је са нама у логору, а приликом напада на Дивич, био је рањен у руку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је био са вама у Дому културе у Чelopeку?

СВЕДОК "1": Био је у Чelopeку, знам само да је изведен један дан, наводно, на неку размену. Не знам ни ко га је одвео, ни датума не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, под којим околностима је то било?

СВЕДОК "1": Не знам ништа, знам да су отишли он, да је отишао Халиловић Муриз и чини ми се Ефендић Нурудин, да су њих тројица, чини ми се, одведени и изашли тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када се то дешава у односу, значи, не морате прецизно, него сада у односу на тај дан када сте доведени у Дом културе у Чelopeку, у односу на Бајрам, односно ове догађаје уочи Бајрама и у односу на Видовдан, значи, ту пробајте некако то лоцирати, временски, колико можете, наравно? Да ли је то било пре Бајрама или после?

СВЕДОК "1": Чини ми се да је било пре Бајрама, не бих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер чули смо овде, у ова два дана, неке тврдње претходних сведока да је он нешто изведен, као да је он неки био курир мајора Павловића, па је сада дошао неко да га изведе, у том смислу?

СВЕДОК "1": Верујте ми да не знам то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да је једном приликом Репић кроз тај отвор на вратима пуцао у бетонски под, па је рикошет погодио овог једног заробљеног? Претходно је била нека гужва напољу, овај стражар му није дозволио да уђе, па је због тога то тако и урадио? Да ли Ви евентуално знате, ко је био стражар тада, те прилике?

СВЕДОК "1": Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате?

СВЕДОК "1": Не знам, јер стражара тада нисмо видели. Врата су била затворена, ланац, катанац, ми смо само чули тамо галаму и он је наједанпут пуцао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, кога смо овде саслушали под псеудонимом «В», сведок «В», знате о коме се ради, је ли тако?

СВЕДОК "1": Знадем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро, јуче смо га саслушали.

СВЕДОК "1": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Он нам каже јуче да сте свако јутро морали да напишете бројно стање, мртвих и живих и да то предате стражарима?

СВЕДОК "1": Није баш свако јутро, само, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само после ових догађаја?

СВЕДОК "1": Само када неко буде убијен, одведен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После оваквих догађаја?

СВЕДОК "1": Да, али када узмете то у обзир, то је могло да испадне сваки други дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. И само још нешто. Он нам је исто рекао да сте из тог простора где су ти кино апарати за приказивање филмова, значи, кроз те отворе, низ чаршафе да се спустио Торо, а Ви кажете да је то био Кобра?

СВЕДОК "1": Ја се сећам да је био Кобра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Ви данас рекосте и он јуче, да је то једна једина прилика када се неко спустио?

СВЕДОК "1": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одозго, више таквих случајева није било?

СВЕДОК "1": Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само што он говори о Тору, а Ви говорите о Кобри?

СВЕДОК "1": Мени се чини да је Кобра био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК "1": Не могу тврдити оно што нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је Кобра?

СВЕДОК "1": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако он овако каже или нисте сигурни?

СВЕДОК "1": Не, ја знам да је био Кобра, њега се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо, знате, неке разлике да предочимо. Само још нешто. Јел био између вас на Дивичу неки Мирсад Халиловић?

СВЕДОК "1": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК "1": Па, био је горе наш комшија, како је он дошао, ко је њега изабрао, како, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта?

СВЕДОК "1": Па, да буде нека веза између нас и те власти у Зворнику или већ кога, ја не знам, како се он са њима састајао и то не знам, јер је то све решено док сам ја онда био значи горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви нисте били ту, али знате да постоји?

СВЕДОК "1": Знао сам да је била, јер знао сам претежено дође, доле народ каже, хајде Мирсад рекао да изађемо напоље или Мирсаду су тако рекли или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега одредио да он ту буде неки?

СВЕДОК "1": Сада да Вам кажем, ја не знам, јер сам ја у то време био у шуми, па у затвору и онда сам био у једној кући где уопште нисам излазио напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно време док сте били у кући?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте поново 01. маја одведени у Стандард, је ли то?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив Мирсад?

СВЕДОК "1": Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је мртав или се не зна где је?

СВЕДОК "1": Не зна се где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ексхумиран?

СВЕДОК "1": Ја мислим да није ексхумиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кренуо он са вама горе на Власеницу, на Заклопачу у том конвоју, аутобусу?

СВЕДОК "1": Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је кренуо?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је он преговарао са овим мајором Павловићем? Јесте чули то?

СВЕДОК "1": Нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Знам да је са неким преговарао, али никада нисам знао са ким је преговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули приче, додуше нисте били ту, кажете долазите накнадно, да је народ хтео да изађе? Ми смо овде чули и такву причу, да је представљено да Дивичани хоће да иду, па да је Мирсад договорио да сви Дивичани оду на слободну територију?

СВЕДОК "1": Па, ако Вам сваку ноћ неко пуца под прозорима, вришти, улази у кућу, узима шта хоће, туче, одводи, могло је бити људи који су тражили да нас више склоне одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду када сте Ви први пут одведени у Стандард, били четири дана, враћате се, боравите у својој кући?

СВЕДОК "1": Не у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у туђој кући, па после поново бивате хапшени, а пре пада Кула града, јесу долазили неки у село да пљачкају, да одводе и то'

СВЕДОК "1": После пада Куле, свакодневно су улазили, шенлучили, пуцали, пљачкали, тукли, одводили и сам не знам више шта је, једноставно, уђу, узме телевизор из куће, однесе, твоје је да шутиш, ако проговориш, изудараће те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били војници или полицајци или цивили, који су то?

СВЕДОК "1": То је било, више не зна се ни ко, свакакве војске, свакакве, свакакве униформе, свакакве ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том свакаквом војском, када кажете, он је рекао, тај нешто помиње Живановића?

СВЕДОК "1": То не бих знао, ко им је после командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време, кажете, Павловић Вам је рекао?

СВЕДОК "1": Када сам ја са њим разговарао, тада ми је то рекао. Да ли је он њима био командант, ја не знам. Чак сам једном приликом и видео, представљали су се као «Бели орлови», једна група је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дивич?

СВЕДОК "1": Да, беле траке на главама, овако кокарде, браде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само траке'

СВЕДОК "1": Ми смо, каже, «Бели орлови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти «Бели орлови»?

СВЕДОК "1": Не знам, верујте да то нико није ни смео упитати, а камоли шта друго. Само могу да истакнем да је једном, знам тамо у оној кући где сам ја дошао, дошла су два момка. Нама су рекли, ми смо Аркановци, нису нас дирали, попили су кафу са нама, отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пре пада Кула града?

СВЕДОК "1": После пада Куле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно време?

СВЕДОК "1": Пре пада Куле ми држимо Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите, Тужилац ће неко питање да Вам постави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, само сведок је и оштећен. Па, као и све друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу на крају када завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само желим да кажем, јуче нисам стигао да кажем да по закону, председник већа може одобрити да се директно постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колега, нећу ја да тумачим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, овде има публике, има људи које ја заступам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу ја сада да тумачим закон. Колега је погрешно, он је прочитао категорије, посебно осетљиви сведоци који се саслушавају у стану, па је то повезао са заштићеним сведоком.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам ја шта је повезао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја нећу сада да тумачим закон, стварно немам ни времена, ни снаге.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, ја хоћу да то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то желите да кажете?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И хоћу да кажем да је судија Марко Кљајевић, када да реч, каже, има право да непосредно постави питања адвокат тај и тај. Ја сада питам Вас, имам ли ја право?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судија Марко Кљајевић је рекао, а ја кажем Вама да можете, невезано шта каже судија Марко Кљајевић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, то је по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо, нема проблема, а колега ће нешто мало боље закон, нешто је побркао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није то, он то зна, и он то зна да није по закону, него хоће нешто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нећу заиста, толики мандат немам да улазим у ваше односе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна за неки скуп пред џамијом у Дивичу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да су се Дивичани скупљали пред џамијом?

СВЕДОК "1": Ја сам тада био у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шуми?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "1": Али сам то чуо после.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже, када су одлазили, када су ти аутобуси били, када су сви одлазили, да су били неки са кокардама, а да су неки били у униформама. Да ли је било официра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питала, каже нису имали.

СВЕДОК "1": Ја нисам видео ни једног чина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био од тих, били су једни са кокардама, шубарама, а једни били у униформи. Да ли је он приметио, ко је био надређен, да ли ти са кокардама овима или није приметио уопште?

СВЕДОК "1": Нисам могао да видим никога од њихових команданата.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тај, рекао је сведок да је ту био пицгауер, да ли је то био пицгауер ЈНА?

СВЕДОК "1": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пицгауер био возило ЈНА?

СВЕДОК "1": Да, на њему су регистрације биле војне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И рекао је да су, дакле, у редоследу излагања, пре Бајрама, описао је да су долазили Зокс и Торо и да су их тукли. После сте Ви питали, он је то описао, по мом мишљењу доста добро је то описао, међутим, Ви сте касније нешто поново поставили питање у вези са тим, па ту је било неких неспоразума, у вези са тим питам, да ли је некога ударио Зокс са револвером, са дршком револвера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК "1": Ударио је мене у главу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то је рекао, да знам, али после када сте Ви питали, онда није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још некога, добро, шта је видео, шта је радио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су после Видовдана, овог 28. или 29., да ли су писали неки захтев, неку петицију, неку жалбу, они да ли су потписали ови из Челопека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте пребачени?

СВЕДОК "1": Мештани Челопека, мислите на мештане Челопека?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него ви логораши у Челопеку, у Дому културе, после овог 28. када је упао Репић, да ли су некеме писали ту жалбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто писмено ви писали?

СВЕДОК "1": Ја за то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неко је поменуо да су писали неки протест или усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК "1": Усмено је Алифендић Алије је молио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је причао да он не зна садржину разговора.

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у Батковићу било мучења, убијања, рањавања?

СВЕДОК "1": Јесте, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Било је и у Батковићу?

СВЕДОК "1": Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само, ја знам да није оптужница, због логичне приче, због краја, да ли зна, колико је убијено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковићу?

СВЕДОК "1": У Батковићу? Не бих могао да се сетим ја тог броја, јел нисмо само ми били ту. Ту су били Брчаци, ту су били из околних калесијских села, ту су били људи из Рогатице, ту су били људи из Брезова поља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али за вас?

СВЕДОК "1": Нас Дивичанаца, нас четворица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко убијен од?

СВЕДОК "1": Од стране, није, није, један је погинуо од наше гранате, једног је погодио снајпериста наш, били су на копању ровова, на првој борбеној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су ту страдали од снајпера са муслиманске стране?

СВЕДОК "1": Да, да, јер сигурно није га познао. Један је умро онако природном смрћу, а један је добио некакво тровање стомака, тако да је и он изумро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро?

СВЕДОК "1": Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада нисам сигуран да ли је неко био у том затвору, али ћу да поставим питање, да ли зна да је наређено да сви напусте куће, а да куће не закључавају у Дивичу, да ли му је позната таква наредба?

СВЕДОК "1": То ја нисам чуо, али апсурд је куће и закључавати, када је остављаш.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Више пута је рекао, мислим, рекао је да су више пута пљачкани, да им је одузиман новац, да им је одузимано, све док ови претпостављају да ови имају. Како су се, рецимо, снабдевали са цигаретама, да ли је било начина?

СВЕДОК "1": Када нам неко баци одозго кроз прозор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али, на почетку?

СВЕДОК "1": Или неко од стражара ако нам да. А на почетку, дан, два, ко је имао пара, он је узео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је поменуо да је приликом преговора са мајором Павловићем, да му је рекао да има то неповерење због догађаја у Табацима, у насељу Табаци код Дивича. Шта је то било у Табацима?

СВЕДОК "1": Један дан преко централе прешла је војска, ја тачно не знам ко је. Имали су на себи црне капе, попели су се у Табаке, пошто су Табаци мало на страну, овако, ушли су у куће. Ми нисмо видели шта се тамо дешавало, јер нам је мало заклоњена страна, само знам да су после отишли, да смо довели шесторицу горе пред хотел, били су и везани жицом и убијани пушком и клати. Ко је урадио, то ја тачно не могу да кажем, која војска и под чијом командом.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате неко име?

СВЕДОК "1": Имена?

НАТАША КАНДИЋ: Да? Име од тих који су убијени?

СВЕДОК "1": Имам, презимена не могу да се сетим, јер они ипак нису ту са Дивича. Знам Хајро и Сафет, оба двојица су радила на бензиској пумпи, знам и Хајрини синови, двојица и два брата Мехмедалија и не могу брату да се имена сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је врло детаљно документовао понашање Тора, овог Зокса и Пуфте. Да ли постоји нешто што је карактеристично у понашању у односу на затворенике код оптуженог кога су звали мајор Торо, по чему је он, шта је код њега специфично, да ли можете то да нам кажете? Јел било нешто, шта је? Да ли је он, сведок је рекао, Пуфта је радио са ножем, Зокс је радио са пушком, Репић је радио са ватреним оружјем, са чим је радио Торо? Шта је он радио, на шта је био, ту у вези са вама концентрисан, шта је њега занимало ту? Да ли је убијао, да ли је пљачкао, да ли је узимао новац, шта је?

СВЕДОК "1": Пред нама није убијао, највише га је интересовао новац, јер пљачкали су нас, можда, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да је имао топуз, на то мислите?

СВЕДОК "1": Топуз, да, један дан је са тим дошао, али по нашем некаквом закључењу, њега је највише интересовао новац.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некога слао по новац, да ли је узимао, да ли је од некога узео новац, да знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има у неким исказима сведока.

СВЕДОК "1": Знам да је од Сакиба је тада тражио да се скупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте рекли, оне марке да су тражили?

СВЕДОК "1": Да. Знам да су вођени на Дивич поједини да траже новац, негде закопани по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци су причали да су неки извођени да траже нека материјална добра. На то мислите?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нам нисте данас причали, шта је то, ко је изводио, то да иду кући па да нешто траже и кога, ако знате? Ко је извођен и ко га је извео?

СВЕДОК "1": Знам да су извођени, али не бих могао тачно именовати ко је кога водио, јер знам да је једном изведен Пашић, овај, Ахмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ахмет?

СВЕДОК "1": Да, знам да су њега одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

СВЕДОК "1": Где су га одвели, ја не знам. Видите да се после поново вратио, причао нам је да је ишао тамо негде по Дивичу, тражио неке паре и шта ја знам и змам да су одвели Халиловић Ибрахима, Ибру, тренутно који се сада налази у Америци и њег су водили. Наводно је он нашао неке паре, дао, вратили су га и те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, коме? Не знате?

СВЕДОК "1": Не бих могао прецизирати никога.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте били у аутобусима и вођени сте тамо до Заклопаче и на крају на Црни врх, па сте, сведок је враћен са осталим и остављен у Зворнику са осталим мушкарцима. Да ли зна, да ли је, када су били на Црном врху, рекао нам је да је испред био неки пиццауер. Да ли је, ко је, уствари, организовао, ко је пратио, ко је донео одлуку да се ви вратите и због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то.

НАТАША КАНДИЋ: Дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто ново што имате да кажете на ово питање, ако нисте одговорили, ако има? Какво је Ваше сазнање? Ко одлучује да ви идете тамо, па да се вратите, да ли знате?

СВЕДОК "1": Не бих знао, али.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте нешто чули?

СВЕДОК "1": Да толики број грађана излази, значи, то не може бити да не знају градске власти. Е после смо, ја сам после чуо, то ми је рекао и Хасо Бојић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што је размењен?

СВЕДОК "1": Да, да је видео, он је некако био у задњим аутобусима, да је видео Брану Грујића на Црном врху, да са неким нешто преговара и када је он отишао, аутобуси су се вратили, али ја сам то чуо, значи, ја не могу да тврдим да сам га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте такву причу?

СВЕДОК "1": То сам чуо, значи од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасе?

СВЕДОК "1": Хасе Бојића и чини ми се да је то причао још и Софтић Идриз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идриз?

СВЕДОК "1": Софтић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Софтић?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна Дедић Хајрудина и шта је било са њим?

СВЕДОК "1": Њега знам. По његовој причи, када је он дошао међу нас на Дивич, он је био на стрељању на Кули, успео је да побегне са стрељања на Кули. У тој свој

ситуацији пошао је са нама, дошао је у Челопек доле. Један дан је неко дошао, не од њих, од ових људи ниједан, рекао је ту, да ли има Дедић. Устала су њих двојица, пошто има и Дедић Хасан, а ово је Дедић Хајрудин. И рекао му је, треба ми Дедић Хајрудин. Дедић Хајрудин је изашао и више се није вратио. Ја мислим да му је тело ексхумирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту из Дома културе?

СВЕДОК "1": Из Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ко га је извео?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био када је он изведен?

СВЕДОК "1": Ни то не знам, јер нисам видео ко је на врата стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је данас поменуо ту пекару, рекавши да је власник пекаре неки Реџепа. Ко је Реџепа, ко је, одакле је, које националности?

СВЕДОК "1": Реџепа је албанске националности, пекар је био и пре рата у Зворнику и дан данас ради. Ја знам само, Реџепа га зову, име му не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је данас поменуо, ја верујем да је то било јасно, да када је из шуме и када је био у Стандарду, да је онда су због оних које је затекао, који су били претучени и због тога да се не би догодило, да су њих чували војни полицајци, резервисти из Зворника. Да ли може да нам каже неко име од њих, ко су ти војни полицајци који су их заштитили те ноћи, тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ смо га питали и већ је одговорио, ако се сећате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел хоћете да кажете?

СВЕДОК "1": Ја сам опет рекао, не бих, ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте опет рекли, нисте били рекли, сада сте рекли.

СВЕДОК "1": Ради сигурности тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колега Шалићу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу мало само на почетак ових догађаја да се вратим, па ће моја питања бити усмерена у том правцу. У вези овог поступка, да ли сте давали до сада неке изјаве, а ако јесте, коме и када?

СВЕДОК "1": У Тужилаштву у Тузли.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то било само једном?

СВЕДОК "1": Па, давао сам тамо у, шта ја знам, некаквом у Тузли, који је писао некакву свеску и то је њему ја мислим одузето, није био, шта ја знам, самозвани је био некакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је било службено у Тужилаштву, што сте дали исказ?

СВЕДОК "1": То је било службено и ово све што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то поступак, ко је у том поступку окривљени, а ко је сведок?

СВЕДОК "1": Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли, да ли Ви знате то? То када сте били у Тузли да дајете изјаву?

СВЕДОК "1": Ову изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, изјаву везану за ове догађаје?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав се тамо води поступак у Тузли, да ли Вам је познато, против кога?

СВЕДОК "1": Против ових особа, против ових шест особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против истих особа? Па, неће бити.

СВЕДОК "1": Не разумем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тамо окривљени у том поступку, где сте Ви сведочили за ове догађаје што су се Вама догодили у Дому културе у Челопеку? Ко је тамо оптужени? Овде су нама ови оптужени ту, а да ли тамо знате Ви, ко је тамо, коме се суди тамо?

СВЕДОК "1": У Тузли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК "1": У Тузли се не суди никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте испитивани овако као сведоци?

СВЕДОК "1": Да, само зовну те у Тужилаштво, тамо је Тужилац и Тужиоцу сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, против кога се води поступак?

СВЕДОК "1": Противе ове шесторице.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да Вам мало помогнемо, да Вас не збуњује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, КТР, КТР.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да не збуњујемо човека, дозволите да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то било крајем прошле године, новембар, крај новембра месеца прошле године, 2005., када сте давали ту изјаву?

СВЕДОК "1": Ја не могу сада да се сетим тачно датума.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Отприлике, мислим, не морате, знам да Вам је пуна глава свега.

СВЕДОК "1": Можда крајем прошле године да је то некако било.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И то је та једина изјава коју сте дали?

СВЕДОК "1": То је та једина меродавна изјава коју сам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала, није проблем, само технички да мало расчистимо те неке ствари. Реците ми, шта су Вама ови сведоци под «3» и под «2» да ли знате, који су? Јесте у неком сродству?

СВЕДОК "1": Под «3» ми је стриц, а овај ми је други, ми смо рођаци, ми кажемо амицићи, стричевићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стричевићи'

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нема проблема, ја ћу кратко, мислим, пошто сте доста тога испричали, само ето да мало брже прелазимо, већ је крај радног времена, сви смо мало заморени. Да ли је Вама неко од ближе родбине страдао тамо у тим догађајима?

СВЕДОК "1": Страдао ми је један стриц, страдали су ми амицићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Заим међу њима?

СВЕДОК "1": Заим, Смаил, Енвер.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам да ли ће Вас разумети, амицићи, да ли ће Вас сви разумети, шта су амицићи, ко су амицићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деца од стрица.

СВЕДОК "1": То су деца од стричева.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, добро, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћа од стрица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми тамо када је почео неки сукоб, Ви сте нам описали, поменули сте Кризни штаб. Колико је било људи у Кризном штабу у Дивичу?

СВЕДОК "1": Па, било нас је једно пет.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете набројати, ко су ти људи, ако има неки од ових слова, не морате?

СВЕДОК "1": Нема, има Захировић Расим, има Тухчић Селвер, има Акић Мирсад и то.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Која је Ваша улога била тамо у том Кризном штабу?

СВЕДОК "1": Па, како да Вам кажем, тамо нисмо делили улоге међусобно, једноставно, ту смо радили, да би само.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да нам кажете, јесте ли Ви били војнички везани са Кула градом, у смислу те одбране неке тог простора?

СВЕДОК "1": То није било повезано линијски, али смо знали некада отићи горе или оии сићи доле, ради неких договора.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, да се мало вратимо на овај део, Ви сте помињали мајора тамо Павловића, па сте рекли да вас посетим са колима неким и он је дошао тамо, па ја нисам схватио, Ви сте помињали неки «Стојадин», аутомобил?

СВЕДОК "1": Да, да, аутомобил, он је довезао тада.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је неко ту још од мештана био, од мештана са њим и са овим из Дивича или негде ту, да је дошао ту?

СВЕДОК "1": Дошао је један момак којег је он доле нашао заробљенога и довео га горе да би преко њега тада сигурније ушао у Дивич.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то био војник или?

СВЕДОК "1": Не, био је обични цивил који је отишао да нам купи цигара, да пређе у Србију, тамо су га србијанске власти ухватиле и испоручиле доле.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете рећи име, не можете?

СВЕДОК "1": Могу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Шандић Ахмет.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када су вас ово, кажете, одвели у Стандард, да ли вас је одвела, ко вас је одвео, да ли можете рећи, милиција, војска?

СВЕДОК "1": Први пут?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да?

СВЕДОК "1": Први пут, 01. маја?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да.

СВЕДОК "1": Одвела нас полиција.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Полиција? А други пут?

СВЕДОК "1": А други пут нас одвела та група која је горе била у «Видиковцу».

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли можете да нам кажете, да ли су они вас нешто доле ислеђивали у том Стандарду?

СВЕДОК "1": Испитивали?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, да ли су вас испитивали нешто?

СВЕДОК "1": Први пут јесу онако само, ето, где сте били, мало нешто онако, а други пут нико.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нису вас ништа питали?

СВЕДОК "1": Ништа.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Овај вам је помогао и ви сте се после вратили тамо. Ви сте поменули овде, када сте дошли у тај «Нови извор»; па кажете, дошао Брано Грујић са овим Чворком. Да ли можете да кажете, које је то доба дана било?

СВЕДОК "1": Не бих могао да прецизирам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поподне, јутро, вече?

СВЕДОК "1": Ево, рачунајте, колико треба од Заклопаче па на Црни врх па горе, чекање, могло је бити поподне, рецимо да је поподне ја мислим било већ.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Око подне'

СВЕДОК "1": После подне је могло бити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поменули сте овде ову једну књигу, колегиница Вас је питала за ову књигу. Може ли се негде наћи та књига, ово ефендија што рекосте да је писао?

СВЕДОК "1": Да, сада тренутно не знам да ли је овде у Босни има у продаји, а знам да је то он штампао тамо у Словенији.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мислим, у смислу да нам само кажете назив тачан те књиге и ко је писао?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ефендија Јахић, «Од логора до слободе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само веће не зна, а сви знају.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па рекох да остане то, имам ја то, али нека остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате књигу?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Немам књигу, какви књига. Тужилац неће да да, знам. Видите, ми смо, ево и ја сам неки дан био присутан тамо том препознавању. Добро, разумем заиста да сте прошли свашта ту психолошки, физички и сваки нормалан човек би то разумео. Да ли можете да нам објасните можда, у једној реченици, пре два дана нисте препознали ова нека лица. Сада сте их веома брзо препознали, показали. Да ли можете да нам објасните, нама и већу, како се то десило да пре два дана, трајало је то, то је била процедура читава, имали смо времена да погледамо, сви смо били присутни, а данас сте ове одмах препознали, ако можете да нам то мало објасните?

СВЕДОК "1": Прво, суочавање са особом који те је некада ударао, тукао, још у првом његовом моменту, када га се први пут сетиш, човек има страх, тако да, једноставно, тада нисам могао. Онда друго, мало је било и затамњено, мало стакло, нека сена варирала, друга ствар, ипак је мало теже препознати особу међу шест људи, него особу када сада седи сам, када ми дође у главу, да слику вратим ко је ко.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Ви сте нама рекли овде да су тамо била нека ћебад на тим прозорима, па је била једна сијалица, доста је било затамњено, мрачно, није се могло дисати. Чак нам је један сведок рекао да је била сијалица обојена у црвено. Да ли је то тачно, високо на плафону у том несрећном Дому, где су била та страдања?

СВЕДОК "1": Сијалица је била, обична сијалица, можда је њему се учинило, сена црвена, је ли, то је велика сијалица, није могла мала сијалица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, питам, да ли сте Ви та лица могли тамо јасно да видите или су то били обриси, или је то било, знате, зато Вас питам, да ли можда због тога нисте препознали први дан та лица или?

СВЕДОК "1": Сијалица је била увек упаљена, врата су увек била отворена, али да ли би Ви мене могли, господине, да препознате после петнаест година први пут, а да имате страх од мене.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али Ви нисте рекли први пут, Ви сте рекли константно је то било да су они улазили, знате, па зато ја покушавам да пробамо то мало да, знате.

СВЕДОК "1": Не, ја кажем, да ли би Ви мене после петнаест година познали, када би ја Вас толико дана тукао и од само имена једног, ноге ти задрхте и више не можеш познати сам себе, први пут, па после, већ ти мало дође у главу да се још неке црте лица.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам да ли би, не могу да одговорим на то питање, покушавам да Ви нама објасните овде, који је, значи, да ли можете да објасните уопште, зашто те људе нисмо могли препознати пре два дана, а данас смо их ефикасно, врло брзо појединачно препознали?

СВЕДОК "1": Горе их онда нисам видео, нисам добро видео, али овде када сам ушао, онда сам их све добро погледао и онда сам, а како ћу познати Брану када је обријао бркове. Ја тог човека знам са брковима, читав живот.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли га само по брковима препознајете?

СВЕДОК "1": Па, читав живот сам га знао као особу са брковима.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сада, видите, ја ћу пробати, један сведок, ја сам мислио да ће то председник већа да Вам предочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колега, нешто и за Вас да остане.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, али знате, ми смо мало сада на крају радног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да то злонамерно не, ако хоћете, ми можемо да прекинемо, па ћемо сутра да наставимо.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја то схватам само као помоћ једну, не можемо сви, има доста догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли схватате овде ко је најуморнији, ја мислим да смо ја и господин под бројем «1» најуморнији овде.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Сведок је један рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако то разумете.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да та лица која су улазима у тај Дом културе, никада се нису представљала и позивала по надимцима и по именима. Тај сведок је био пре Вас, да су те надимке и имена, да сте сазнавали искључиво од стражара који су вам то после преносили. Ви данас кажете, па да видимо, да ли је тачно то што каже тај сведок или ово што Ви данас причате?

СВЕДОК "1": Он каже тако, али ја кажем да сам чуо, да позивају један другог. Он можда никада није чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да он није чуо, није рекао да нико није чуо.

СВЕДОК "1": Има нас који смо у страху седели у ћошку, зачепљених ушију и затворених очију, да не видимо шта се дешава и како нас ударају. Има нас који смо се крили под бину, да не били бијени и да не би видели некога.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте Ви тој изјави коју сте дали тамо тужиоцу кантоналном у Тузли, помињали лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега, то смо рекли, те изјаве не користимо, јер нису узете у смислу чл.504-ј.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, али може овако да му се постави питање. Да ли сте икада до сада поменули или први пут данас, да сте поменули лице по надимку Лопов и Босанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, не разумем ја то питање, да ли је поменуо некада.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, из тог периода се сећа. Да ли се Ви тог Лопова и Босанца сећате из оног периода или сте накнадно'

СВЕДОК "1": Из оног периода, када сам био у логору.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Из тог периода? Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли може сведок да одговори, да ли му је, када је он после тих престанка тих ратних дејстава се вратио у Дивич међу своје мештане, да мало повежемо?

СВЕДОК "1": 2003. године.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2003. године.

СВЕДОК "1": 2003. године.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: 2003. године? Да ли је чуо од својих мештана да су неки од њих давали изјаве пред истражитељима Хашког трибунала, да су били позивани у Сарајево, да су давали некакве изјаве о догађајима о којима данас сведочи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко?

СВЕДОК "1": Ми господине избегавамо сваки разговор у вези овога случаја који нас толико потреса, тако да ретко када између себе причамо и да ли је ко дао изјаву и где је ко дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас неко некада од хашких истражитеља за ово, Ви нисте ни били, додуше у Дивичу?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас контактирао?

СВЕДОК "1": Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас нашли или нисте живели тамо?

СВЕДОК "1": Никада, нико.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако ја то добро разумем, значи између вас мештана, не говорите о овом догађају, ни између вас рођака, иако вам се то догодило?

СВЕДОК "1": Ми то покушавамо заборавити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, моје је питање било, да ли разговарате између себе о том догађају или?

СВЕДОК "1": Врло ретко.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам разумео до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко је рекао, трудимо се да не говоримо.

СВЕДОК "1": Да не говоримо и ако је ко дао изјаву, он шути, онда он.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мени је то мало чудно, па због тога питам, можда Вама, онда у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има што шта чудно, па шта ћемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте помињали да, а и други сведоци су помињали да су на почетку рата биле неке страже у Дивичу и око Дивича и да су имали неко оружје, а моје је питање, да ли сте Ви исто имали оружје?

СВЕДОК "1": Ја?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам био на почетку, можда сте то Ви изјавили.

СВЕДОК "1": Да ли морам да одговорим на ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је у Кризном штабу, рекао је да је имао.

СВЕДОК "1": Био сам у Кризном штабу, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је имао неку пушку, јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим, да ли сте заробљени са оружјем, то Вас питам?

СВЕДОК "1": Заробљен сам са оружјем и предао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предао полицији.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се, нисам био на почетку, вероватно је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе нисте имали, колико ја знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Суштина мог питања је.

СВЕДОК "1": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому културе, пушку нисте имали?

СВЕДОК "1": Мислите да би дозволио да се.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, овде говоримо о цивилним лицима која су, па покушавам да видим да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је било још од када, 01. маја.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро. То оружје које су Дивичани имали, да ли је било дељено оружје од стране полиције неке, у време када се раздвојила полиција? У Зворнику је остао муслимански део полиције, да ли је неко оружје подељено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је раздвојена полиција у Зворнику?

СВЕДОК "1": Раздвојена је, али Дивич није, у том времену сигурно нико није од Муслимана добио оружје које је било у станици полиције.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро. Ову књигу коју је помињао колега, а и Ви сте поменули, ефендија Јахић што је писао, ја сам разумео да сте Ви то читали, али када сте то читали?

СВЕДОК "1": Књигу?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ефендије?

СВЕДОК "1": Ја њу још нисам детаљно прочитао, само сам погледао онако летимично и видео да имају та имена, али ја је још нисам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да нисте запамтили имена, него само да се помињу надимци?

СВЕДОК "1": Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Моје питање је било, када је то читао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то летимично гледали ту књигу од ефендије?

СВЕДОК "1": То је после рата књига урађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, када сте је Ви гледали?

СВЕДОК "1": Па, можда, одмах некако и шта ја знам, можда 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете после рата, то мислите после Дејтона, па онда?

СВЕДОК "1": Да, да, да. Док је он написао ту књигу, па можда годину дана и две после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека, која година?

СВЕДОК "1": Па, могла би можда 2000. година бити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још само једно питање. Да ли је он лично задобио неке повреде у свим тим догађањима у Челопеку, у свом овом периоду?

СВЕДОК "1": Како мислите?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да је лично тучен од некога, злостављан?

СВЕДОК "1": Јесам тучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је све како је тучен, а да ли сте после тога имали неке видљиве маснице или расекотине, огреботине, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Тренутно неког недостатка немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада јесте имали неке?

СВЕДОК "1": Маснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим масница, јел била нека рана?

СВЕДОК "1": Отеклине и шта ја знам, имам овде изнад овог лакта, то је мало, али то је од једног ударца, згуљена кожа, то и данас дан ево види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то урадио, да ли се сећате?

СВЕДОК "1": Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Не знам, то има, ево овде је пробијено, згуљено.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Да ли је лично видео, значи, својим очима да је лице које је означио као Торо, неког убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па рекао је колега.

СВЕДОК "1": То сам једном рекао да нисам видео лично да је некога убио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се извињавам. Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео. Ево колега нашли смо транскрипт, сведок «З», каже, па надимке, нисам ја чуо, чују други, па члан већа пита, Ви нас занимате, Ви лично, дакле, да ли сте, он каже, ја чујем од других који су још са нама били, за надимке. Изволите, колега Ђокић.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је помињао долазак Нишког, колико се сећам да је рекао да је то била нека група, да ли је то била нека, колико је ту било људи, са ким је дошао Нишки?

СВЕДОК "1": Дошао је са Радаковић Момиром, било је можда још неких четири, евентуално пет момака.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли су били наоружани? Јел то била нека формација или?

СВЕДОК "1": Јесу, имали су пушке. Имали су пушке и овај мајор је имао, Нишки, имао је пиштољ, пиштољ је имао и Радаковић Момир. Ови остали су носили пушке.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је помињао долазак Торе и Зокса први пут, рекао је да и неке чиновне, мајор, односно капетан. Да ли се то везује за чиновне њихове, јесу имали они?

СВЕДОК "1": Не, ознаке нису имали, они су само звали један другог тако.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Значи, тако су се звали по том чину?

СВЕДОК "1": Да, да, да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Шта су они имали, рекли сте, пиштољ, револвер. Да ли су имали још нешто од наоружања?

СВЕДОК "1": Нису носили више ништа, никакво.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Репић, када је први пут дошао? Да ли је долазио пре њих?

СВЕДОК "1": Дошао је, знам да је дошао само пре овог дешавања за Бајрам?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За Бајрам?

СВЕДОК "1": Да, а датум тачан не знам.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Један од сведока саслушаних претходних дана, рекао је да је први Репић долазио и да се он представио и да је он наговестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, могу ја да помогнем? Један је сведок рекао, сада да не кажемо име, да је прво Репић провирио и да је он повикао то, запамтићете криви Бајрам, сам, па да је онда, уочи Бајрама, па да је онда сутра дошла цела група, а Ви сте данас, колико смо схватили, рекли да су сви одједном дошли и да је онда он рекао, знате ли ви шта је сутра?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Не, данас је рекао да су прво рекли, да су прво дошли Зокс и Торо сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Репић накнадно?

СВЕДОК "1": Ја се сећам само прво њих двојице. Остало не знам да ли је улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре њих долазио Торо, овај Репић?

СВЕДОК "1": Не могу да се сетим, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте после у свом излагању рекли да је Репић долазио и раније, и пре Бајрама, али се није истицао?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте то мислили, какви су ти његови доласци били, када се није истицао неким понашањем?

СВЕДОК "1": Ништа. онако шутио је, стојао је, разгледао, ходао, претежно је држао овако руке и онда прошета мало прошета и изађе напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било пре оног случаја када се изводе Хусеин и Нурија Хаџиавдић? Да ли можете то да лоцирате?

СВЕДОК "1": Не могу тога да се сетим, не могу.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли зна, шта је са Репићем?

СВЕДОК "1": Молим?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли знате шта је са Репићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Репић?

СВЕДОК "1": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК "1": Не.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Када је препознавао Зокса и изјашњавао се и дао је неки опис за њега, према оном што је дато, да ли је Зокс нижи од њега и да ли уопште је то лице ниже од Вас?

СВЕДОК "1": Ко?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Зокс?

СВЕДОК "1": Од кога да ли је нижи?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Од Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га тамо описивали, оно пре неки дан?

СВЕДОК "1": Нисмо стали један до другог да се меримо, не знам, ја сам рекао од 170 до 180.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Колико сте Ви високи?

СВЕДОК "1": Па, ту, 184 можда.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: 184?

СВЕДОК "1": Да, тако.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро. Ништа више, немам питања више.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Слушао сам пажљиво шта је рекао у вези својих исказа да му је први био овај данашњи формално правно. Да ли је после, пре, после давања исказа који ми не прихватимо у Тузли, да ли је имао било какве контакте са хашким истражитељима?

СВЕДОК "1": Нисам имао.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Добро. Да ли је он правио, или њему неко близак, било какве спискове или белешке боравка у Дому културе или у Батковићу погинулих лица која су преживела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви правили или да знате да је неко други од људи који су били са Вама заточени, правио списак погинулих, рањених, одведених?

СВЕДОК "1": Спискове су правили сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви лично?

СВЕДОК "1": Ја нисам, ја нисам правио, јер нисам желео да правим, а спискове је свако правио за себе да нешто зна и он, да би памтио, да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли некада у посед таквог списка, неког, да можете да гледате списак рањених, погинулих за овај дан?

СВЕДОК "1": Нисам, јер ја сам Вама једном рекао, ја то покушавам заборавити све.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Следеће питање. У оквиру тако колективног смештаја, као што је овај, формирају се неформалне групације, двоје, троје, пет људи. Са ким је он најчешће био у Дому културе у Челопеку?

СВЕДОК "1": Ја најчешће сам био са Атлић Мирсадом, Шандић Ахметом, Смаиловић Смаилом, али то је све увек на једној камари, али ако има неко цигара од нас, онда смо је нас двојица, четворица пушили.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: И још једно питање, у вези Лопова, Сенише Филиповића, по надимку Лопов, рекао је да, сада ја нисам то разумео, знам да сте Ви, председнице, пажљиво упозоравали сведока да оно што каже да је видео, да каже, оно што је чуо да је чуо. Мени није јасно везано за Атлић Сехада. Да ли је он то видео или је чуо за извођење од стране Сенише Филиповића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Лопова и Атлић Сехада?

СВЕДОК "1": Да, стојали смо у једној линији, ја, његов отац, његов брат, један, па он, па му брат други и можете звати брата његовог да потврди ово што сам ја сада рекао и оца, живи су обадвоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Атлић Сехада?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац и брат?

СВЕДОК "1": Да.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ево само питање за сведока. Када сте били на препознавању у Окружном затвору у Београду, Ви сте за Зокса рекли, описали га као лице више плаве косе. Данас сте овде у судници показали на оптуженог Кораћ Ивана. Он нема плаву косу, он има црну косу. Да ли можете то да објасните?

СВЕДОК "1": Доста је времена од тога прошло. Ја не могу памтити сваки детаљ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли то нешто препознајете лик или је могуће да је мењана коса, боја, нешто, о чему се ту ради?

СВЕДОК "1": Сада ми долази његов лик, мислим уста, овај и шта ја знам. Присећам се уста његових карактеристичних.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан. Сведок «1» у својој изјави у Тузли на страни 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо, то не користимо, да ли Ви пратите? То не можемо да користимо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја морам користити, мени је то доступно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви, ми одлучујемо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није проблем никакав. Он је дословце рекао овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у питању да ли читате или говорите, уопште ту изјаву не користимо као доказ.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не користимо? Да ли се сећате када сам дошао код вас, како каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако може.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како кажете, у «Нови извор» са Радом Чворком, да ли сам донео неки папир да је на њему нешто написано?

СВЕДОК "1": Донели сте чист папир и оловку и дали сте нам да се напишемо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли значи то да сте потписали лојалност на чистом папиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он ни рекао да су потписали лојалност, да су само правили списак.

СВЕДОК "1": Ми нисмо потписали лојалност, Ви сте рекли нама, напишите и бићете лојални грађани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису хтели да потпишу лојалност.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ако се тражи лојалност онда се напише, ми грађани ти и ти и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знамо ми како се то ради, ми само слушамо шта каже. Ја не знам како се потписује лојалност.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сведок у овом делу, да одмах кажем, имам примедбу, није говорио истину. Ја тамо нисам никада био и нисам са њима причао ни о каквој лојалности, ни о каквом списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево, ја да предочим. Дошли смо сада и на ред, оптужени Грујић је говорио и Вама и другим сведоцима и у својој одбрани на почетку претреса, да он уопште никада није ушао за време, ако сте, он и не зна да сте ви боравили у «Новом извору», нити зна да сте били у Челопеку, ништа он то не зна и да он није био ту. Значи, то су разлике, па он сада Вама каже да то није тачно што Ви причате. Шта Ви кажете на то?

СВЕДОК "1": Нека суд зовне човека који је био са њим.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, зовнућемо човека, сигурно.

СВЕДОК "1": А Ви, мени се чини да Ви очито сада овде хоћете да кажете да ми сви лажемо, да рата није било, можда сам ја Ваше име измислио, господине.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам рекао лаже, него сам рекао да ниси рекао истину.

СВЕДОК "1": А можда сам ја Ваше име измислио, седео, пио кафу тамо са некаквим ненама и онда рекао, одох ја да тужим Брану Грујића јер ми је онако некада у животу засметао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још питања осим примедбе? Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам питања још. Када си рекао да се расформирала нека пећ Рецепија горе у.

СВЕДОК "1": Прекопута Ваше куће.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Реците ми, молим Вас, на шта је била та пећ, на шта је радила?

СВЕДОК "1": На плин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, плинска.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Одлично. У тој улици ја имам пећ коју сам купио у Братунцу, братуначкој општини, у селу Кравица од Милорада Поповића, која ради на дрва и данас дан ради. Дакле, много пре тога пећ купљена. И где сте одвукли ту пећ после?

СВЕДОК "1": У Средњошколски центар у Каракају.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У Каракај, значи?

СВЕДОК "1": Ја знам где је Ваша пекара и шта ради Ваша пекара.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мора се проћи крај моје куће и одвући у Каракај, да би је мени дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте оптужени за пећ, камо среће да сте за пећ.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не волим да остане овако нешто неразјашњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ли нешто друго, та пећ, овде су људи, животи у питању, пустимо пећ. Ајмо нешто везано за ово, нешто што, ако још није истина.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Жао ми је стварно што се људима оваква ствар десила, разумете, заиста саосећам са њима и читав дан, што кажу, стомак ми ради, разумете, слушајући ове ствари. Мада има одређених ствари, чињенице да се и они сами сви не слажу, да неке ствари мало увеличавају, али, добро.

СВЕДОК "1": Мени је тада тај полицајац рекао, за Брану Грујића, ја нисам рекао да је мени Брано рекао. Ако тај момак лаже, онда и ја лажем Вас.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ето толико, ништа више.

СВЕДОК "1": Значи, мени је тај рекао да се ради за Брану Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пећ није битна. Хвала.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Могу само једно да кажем. Када постоји могућност да добијемо записнике о препознавању? Видим да веће већ користи податке, а судија Алимпић је обећао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо копирали? Ево, ја поклањам свој примерак, ево, само да га нађем, у праву сте, ја не могу и о томе, заиста не могу. Господине Поповићу, имате ли питања? Кратко, ајде, кратко. Даћу Вам ја свој примерак, можемо и сутра да иштапамо, нисам знала да још немате. Изволите питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам питање, поштујући све ово што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, нисам чула.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам питање, имам једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: А поштујући ово све о чему је човек говорио и трауме у које се морао враћати назад, само ћу казати једно. Нисам био тај мајор који је дошао. Не спорим ја да ли је неко дошао стварно са тим дечаком и са тим још једним човеком који је споменут. Једино ми остаје нејасно да је ико у то време, тимк путем смео да сања да прође и да уђе у Дивич, док није Кула град пала. Ја кажем, ја тај нисам. Искрено, не знам како је ико смео пре него што је Дивич узет и Кула град, неко да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да му се представио као мајор Марко Павловић.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Поштујем то што је човек рекао, кажем нисам тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки други мајор Марко Павловић?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Као што видите, госпођо председнице, јуче се појављује неко, ја потпуно уважавам сведока и ни једну реч не изражавам сумње у њега. Јуче се појављује неки мајор Павловић који је командант формација у Београду и код њега служе одређени људи, конкретни по имену и презимену. Нити

сам био када, нити је неко служио војску код мене. Не, није он то човек спомињао, то је јуче спомињано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо њему то сада да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Према томе, нисам тај, само толико да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био мајор Марко Павловић?

СВЕДОК "1": Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај човек?

СВЕДОК "1": То је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је то тај човек?

СВЕДОК "1": То је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај човек? Добро.

СВЕДОК "1": Имају и остали сведоци, из Кризног штаба позовите, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу још у Дивичу?

СВЕДОК "1": Има их и у Тузли и у иностранству, али има и у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Ви кажете да је Мирсад Халиловић преговарао са мајором Павловићем?

СВЕДОК "1": Да, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да сте чули, не да сте видели?

СВЕДОК "1": Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже, овај човек који тврди да није тај који је са Вама, каже да.

СВЕДОК "1": Мирсад је сам нама говорио, народу овоме и мени после Мирсад каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је онда тај што је преговарао са Мирсадом?

СВЕДОК "1": Овај мајор Павловић је наредио овако, мајор Павловић овако. Мени дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а Ви кажете да сте са Мирсадом? Јел био неки онда други?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја веома поштујем ово што овај човек говори, говори онако како је и могао, неко је преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, конкретно ми одговорите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, ја ћу казати, ради се о мени, немојте да утрчимо у неку ствар која не ваља. Да ли је постојао, мени није познат никакав други човек који је тамо био под именом Марко Павловић. Да ли се неко представљао лажно, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али каже он да му је Мирсад причао да је био са Марком Павловићем?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта је Мирсад причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да сте причали са Мирсадом, је ли тако?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете причали сте са Мирсадом?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам јуче рекао, ја са Мирсадом само када су ме послали из општине, када је дошла иницијатива са Дивича, само тада разговарао пред овим хотелом, на друму када су рекли да они хоће људи да се иселе. Од тада па даље, преузима Јово Мијатовић све активности, нити он зна, нити ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само сам сада повезала причу, кажете Ви, ја сам преговарао са Мирсадом. Мирсад њима каже, ми преговарали са Марком. Он каже, Ви сте тај, значи, нисте тај, а јесте са Мирсадом Ви преговарали?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао да сам се видео и то је рекао и господин Грујић. Ја сам видео тог дана када су ме послали и пренео шта је проблем у Дивичу. Даље све су преузели други људи који су одређени у општини да тај део обезбеде, припреме и тако даље. Ја са тим немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чије име они то раде?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим? Вероватно на бази договора са Мирсадом и са осталим људима, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што раде?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што раде на бази договора са Мирсадом, ко су ти?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, чини ми се да Вам је и Брано рекао да је то Мијатовић радио као човек који је договарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, око пресељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Јову Мијатовића?

СВЕДОК "1": Нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику да је био, испред партије нешто СДС?

СВЕДОК "1": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Народни посланик из Зворника и тако даље.

СВЕДОК "1": Ја за њега нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Јово наређивао војсци? Јесте чули, он каже војска долази. Ко је могао да нареди?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не разумем Вас онда.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја се извињавам. Дајте да не испитујемо човека. Дао је примедбу, не жели више да објашњава, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, сада је тренутак. Немојте ме прекидати увек. Сајо још једно питање које произилази из исказа сведока који нам је данас ту, који, чули сте, каже, неки војници били у аутобусу са њима. Имате ли коментар или примедбу?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам коментар, што, чини ми се да све што је носило униформу, то се подвргава под војску. А сасвим је друго нешто шта је војно организовано у то време било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже у војним униформама.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, војне униформе, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису војници?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Управо тако, носиле су и бабе одређене блузе и остало, кошуље, у њима су радили. Према томе, могао је свако да обуче униформу. Ја сам рекао да нико из формације војске, нити је био ангажован, нити је био укључен у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вама ти војници деловали, што су вас пратили у аутобусима?

СВЕДОК "1": Било је међу њима и младих војника, а било је и онако старијих војника, али ја не могу да схватим да се једна толика војска шеће кроз један град у рату, а да структура града не зна ништа, да се једно село, није то десет мачића или јањади, негде изводи и убија и није ми јасно да то једна градска структура не зна. Ко је доле командант био, ко је структурама био, нека знају, па нека кажу, али ја колико сам чуо, то је био командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је он рекао, да се представио да је?

СВЕДОК "1": Да је мајор Марко Павловић, батаљон једнога, командант једног батаљона у саставу Дринског корпуса. Тако се мени представио. Ако је он мени тада лагао, ја лажем суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неко питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли још неко питање? Изволите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам потребе да Вам се представљам, пошто сте Ви мене познали, ја сам Славковић Драган, Торо, али опет ћу Вам се представити. Кажете да не узимамо изјаву ову његову од пре шест месеци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем ја, закон тако каже, ја само спроводим закон, јесте. Немамо овлашћење по Законику о кривичном поступку.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи, да о томе не питам ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Питајте га, односно имате ли примедбу на његов исказ?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам примедбу на новац неки који је помињао да сам ја узимао. Ја знам да новац никада нисам узимао, нити ми је ко давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је примедба на његов исказ данашњи?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да је рецимо рекао нешто што није тачно или да имате да га питате?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, на то имам примедбу. Ја сам увек био тамо гласан и јасан, када сам улазио. Тражио сам оружје, можда сам се мало више драо или био крупнијим гласом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво оружје у затвору?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, тамо, имало је, знало се ко има оружје у Дому у Чelopeку, све се знало. Имало је чак и цинкарош који их је цинкарио, ко је шта имао од оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то смо јуче питали. А где им је оружје?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Они су имали оружје, које су задуживали, па смо их изводили из Дома, водили по Дивичу и они су нам давали то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, значи, кући да иду да узму?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, нормално, сада неко може да прича да смо им ми узимали новац, то није тачно. Камо среће да сам за то оптужен, а не за убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нека примедба на овај други део, где Вас спомиње или нема?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам примедбу, за неко, у колена да сам неком пуцао. Уопште то није тачно, то уопште, имам на то примедбу и то уопште није тачно и још имам примедбу, ово везивање жицама, каже у Дому, да смо ја и Зокс

везивали неког жицама. Зашто бих ја некога везивао жицом, када сам дужио лисице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим, чиста логика. Он је дао изјаву данас да су везивани жицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још, шта има примедба?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Питао бих сада ово. Колико још група је улазило сем нас, ако се сећате, Ви спомињете само Репића и Зокса и мене. Колико је још група било?

СВЕДОК "1": То је, Ви сте улазили, улазио је тада Радаковић и Ви сте се увек кретали у том једном кругу. Да ли сте ви били једна група, да ли сте ви били по десет група, ја не знам.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли су улазили, рецимо, «Бели орлови», Гогићевци?

СВЕДОК "1": Нису.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Капетана Драгана?

СВЕДОК "1": Нису.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Маузера, Црног?

СВЕДОК "1": Нису, сигурно.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: А други сведоци су навели, добро сада Ви, Боже мој.

СВЕДОК "1": Ја никада нисам видео ознаку од «пантера», јер могу да Вам кажем, да би «пантере», сада би их препознао, јер сам радио за њих у Лопарама пет месеци, за «пантере» сам радио пет месеци, секао дрва у Лопарама док сам био у логору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пантери», који су ти «пантери»?

СВЕДОК "1": Бијељинска специјална гарда «Маузер».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубиша?

СВЕДОК "1": Љубише Маузера.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли су улазили неки цивили, избеглице или нешто, да и они, рецимо, туку, малтретирају?

СВЕДОК "1": Ја се не сећам, мене нису тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо мало пре.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро. Јуче један сведок тврди једно, данас Ви друго. Јуче сведок је тешко мене оптужио овде пред судијама, а данас Ви сасвим друго причате, да је то радио Пуфта, ето, колико је. Ја сам се јуче појео и рекао, више никада нећу се више заклети, зашто ја да се, данас сте лепо рекли, на питање мог адвоката, то сам исто хтео да питам, пошто се одговорили, немам више питања, да ли сте видели да сам ја неког убио, рекли сте да нисте.

СВЕДОК "1": Ја нисам унутра видео никога и не могу да кажем да су у просторији убили некога. То сам рекао и остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово са Зоксом нешто, то немате, извођење неких лица који се после више нису вратили?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се не сећам да ли је био Зокс. Ја сам лица изводио, али сам их сигурно вратио. Једино та двојица што их је стража убила, што је пуцано у ту двојицу, што сам дао у својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок да је Зокс био ту и да су изведени Хаџиавдић?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће, ја се не могу сетити, али мислим да није био, али не могу се сетити, то је давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да су два лица убијена када сте?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, ја сам их извео и они су почели да бегају. Један другом су рекли бежи и онда је милиција првог убила одмах, а оног другог на неких стопедесет метара, има име и презиме човек који је то урадио, даћу накнадно ако баш буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мени.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Зашто, ја бих Вама, Ви одлучујете, Тужиоцу немам потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тужим ја, морате знати неке разлике.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви одлучујете, Ви мени судите, ја тако схватам, можда грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неки предлог, нешто, али на време да то. Имате ли још неку примедбу на исказ?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам ништа, само у вези тог новца, сигурно нисам, нити је ко мени давао, нити. Могуће да је то било, али ја то нисам видео, ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте икада видели то да неко тражи две хиљаде марака, ови скупљају паре?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Рецимо има неких ствари, на пример јуче, које ја сада први пут чујем и не знам да је то било тамо, рецимо. Рецимо, још нешто да Вам кажем, мислим, што је мени врло битно. Помиње се овај Пуфта, није битно, како се он зове, знате све, он се закачио са мојом женом. Никада нисам говорио уопште са њим, нити сам ушао у Дом са њима, а увек сви кажу, Пуфта, Торо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате примедбе на исказ сведока, да сте Ви били присутни када су за Бајрам убијени?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам био за Бајрам, не, имам примедбу, нисам био уопште тада, нити сам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немам више примедби.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, ја не могу сада све да попамтим, ја сам рекао и јуче, нити сам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били присутни када је неко лице заклано?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ни случајно, ја Вам кажем јуче сам се клео, да сам био, ја би то први покушао да спречим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, само да предочимо седоку. Оптужени каже да никада није био присутан, ни када је одесечено уво, ни полни орган, ни крст, ни ништа, нико заклан, убијен, никада, само када је улазио три пута, да је за та три пута изводио и да су та лица враћена?

СВЕДОК "1": Његово је да прича шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "1": А моје је да причам оно шта сам видео. Његово је да се брани, моје је да га оптужим, мислим, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оптужите или да кажете шта сте видели?

СВЕДОК "1": Да докажем, па нека докаже да ли је био крив, али биће још можда сведока који ће исто ово потврдити што сам ја потврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете још једном да нам кажете, јел био он ту за Бајрам, када се то догађа?

СВЕДОК "1": Био је у просторији, био, али сада опет кажем, није убио никога, значи никога није убио за Бајрам. Ето, то, значи, убио никога није унутра. Ја не могу да кажем да јесте, када није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и када је онај догађај сексуалног иживљавања на бини?

СВЕДОК "1": Јесте био, и тада је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било исто за Бајрам?

СВЕДОК "1": Да ли за Бајрам тачно, не знам. И био је када су Капичиће тукли, он их је одвео, то знам да их је он одвео, Капичиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браћу?

СВЕДОК "1": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Енеза, Сеју и Смаила?

СВЕДОК "1": Знам тачно да је Смаила тукао и ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смаила да је тукао?

СВЕДОК "1": Да.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја тврдим да су сведоци у шоку.

СВЕДОК "1": Нож није носио.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Никада нисам нож носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То даље, то ћемо ми да ценимо, добро. Имате ли још нешто?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То што каже, то је тачно, никада нож нисам носио. Онај један јуче, видели сте колико је навалио на мене, нећемо о томе, али ја и даље тврдим и нећу више да се кунем, јуче сам се заклео у децу, да нисам био ту присутан, када је то рађено и тврдим да сам био ту, ја бих први пуцао у тог Пуфту и тог Репића да сам био ту, први бих пуцао у њих. Ја Вам кажем и тврдим, а имате сведоке који су били са Репићем у тој групи, да ли смо се икада видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, оптужени тврди да он тог Репића никада није ни видео, све док није и Репић ухапшен овде и док он није ухапшен прошле године у фебруару месецу?

СВЕДОК "1": Исто као што ја сада могу да кажем да мог оца никада нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, нећемо више инсистирати. Има ли још неко питање? Нема.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Као оштећени, да ли тражите накнаду штете од лица која су одговорна или?

СВЕДОК "1": Моју моралну одштету не може ни један платити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу платити?

СВЕДОК "1": Не, а материјалну, ако суд одлучи, како суд одлучи, нека одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "1": А моралну, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам што сте дошли, још једном и довиђења.

СВЕДОК "1": Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида, а наставак се заказује за:

16.06.2006. године,
са почетком у 9,30 часова.

Довршено у 15,15 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА